

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. Τζορτζ
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36000

ἡ Νεοδαΐα

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1^{ΟΥ} ΦΥΛΛΟΝ 4

Η Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΑΘΗΝΑΙ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ
Καραγεώργη 4

Ἡ διὰ τοῦ Συνόλου

Ἀνύψωσις τῆς Ἀνθρωπίνης προσωπικότητος ἔργον τῆς μεταβολῆς τῆς 4^{ης} Αὐγούστου

Εἶναι ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον αἰῶνες δλόκληροι ἐπηλήθευσαν, ὅτι αἱ πολιτικαὶ καὶ κοινωνικαὶ μεταβολαὶ ἐπέρχονται ὅταν αἱ κοινωνίαι τῶν ἀνθρώπων φθάσουν νὰ διατελοῦν εἰς κατάστασιν ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξαρθρώσεως.

Χρειάζεται ὅμως δι' ἕκαστον λαὸν νὰ ὑπάρξουν καὶ αἱ κατάλληλοι συνθήκαι διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ πᾶσα μεταβολή.

Ὁ ἄκρατος ἀτομικισμὸς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, εὐρὼν εἰς τὰ πολιτικὰ συστήματα τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, ὑπὸ τὰ ὁποῖα διετέλεσεν ἡ χώρα μας, δυνατότητας ἀναπτύξεως ἀπεριορίστους, ἔφθασε νὰ γίνῃ αἰτία τῆς καταστροφῆς τῆς ἠθικῆς, κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς τάξεως πραγμάτων καὶ τῶν ἰδανικῶν τὰ ὁποῖα ἐνέπνεον ἕκαστον ἄνθρωπον καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἐν τῷ συνόλῳ του.

Υποχρεωθεὶς οὕτως ἀναγκαστικῶς νὰ διάγῃ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὑπὸ πολιτικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον ἐξέθρεψαν νοσηραὶ διάνοιαι διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν ἀτομικὰς φιλοδοξίας καὶ συμφέροντα, ἀφέθη νὰ γίνῃ βορὰ τῶν πλέον ἐξευτελιστικῶν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας θεωριῶν τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμου, αἱ ὁποῖαι ἔτεινον νὰ καταστρέψουν τὰ ἀνώτερα ἐκεῖνα ἰδανικά, τὰ ὁποῖα ἀπέτελεσαν εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας τὴν βάσιν τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῶν κοινωνιῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἑκάστου ἀνθρώπου αὐτοτελῶς.

Δὲν ἦτο ὅμως δυνατόν ἡ ὕγις Ἑλληνικὴ Κοινωνία, νὰ ἀφίση, χωρὶς νὰ αὐτοκαταδικασθῇ εἰς βέβαιον θάνατον, ὅπως διαγωνισθῇ ἡ ἀκαταστάσις τὴν ὁποῖαν ἐδημιούργησεν ὁ ἄκρατος Φιλευθερισμὸς καὶ Κοινοβουλευτισμὸς, ἡ προερχομένη ἐκ τῆς ἀνυπαρξίας πάσης κοινωνικῆς πει-

θαρχίας καὶ τάξεως εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς.

Εἰς οὐδεμίαν προελθοῦσα συνθηκολόγησιν μὲ τὰς προόδους τοῦ ὕλιστικοῦ Φιλευθερισμοῦ, ἡ ὕγις Ἑλληνικὴ Κοινωνία διετήρησεν ὡς ἱεράν παρακαταθήκην τὰ ἀνώτερα ἐκεῖνα ἰδανικά ἣθη καὶ ἔθιμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους καὶ τῆς προαγωγῆς ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ἰδανικά ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σύσσωμος ἡ Ἑλλάς εἶδε νὰ ἀναπτέρονται καὶ νὰ ἀρχίσουν πραγματοποιοῦμενα τὴν 4^{ην} Αὐγούστου, ἐμπνεύσει τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἀρχηγὸν—Κυβερνήτην μας.

Ἀποτινάξας ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, χάρις εἰς τὴν χειρονομίαν τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ, τὴν νάρκη, εἰς τὴν ὁποῖαν τὸν εἶχον παρασύρει ἀσυνείδητοι δημαγωγοί, σύσσωμος ἐτάχθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας, τοῦ ὁποῖου ἡ σταθερὰ καὶ εὐθεὶα διοικήσεως καὶ ἡ ἐμπνευσμένη καθοδήγησις ὑπόσχεται νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πεπωμένων τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς με ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Βασιλέα μας. Ἐπανευροῦσα τὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ ἡ παρασυρθεῖσα μερὶς τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καὶ ἀναθαπτισθεῖσα εἰς τὰ ἔθνη ἰδανικά, με εὐγνωμοσύνην ἀτενίζει τὸν Μέγαν Ἀναμορφωτὴν Ἀρχηγὸν—Κυβερνήτην μας, ὅστις, ἐνώσας τὸν διηρημένον καὶ ἀλληλομισούμενον Λαόν, ἔταξε κοινὰς ἐπιδιώξεις ὁλοκληροῦ τῆς Φυλῆς, ὅλων τῶν Ἑλλήνων, τὸ Μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, ἐξασφαλίσας ἐν ταύτῃ τὴν πρόδοον, προαγωγὴν καὶ ἀνάδειξιν διὰ τῆς ἐργασίας, πάσης δημιουργικῆς προσωπικότητος. Εἶναι καὶ τὸ τελευταῖον

«Ἡ Νεολαία δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς μεγάλα ἰδανικά. Ἴσως κατόπιν τὰ ἰδανικά αὐτὰ σβύνουν μὲ τὴν πάροδον τῆς ἡλικίας καὶ μὲ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἐφόσον εἶναι νέος ὁ ἄνθρωπος, δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς ἰδεώδη». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Τοὺς κόπους σας, τὰς θυσίας καὶ τὰς προσπάθειάς νὰ μὴ τὰς κάμνετε διὰ νὰ φθάσετε εἰς μίαν θέσιν ἢ εἰς ἓνα ἀξίωμα οἰοδήποτε. Νὰ μὴ ζητήσετε νὰ μάθετε τί θὰ γίνετε. Τί θὰ κάμετε εἰς τὴν ζωὴν σας, αὐτὸ εἶνε τὸ πρόβλημά σας». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος!

«ΠΑΤΡΙΣ μας εἶναι ἡ ΕΛΛΑΣ. Δὲν ἔμπορεῖτε νὰ εἰσθε ΤΙΠΟΤΕ ἈΛΛΟ παρὰ ΕΛΛΗΝΕΣ καὶ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ εἰς ΟΛΗΝ σας τὴν ΖΩΗΝ. Ἡ ΕΛΛΑΣ εἶναι ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΝΝΑ ΟΛΩΝ μας. ΕΙΣΘΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ τῆς, τὸ αἷμα τῆς εἶναι μέσα εἰς τὰς ΦΛΕΒΑΣ σας, ἡ ΨΥΧΗ τῆς εἶναι μέσα στὴν ΨΥΧΗ σας. ΣΕΙΣ οἱ ΙΔΙΟΙ, ΑΓΟΡΙΑ καὶ ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΕΙΣΘΕ ἡ ΕΛΛΑΣ. ΟΤΑΝ ΑΓΑΠΑΤΕ τὴν ΕΛΛΑΔΑ ΑΓΑΠΑΤΕ τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΣΑΣ». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Τὸ Κράτος τῆς 4^{ης} Αὐγούστου ἐσκέφθη νὰ σᾶς συνενώσῃ καὶ νὰ σᾶς συγκεντρώσῃ εἰς ἓνα σύνολον, ὥστε ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς νὰ αἰσθάνεται μέσα του ὅχι μόνον τὴν ἰδικὴν του δύναμιν, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων χιλιάδων συντρόφων, διὰ νὰ σᾶς συνενώσῃ ὥστε νὰ αἰσθανθῇτε πλέον εἰς τὴν πραγματικότητά τι σημαίνει ἀλληλεγγύη». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ἐσὺ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποῖαν τόσον ἐκκομεταχειρίσθησαν αἱ δύο τυραννίαι, τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ κομματάρχου, καὶ σὲ ἀφῆκαν χωρὶς φροντίδα, χωρὶς ἐκπαίδευσιν, χωρὶς ἐνθουσιασμόν καὶ χωρὶς ἰδανικά, αἰσθάνθηκες τὴν μεταβολὴν τῆς 4^{ης} Αὐγούστου περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

τοῦτο ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων καὶ σπουδαιωτέρων χαρακτηριστικῶν στοιχείων τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστῶς ἡ ἀξία τῶν προσωπικοτήτων, ἡ ἀξία τῶν δημιουργικῶς ἐργαζομένων ἀνθρώπων εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ὡς ἀξιών αὐτοδυνάμων, δὲν ἀνεγνωρίζετο, ἐὰν δὲν τὰς ἐπλαισιούσας καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἀριθμοῦ ἢ τοῦ πλούτου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξηγοράζετο ὁ ἀριθμός.

Ὁ τυφλὸς καὶ δεσποτικὸς ἀριθμὸς κατέπνιγε τὰς προσωπικότητας μὲ τὸν ἴδιον αὐτῶν χαρακτηριστῆρα, τὴν ἴδιαν τῶν ἀξίαν. Δὲν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὰς νὰ ἐκδηλώσουν τὰς ἰκανότητάς των καὶ τὰ προτερήματά των πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Κατέληγεν ἡ προσωπικὴ ἀξία νὰ ἐξαφανισθῇ πλήρως ὑπὸ τὸν ὄγκον τῆς μάξης καὶ τοῦ ἀριθμοῦ. «Ἀνθ' ἡμῶν ὁ Γουλιμῆς», εἶχεν εἶπει ὁ πολὺς Τρικούπης, καὶ ἀπῆλθε καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν ἐξορίαν. Ὁ ἀλόγιστος ἀριθμὸς ἐστέρησε τὸ Κράτος τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἀνωτέρου πάντων μορφωμένου καὶ χαλυβδίνου τὸν χαρακτηριστῆρα Χ. Τρικούπης καὶ ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς μετριότητος, πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ ἔθνους. Τὸ Κοινοβουλευτικὸν σύστημα οὐδέποτε ἠνύνησε τὴν ἀνάδειξιν προσωπικοτήτων, οὔτε ἐδημιούργησε τοιαύτας, ἀλλὰ τὸναντίον κατέπνιξε καὶ διέφθειρε ταύτας.

Φύσεις προωρισμέναι νὰ ἀναδειχθῶν καὶ νὰ καταστοῦν ἀρχηγοὶ ὑπηρεσιῶν, ἐπιχειρήσεων καὶ ἐργασιῶν γενικῶς δύνανται ν' ἀνακαλυφθῶν εἰς οἰονδήποτε κοινωνικὸν στρώμα, εἰς οἰανδήποτε βαθμίδα τῆς κοινωνικῆς Ἱεραρχίας, ἀπὸ τοῦ ἐργάτου μέχρι τοῦ ἐπιστήμονος. Εἰς τὰς φύσεις ταύτας εἶναι ἔργον δικαιοσύνης νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκδηλωθῶν πρὸς ὄφελος τῆς ὁλότητος.

Ἡ εὐκαιρία αὕτη παρέχεται εἰς τοὺς νέους διὰ τῆς Ὁργανώσεως τῆς Νεολαίας. Πλαισιούμενη ἡ Ε.Ο.Ν. ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ὑπὸ βαθμοφόρων—ἀρχηγῶν, ὑποδεικνυμένων οὐχὶ ὑπ' ἐκείνων τοὺς ὁποίους καλοῦνται νὰ διοικήσουν, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων καὶ τούτων ὑπὸ τοῦ εὐρισκομένου εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα Ἀρχηγοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ὑποχρεοῦνται νὰ λογοδοτήσουν, ἔχουν μεγαλυτέραν συναίσθησιν τῆς εὐθύνης των. Διὰ τῆς ὁργανώσεως καὶ ἐν τῇ ὁργανώσει ἀναπτύσσονται εἰς τὸν μεγαλύτερον βαθμὸν αἱ ἐνυπάρχουσαι εἰς τὰ πρόσωπα πνευματικαὶ ἰκανότητες καὶ ἡ ἠθικὴ ἀξία, ὥστε νὰ ὑπερβῶν ἑαυτὰ πρὸς ὄφελος τοῦ συνόλου.

Τοιοῦτοτρόπως ὁ δυναμισμὸς τοῦ ἔθνους διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κατ' ἴδιαν δυναμισμού τῶν δημιουργικῶν ἀνθρώπων αὐξάνει καὶ γίνεται συνειδητὴ ἡ δύναμις τῆς Ὀλότητος, ἡ ὁποία ἀποκτᾶται διὰ τῆς ἐνώσεως καὶ διὰ τῶν ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδανικῶν τοῦ συνόλου προσπαθειῶν ἐκάστου μέλους τῆς κοινωνίας.

Αἱ ἠθικαὶ ἀρεταὶ τῆς πρὸς τὰ ἰδανικὰ τάσεως προκαλοῦν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Κράτους, ὑπὸ τὰς ὁποίας καὶ μόνας δύναται καὶ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιτύχῃ τὴν

ἴδιαν του ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν εὐημερίαν καὶ εὐτυχίαν.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται εἶναι ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁλόκληρον τὸ κοινωνικὸν συγκρότημα, εἶναι ἀρχαὶ δικαιοσύνης, ἡ ὁποία δὲν ἐξαγγέλλεται μόνον, ἀλλὰ καὶ πραγματοποιεῖται ἤδη ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας ἀπὸ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς 4ης Αὐγούστου, ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ὁ ὁποῖος φωτίζει τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ καταυγάσῃ τὸν κόσμον ὁλόκληρον στὸ μεσουράνημά του, ὅτε θὰ λούσῃ μὲ τὸ Φῶς του τὸ Μεγαλόυργημα τῆς Δημιουργίας τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, τοῦ ὁποίου τίς πέτρες λαξεύουν σήμερα ἀφανεῖς ἐργάται τῆς αἰωνοβίου Ἑλληνικῆς Φυλῆς, τὰ Ἑ λ λ η ν ὁ π ο υ λ α, συνεχίζοντα τὸ ἀπ' αἰῶνων διακοπὴν ἔργον τῶν προγόνων των ὡς ἀντάξιοι τούτων κληρονόμοι.

* Σ *

+++++

«Πρέπει νὰ γυρίσουμε πίσω εἰς τὰς πηγὰς ἐκεῖνας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔρρευσε τὸ νερὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καθαρὸ καὶ ἀγνὸ καὶ ν' ἀναβαπτισθῶμε ἐκεῖ μέσα καὶ νὰ ξαναγίνουμε Ἕλληνες καὶ τότε νὰ ὀρμήσουμε ἀπὸ ἐκεῖ εἰς ἕνα νέον μέλλον καὶ ὅχι εἰς τὸ μέλλον εἰς τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ φθάσετε, εἰς τὸ μέλλον τοῦ ἀφανισμοῦ».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Θυσιάσατε τὸν ἀτομισμὸν σας. Θυσιάσατε ἕνα μέρος τοῦ ἑαυτοῦ σας ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς διὰ νὰ ἐξυπηρετήσετε τὸ σύνολον, τὴν Πατρίδα. Κανείς μας δὲν εἶναι ἐλεύθερος, ἀλλὰ ὅλοι μας ὑπηρετᾶται τῆς Πατρίδος».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Θέλετε νὰ ἐννοήσετε καλύτερα τί θὰ εἴπῃ Πατρίς; Μὲ ὀλίγα λόγια θὰ σὰς τὸ ἐξηγήσω. Ὑποθέσατε ὅτι αὐριον ἔρχεται καὶ κυριαρχεῖ ἕνας ξένος λαὸς καὶ σὰς φέρει μεγαλύτερον πολιτισμὸν ἀπὸ ἐκείνον ποὺ ἔχετε ἐσεῖς. Νομίζετε ὅτι θὰ εἰσθε εὐχαριστημένοι; Νομίζετε πὼς θὰ ἡσυχάσετε ποτέ; Θὰ ἀρχίξῃ μέσα σας νὰ σὰς τρώγῃ ἕνα σαράκι, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ σὰς ἀφίγῃ οὔτε νὰ ἀπολαύσετε τὴν εὐτυχίαν αὐτὴν τὴν ὕλικήν, οὔτε νὰ ἡσυχάσετε ποτέ, οὔτε νὰ κοιμηθῇτε ποτέ ἡσυχά. Καὶ δὲν θὰ ἔχετε μπροστά σας καμμιὰ ἄλλη λύσι παρὰ νὰ σηκωθῇτε καὶ νὰ διώξετε αὐτὸν τὸν ξένον, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσθε εὐγνώμονες, καὶ νὰ μείνετε μόνοι σας πάλιν, ἀλλὰ Ἕλληνες ὅλοι, νὰ μείνετε μόνοι σας καὶ νὰ ἀποκτήσετε τὴν ἀνεξαρτησίαν σας».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ἡ Ὁργάνωσις τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας, θὰ περιλάθῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς καὶ σὰς τίς γυναῖκες, γιὰ νὰ σὰς δώσῃ τὸ αἶσθημα τῆς ἀλληλεγγύης, γιὰ νὰ σὰς δώσῃ τὴν ἔννοιαν τῆς συντροφίας, γιὰ νὰ σὰς δώσῃ τὸ αἶσθημα τῆς συγκεντρώσεως τῶν δυνάμεων σας».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Δὲν μπορείτε νὰ τραβήξετε μπροστά, ἐὰν τὰ αὐτιά σας εἶνε ἔτοιμα ν' ἀκούσουν ἐκεῖνα, τὰ ὁποία θὰ σὰς λέγουν οἱ ἀπατεῶνες μὲ τὰ γλυκὰ λόγια καὶ τὰς ὠραίας φράσεις καὶ μὲ τὸν ἀδαιανὸν θερμαλισμὸν των».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Λόγοι καὶ Ὑποδῆκαι τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τὴν Νεολαίαν

«Ἡ ἐθνικὴ διαπαιδαγώγησις τῆς Νεολαίας, τῶν παιδιῶν μας καὶ τῶν θυγατέρων μας εἶναι τὸ ἔργον μας. Ἀνῶψις τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ χαρακτήρος αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν διὰ τὴν Ἑλλάδα πολίτας μὲ φρόνημα καὶ συνειδητὰς μητέρας, νὰ τονώσωμεν τὸν οἰκογενειακὸν ρυθμόν».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας εἰς τὸ συλλαλητήριον Ἀθηνῶν τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1936).

«Ἐγὼ θέλω τὰ ἐξῆς πράγματα: Πρῶτα—πρῶτα νὰ τὰ κάμετε πραγματικὰ Ἑλληνόπουλα καὶ Ἑλληνοπούλες, ἔχετε δὲ γιὰ νὰ τὰ ἐνθουσιάσετε μιὰ τέτοια πατρίδα σὰν τὴν δική μας καὶ περισσότερον ὕλικὸν ἀπὸ κάθε ἄλλο ἔθνος. Γιατὶ μέσα σὲ τρεῖς χιλιάδες χρόνια τὸ ἔθνος αὐτὸ τὸ δικό μας ἔδωκε τὰ μεγαλύτερα πράγματα. Καὶ πρῶτα—πρῶτα τὸ ἔθνος μας ἐδημιούργησε τὴν βάσιν τοῦ σημερινοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Αὐτὸ τὸ ἀναγνωρίζουν καὶ τὸ γράφουν μάλιστα ὅλοι οἱ μεγάλοι Εὐρωπαῖοι συγγραφεῖς. Ἐπὶ χιλιάδες χρόνια τὸ ἔθνος μας ἔδωκε τὰ ὠραιότερα δείγματα ἐθνικῶν ἀγώνων ἀνδρείας, ἡρωϊσμοῦ καὶ κατορθωμάτων, τὰ ὁποία πραγματικῶς ἐδόξασαν τὴν ἱστορίαν του».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1936).

«Ὅταν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βασιλέως μας, ἐνὸς ἀληθινοῦ Βασιλέως, ἔκαμα τὴν 4ην Αὐγούστου, εἶχα πρὸ παντὸς ὑπ' ὅψιν μου ἑσένα, Ἑλληνικὴ Νεολαία. Εἶδα τὴν ἄβυσσον, εἰς τὴν ὁποίαν κατακυλοῦσες, εἶδα τὴν ἀνάγκην νὰ σωθῇ καὶ εἶχα τὴν πίστιν ὅτι θὰ σωθῇς».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1936, πρὸς τοὺς Φοιτητάς).

«Ἀλλὰ πρῶτα—πρῶτα πρέπει νὰ σὰς εἴπω ὅτι δὲν εἰσθε μόνον ἐσεῖς ἐδῶ, ἡ σπουδάζουσα νεολαία, δὲν εἰσθε μόνον ἐσεῖς ἡ Ἑθνικὴ Νεολαία. Ὑπάρχει καὶ ἐκεῖνη ἡ Νεολαία, ἡ ὁποία ἀπὸ ἐνωρίς, χωρὶς προετοιμασία καμμιὰ, ἀλλὰ μὲ τὰ ὀλίγα γράμματα ποὺ κατώρθωσε νὰ μάθῃ εἰς τὰ κατώτερα σχολεῖα, διότι ἐπείχετο ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τοῦ θίου, ἐβγήκεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς ἀπὸ τώρα. Καὶ ἡ ὁποία δικαίως σὰς ζηλεύει, καὶ δικαίως εὐχεταὶ σὲ σὰς νὰ εὑρετε ἐκεῖνα τὰ ὁποία δὲν εὑρεν αὐτὴ. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ ἐπομένως ὅλοι μας ἔχομεν διπλοὺν καθήκον νὰ φροντίσωμεν δι' αὐτὴν καὶ ἐγὼ ὡς Κυβερνήτης καὶ σεῖς ὡς μεγαλύτεροι ἀδελφοί των».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1936 πρὸς τοὺς Φοιτητάς).

«Ἐχω λοιπὸν τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσω σὲ σὰς καὶ νὰ ἐπιμείνω ὅτι εἰσθε προνομιούχοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους

νέους. Ἀλλὰ αὐτὸ σὰς ἐπιβάλλει καθήκοντα ἀκόμη μεγαλύτερα, διότι ὅσο κανένας ὑψώνεται πάρα πάνω, τόσο τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις ποὺ τὸν βαρύνουν εἶναι μεγαλύτερα. Ἐσεῖς ἐπιδιώκετε τὸν ἀγῶνα τοῦ θίου νὰ τὸν διεξάγετε εἰς τὰ ἐπίπεδα ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποία δημιουργεῖται καὶ διαμορφώνεται ὁ πολιτισμὸς ἐνὸς ἔθνους. Ἐπομένως θὰ γίνετε μιαν ἡμέραν ἡ ἡγέτις τάξις τοῦ ἔθνους αὐτοῦ».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1936 πρὸς τοὺς Φοιτητάς).

«Ἀπὸ τώρα ἀρχίσαμε νὰ σκεπτόμεθα καὶ νὰ ἐργαζόμεθα πὼς θὰ ἐξελιχθῶμε ἀπὸ τίς προηγούμενες καταστάσεις εἰς τὴν νέαν κατάστασιν συγκροτήσεως τοῦ Κράτους. Αἱ μεγάλαὶ ὁμάδες αἱ κοινωνικαὶ πρέπει νὰ ἀνασυγκροτηθῶν διότι ἕνα Κράτος δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ παρὰ τὴν μορφήν τῆς κοινωνίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν προέρχεται. Μέσα εἰς τὸ Κράτος δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἄλλαι δυνάμεις παρὰ αἱ δυνάμεις ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν πραγματικὰ καὶ δρῶσι μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν. Ὁ κάθε ἕνας ἀπὸ σὰς κάνει ἕνα ἔργον εἴτε ἐργάτης εἴτε βιοτέχνης εἴτε ἱατρός ἢ δικηγόρος εἴτε ἔμπορος εἴτε βιομήχανος εἴτε ὅ,τι ἄλλο μετὰ τὸ ὁποῖον κερδίζει τὴν ζωὴν του εἴτε κάνει ἔργον καθαρῶς πνευματικῆς ἀναπτύξεως ἐκεῖ ποὺ τὸν φέρνει ἡ διάθεσις του ἢ ψυχικὴ. Ὅλοι ὁμοῦ ἐκεῖνοι ποὺ ἐκτελοῦν τὸ ἴδιον ἔργον αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους των θὰ συντροφέουν τὸ Κράτος.

Ἐμεῖς δὲν εἴμεθα δικτατορία στρατιωτικὴ ποὺ ἐπιβάλλεται μὲ τὴν βίαν. Εἴμεθα ἡμεῖς Κυβέρνησις Ἑθνικὴ, ποὺ ἐκφράζει τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ καὶ ποὺ σκοπὸν ἔχει νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν λαὸν τὸ καλὸ—τὸ μεγαλύτερο καλὸ.

Ἡ προστασία διὰ τοὺς ἐνδεεῖς καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐκεῖνους ποὺ πάσχουν χειρότερα ἀπὸ κάθε ἄλλον εἰς τὴν ζωὴν αὐτὴν, εἶναι ἔργον μας νὰ τοὺς ἐξασφαλίσωμεν τοῦλάχιστον ἕνα πιάτο ζεστὸ φαγητὸ καὶ ἕνα κρεβάτι στὸ νοσοκομεῖο σὰν ἀρρώστησιν.

Δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα δὲν θὰ διστάσωμε νὰ ἐξοδεύσωμε ὁποιοδήποτε χρηματικὸν ποσόν.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀνήκει εἰς ἕνα ἕκαστον πολίτην χωριστά. Ἡ Κυβέρνησις ἀνήκει εἰς τὸ σύνολον. Καὶ τοῦ συνόλου καθὼς καὶ τῶν μεγάλων ὁμάδων τοῦ συνόλου τὰ συμφέροντα ἔχει νὰ ἐξυπηρετήσῃ».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

+++++

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἀγαπᾷ τὰ παιδιὰ μου, ἀλλὰ περισσότερον ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα μου.

Πλούταρχος
Ἐπιθυμῶ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος μου μὲ εὐλάβειαν τρυφερωτέραν, ἱερωτέραν καὶ βαθυτέραν ἀπὸ τὴν ἰδικήν μου ζωὴν.

Σαίκτηρ
Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα εἶναι ἰσχυροτέρα καὶ ἀπὸ τὴν λογικὴν.

Ὁ θείδιος

'Ο 'Αγών μας κατά του Κομμουνισμού

Διδάγματα και συμπεράσματα

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Β. 'Ο Ι. Π. ΩΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ

'Αφ' ότου ο Ι. Π. εγκατέλειψε τον έαυτόν του στην βουλιμίαν του Κομμουνιστικού μεγαθηρίου, έπρεπε να αναμένει ότι θα καθίστατο δ.τι θα ήδύνατο και δέν θα ήδύνατο ο ίδιος να φαντασθή. Είς την Ιστορίαν του διεθνούς Κομμουνιστικού κινήματος, υπάρχουν ώρισμένοι πράξεις άρχων, πού του συγκλονίζουν την παιδικήν του φαντασίαν. Μία από αυτάς ήτο και εκείνη, πού ο σημερινός Δικτάτωρ της Σοβιετικής Δημοκρατίας, έκαμε την 13ην 'Ιουνίου 1907 εις την Τυφλίδα. Πρέπει, διά να πεισθώμεν άπολύτως ότι το Κομμουνιστικόν Κόμμα είναι Αρχών (;) και ότι οί δημιουργοί του είναι άνθρωποι μεγαλοφύεις εις το έγκλημα, να άφηγηθώμεν την «ήρωϊκήν πράξιν» αυτήν του σημερινού Δικτάτορος της Σοβιετίας.

«... Όταν ο Λένιν είχε αναλάβει την διεύθυνσιν του επαναστατικού κόμματος, του άποκαλούμένου μπολσεβικικού, κατέφυγεν εις το έξωτερικόν, όπου πολλοί «σύντροφοι», δραπετεύοντες από τὰ κάτεργα της Σιθηνίας, των Ουραλίων, των Βορείων 'Επαρχιών της Ρωσίας, της Πολτάβας και της Πολωνίας, ήρχοντο να τον έπισκεφθούν. 'Ο 'Ιωσήφ Βησσαριόνοβις (Στάλιν), δραπετεύσας (1904) από την 'Ανατολικήν Σιθηνίαν, επανέρχεται εις τον Καύκασον και εκεί, εις την Τυφλίδα, οργανώνει την «φράξια των μπολσεβίκων». Τά όργανα των άσφαλειών τον καταδιώκουν. Μετέρχεται τὰς πανουργίας των έπιτηδειτέρων κακοποιών διά να άποφύγη την σύλληψίν του. 'Αλλάζει ένδυμασίας, βάφεται, βάζει ψεύτικα μoustάκια και γένεια, άρραβωνιάζεται ένναλλάξ με διάφορες γεροντοκόρες, θυγατέρες δημοσίων υπαλλήλων και κατορθώνει να διορισθή καθηγητής εις ένα Δημοτικόν Σχολείον !... Οί άστυνομικοί της 'Οχράνα έκνευρίζονται. Οί πράκτορες δέν ήμπορούν να τεθούν επί τὰ ίχνη του δραπετού, ο οποίος, πάντοτε άρραβωνιασμένος, συνεχίζει το έργον του. Και την στιγμήν ακριβώς πού το πεδίον της δράσεώς του επέκτείνεται, στερείται χρημάτων. Το ταμείον του Κόμματος είναι κενόν. 'Ενα μέσον ύπήρχε διά τον Στάλιν διά να έξευρεθούν χρήματα : 'Η ληστεία ! 'Ο Κόμπα—Νιζερατζέ (άλλο όνομα του Στάλιν), διέθετε ανθρώπους αποφασιστικούς. 'Ανθρώπους, οί οποίοι έθεώρουν την άρπαγήν ως σύνηθες βιοποριστικόν έπάγγελμα. Προτού όμως έφαρμόση το... μεγαλόφυές οικονομικόν τουτο πρόγραμμά του, έχρειάζετο να δώση την έγκρισίν του ο 'Αρχηγός των (τότε) σαράντα χιλιάδων μπολσεβίκων, ο Λένιν. Προς τον σκοπόν τουτον ήρχισε μία άλληλογραφία μεταξύ του Κόμπα (Στάλιν) και του εις Φινλανδίαν εύρισκομένου 'Αρχηγού του.

'Ο Λένιν έδωσε πλήρη έλευθερίαν δράσεως εις τον Γεωργιανόν όπαδόν του : «... αλλά, του

έγραφε, να κανονισθούν όλα ώστε αϊ ευθύναι να μη έπιρριφθούν εις το Κόμμα, έν ουδεμιὰ περιπτώσει. 'Οργανώσατε μίαν συμμορίαν και τοποθετήσατε επί κεφαλής ένα σύντροφον άπολύτου έμπιστοσύνης, ικανόν να άποθάνη, εάν συλληφθή, παρά να παραδώση τους άλλους. 'Αν ή συμμορία άποτύχη, θά την άπαρνηθώμεν και θά δηλώσωμεν ότι πρόκειται περί αυτοθούλου άτομικής ένεργείας, άνευ έγκρίσεως και άδειας μας. Δέν ήμπορούμεν να κάμωμεν άλλώς, διότι όλη ή λέπρα των μενσεβίκων θά μας καταβροχθήση ζωντανούς εάν άποτύχωμεν...». Μελετημένα πράγματα !

Την 13ην 'Ιουνίου 1907, εις τὰς 11 το πρωί, ή συμμορία του Στάλιν έπέτυχεν εις την πρώτην της άπόπειραν. Την ήμέραν εκείνην εις την Τυφλίδα το ύποκατάστημα της Κρατικής Τραπεζής παρέλαβε ταχυδρομικώς εκ της Πρωτευούσης 375 χιλιάδες ρούβλια εις χαρτονομίσματα των 500 ρουβλίων ήριθμημένα Α.Μ.Νο 62.900 ως Α.Μ. Νο 63.650. 'Ο Ταμίας της Τραπεζής Κουρτιού. νωφ παρέλαβε το ποσόν αυτό με άμάξι μόνιππον και το έφερεν εις την Τράπεζαν, ένω εις άλλο άμάξι τον άκολουθούσαν τέσσαρες ένοπλοι στρατιώται.

Μόλις ή συνοδεία έφθασεν εις το κέντρον της Τυφλίδος, οί συμμορίται έρριψαν μίαν βόμβαν εις το μέσον της εκ πεντήκοντα Κοζάκων περιστοιχιζούσης το μόνιππον φρουράς.

Την πρώτην βόμβαν ήκολούθησαν δύο άλλοι. 'Εκατόν άνδρες και γυναίκες έσκοτώθηκαν χάριν του Κόμματος τήν ήμέραν εκείνην. 'Αργότερον άνεκαλύφθη ότι την επίθεσιν αυτήν την είχαν οργανώσει ο Κόμπα, Δαβίδ Νιζερατζέ 'Ιωσήφ Βησσαριόνοβις Ντζουγκάσβελη—Στάλιν. Καθώς δέ ο ίδιος άφηγήθη κάποτε, από την στέγην του σπιτιού του πρίγκηπος Σουμπάτωφ, αυτός έρριψε την πρώτην βόμβαν...».

'Η Ιστορία αυτή, του κατά γκαγκστερικόν τρόπον, οικονομικώς ένισχύειν το «ήρωϊκό κόμμα», καθώς και πληθούς άλλων παρομοίων γεγονότων, διά των οποίων κοσμεΐται (;) ή Ιστορία του Κομμουνιστικού Κινήματος, συνήρπασε την φαντασίαν του νεαρού τότε Π. και φαίνεται ότι άφήκεν, εις συσκέψεις, πού έκαμε με τους συντρόφους «πάνω σε διάφορα ζητήματα», να νοηθή ότι θά ήτο «υπόχρεος» και «εϋγνώμων» εις το Κόμμα, εάν ποτέ του άνέθεταν μίαν τοιαύτην τοσοούτον τιμητικήν δι' αυτόν ύπηρεσίαν. Οί «σύντροφοι» έσημείωσαν την διάθεσιν αυτήν του Π. και δέν ήργησαν να τον ένθυμηθούν. 'Ο Π., λαβών την έντολήν της καταληστεύσεως του Ταμείου 'Αρτου, «άφιονισμένος» από τον Κομμουνιστικόν φανατισμόν του, δέν ήδυνήθη, έστω και δι' όλίγα λεπτά, να συνέλθη, να κάμη μίαν αυτοπαρατήρησιν διά να ίδω, ότι δέν «ήταν φτειαγμένος από την τσόχαν αυτήν» και ότι δέν ήτο γι' αυτές τις δουλειές καμωμένος.

('Η συνέχεια στο έπόμενο)

Μάδετε να είσδε παρατηρητικοί

Συνεχίζομεν σήμερα την άξίαν της παρατηρητικότητας. Δέν πρέπει μονάχα τὰ πράγματα να παρατηρούμεν, αλλά και τους ανθρώπους και πρό πάντων αυτούς.

'Ο Λεονάρδος Ντά Βίντσι ο μέγας αυτός διδάσκαλος της ζωγραφικής συνιστά στους ζωγράφους να παρατηρούν προσεκτικά τις στάσεις και τις χειρονομίες των ανθρώπων όταν κουβεντιάζουν ή γελούν ή κλαΐν και να τας σχεδιάζουν άμέσως με μολύβι σε λίγες γραμμές. Γι' αυτό και ο ίδιος έσύχναζε σε θεάματα και σε πολύνθρωπα μέρη για να σπουδάξη τις διάφορες φυσιογνωμίες, τὰ πάθη, τους καταδίκους και τις άγωνίες των κλπ.

'Ενα από τὰ άριστουργήματα του Ραφαήλ του άλλου έκείνου μεγάλου ζωγράφου είναι ή «Παναγία της Καθέδρας» (Madonna della Seggiolla). Λένε ότι για μόνέλλο του άριστουργήματος αυτού ο Ραφαήλ είχε μιά ώραιότατη γυναίκα του λαού πού καθότανε και κρατούσε το μωρό της στην άγκαλιά της. Το ίδιο έκαμε και για το άλλο άριστούργημά του—την Παναγία του άγιου Σίξτου.

Πολλές φορές έλεγε ότι παρετήρει πολλές μητέρες και σε κάθε μιά εκ αυτών εύρισκε κάτι το ωραϊον. 'Υστερα σάν τις μέλισσες άνεμίγνυνε σε μιά και μόνη μορφή όλες τις ποικιλίες του ωραίου και με τη μεγαλοφυΐα του έπλάσσε το καλλιτέχνημα.

'Εμείς θα ηυχόμεθα κάθε φορά πού ο μαθητής πηγαίνει στο θέατρο ή στον κινηματογράφο, ή σε μιά διάλεξι, να διατυπώνει σε είκοσι σειρές τις έντυπώσεις του για ό,τι είδε και για ό,τι ήκουσε.

Σήμερα οί νέοι έξοδεύουν πολύν χρόνον εις την λύσιν σταυρολέγων αίνιγμάτων, τὰ όποια θέβαια είναι καλά μέσα πνευματικής άσκήσεως. 'Αλλά ως επί το πλείστον περιορίζονται μονάχα σ' αυτά.

Και όμως θά ήτο έξ ίσου λαμπρά άσκησης της παρατηρήσεως, αλλά και διασκεδαστικόν θέμα μαζί, το να προσπαθούν, να μαντεύουν από το θήμα του διαβάτου το πού πηγαίνει εκείνη την ώρα. 'Από την προφορά επίσης

ΜΗΝ ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ

'Ο Νέος μας δέν πρέπει να καπνίξη και μάλιστα σε μικρή ηλικία. Δέν είναι δέ και μεγάλο κατόρθωμα να καπνίξη κανένας! Δέν θάνα όμως άνόητος να άρχισή αυτή την κακή συνήθεια πού θά τον άκολουθήση σε όλην του τη ζωή.

Κάθε νέος πρέπει να γνωρίξη πώς αν καπνίξη προτού μεγαλώσει, το κάπνισμα έξασθενίζει την καρδιά, πού είναι το κυριώτερο όργανο του σώματος. 'Επίσης βλάπτει τη μνήμη.

Το κάπνισμα βλάπτει τὰ μάτια και την όσφρησι, πού έξέρουμε τί σημασία έχουν αυτά τὰ δυό.

Μεγάλοι γιατροί βεβαιώνουν πώς το κάπνισμα βλάπτει, πρό πάντων τη νεανική ηλικία.

Στην 'Αμερική αϊ ύπηρεσίαι των ταχυδρομείων και των σιδηροδρόμων δέν προσλαμβάνουν παιδιά πού καπνίζουν.

Στην 'Ιαπωνία πάλι δέν επιτρέπεται να καπνίξη κανες σε ηλικία κάτω των 20 έτών. Και αν το κάνη, οί γονείς του πληρώνουν πρόστιμο.

Κανείς δέν άρχισε να καπνίξη έπειδή του άρεσε ο καπνός. 'Αλλά το έκαμε ή γιατί φοβάται μήπως τον περιπαίξη ή παρά του ή γιατί θέλει να φαίνεται μέγας. Και όμως άπλούστατα φαίνεται γελοίος.

Μην φοβάσαι λοιπόν τις εϊρωνείες και πάρε την απόφασί σου να μην καπνίσης, αν δέν μεγαλώσης. Και την απόφασί αυτή να την κρατήσης. Με την απόφασί αυτή φαίνεσαι πραγματικά άντρας παρά να τριγυρίζης άεργος με το τσιγάρο στο στόμα.

Οί άλλοι θα σε σέβωνται πιο πολυ και ασφαλώς θα σε μιμηθούν. Με την απόφασί αυτή έκαμες την πρώτη μεγάλη πράξι της ζωής σου. Κι' ύστερα άπ' αυτή θα ακολουθήσουν μεγαλύτερα κατορθώματά σου.

ένός ανθρώπου, τον τόπο της καταγωγής του, από τη φυσιογνωμία, την τέχνην ή το έπάγγελμά του κλπ.

Μη σάς φαίνεται δύσκολο αυτό. Οί κάτοικοι των βιομηχανικών πόλεων π.χ. της βορείου Εύρώπης, περπατούν γρήγορα. 'Αντίθετα οί κάτοικοι των μεσημβρινών χωρών πού άγαπούν να άκούουν και να αισθάνωνται την ζωήν περπατούν ήρεμα.

'Επίσης για τὰ έπαγγέλματα θά παρατηρήσετε ότι ο ράπτης π.χ. κυττάζει πάντοτε πώς έισθε ντυμένοι, ο πούτσης και ο λούστρος παρατηρούν τὰ παπούτσιά σας, ο πιλοποιός κυττάζει, το καπέλλο σας, ο κουρεύς τὰ μαλλιά σας κλπ.

'Όταν έχετε άσκηθι εις την παρατήρησιν, μπορείτε εύκολώτα να προσδιορίσετε αν ο άνθρωπος αυτός είναι στρατιωτικός με πολιτικά, ή καθηγητής, ή ήθοποιός, ή δικαστής, ή Ιατρός, ή κρεοπώλης κλπ.

'Αποφεύγετε να κάνετε και σεις, δ.τι κάνουν μερικοί άφελεις όταν ταξιδεύουν σιδηροδρομικώς πού κρατούν διαρκώς σ' όλο το ταξίδι, την έφημερίδα ή το περιοδικό ή το ρομάντζο, ένω αϊ πολύτιμοι εϊκόνες της φύσεως φεύγουν από τὰ παράθυρα χωρίς να αξιωθούν ούτε ένα βλέμμα τους.

Τά ταξείδια είναι θέβαια διδακτικά και ο ταξιδεύων πάντοτε διδάσκεται. 'Εξαρτάται όμως από τον τρόπον πού ταξιδεύεις. Διότι ταξιδεύουν και τὰ μπαούλα αλλά...

Καθώς το τραίνο περνά διασχίζοντας τις πεδιάδες, παράπλευρα από τους ποταμούς να αναρριχάται εις τὰ πρανή των βουνών, πόσα πράγματα ένα παρατηρητικό μάτι μπορεί να δει έστω και φευγαλέα. 'Ασφαλώς εκείνος πού τὰ παρατηρεί, δέν βρίσκει πώς θά τελειώση το ταξίδι του σοφώτερος από τον άλλον πού εκάρφωσε το βλέμμα του σε ένα βιβλίο και περιμένει να κατεβή στον σταθμόν του;

Δέν έτελειώσαμεν όμως και θά συνεχίσωμεν στο προσεχές.

'Αλλωστε δέν είναι και μικρή ή υλική ζημία του καπνίσματος.

Το ποσόν πού έξοδεύεις κάθε μέρα να αγοράζης τσιγάρα άποταμειύσε το.

'Ενα τέτοιο έκαμε κάποιος παλός 'Αθηναίος, πού τοκίζοντας και άνατοκίζοντας τὰ χρήματα πού θά έξόδευε επί 40 χρόνια, έχτισε ένα μέγαρο, στο όποιο επί έτη έδιάβαζε μιά έπιγραφή:

«'Ο έτη τεσσαράκοντα μηδέποτε καπνίσας το δέ μη δαπανώμενον κατ' έτος έκτοκίσας τοιοούτον κτήμα άποκτά κι' ύγειαν δέκα έτη στον βίον του προσθέτε».

ΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΡΕΥΜΑΤΩΝ

Προς μελέτην της διευθύνσεως των υπό την επιφάνειαν της θαλάσσης ρευμάτων μία άγγλική άποστολή έπενόησε το έξης τέχνασμα:

'Ερριψε πορτοκάλια εις τον κόλπον του Χόμπαρτ, έκαστον των οποίων φέρει άριθμόν.

Παρεκάλεσε δέ τους κατοίκους των παραλίων χωρίων να συλλέγουν ταύτα σημειώντες τον τόπον και την ώραν της άνευρέσεως και άποστέλλοντες το σημείωμα εις την έπιτροπήν της Τάουν Χιλ.

Τοιοιούτρόπως έλπίζει να λύση το πρόβλημα της κινήσεως των υδάτων ενός κόλπου εις μέγα βάθος, καθ' όσον, κατά την γνώμη της, τὰ πορτοκάλλια ως έλαφρά σώματα δέν θά βυθίζωνται, αλλά θά παρασύρωνται υπό των ρευμάτων εκθαλλόμενα εις τας άκτάς.

'Εκείνοι που έδωσαν την ζωή των διὰ νὰ εἴμεθα ἐμεῖς ἐλεύθεροι

Ο ΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μετά την κατάληψιν τῆς Τριπόλεως ὁ Κολοκοτρώνης διωρίσθη ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων τῆς Πελοποννήσου.

Εἰς τὰς Πάτρας εἶχε συγκεντρωθῇ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολὺς Τουρκικὸς στρατὸς, τὸν ὅποιον ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ ἤθελε νὰ διαλύσῃ. Πλὴν αἱ ἀντιζηλῖαι ἡμipόδιον τότε τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ἡ ὁποία εἶχε συγκληθῇ εἰς τὴν Ἐπίδαυρον τὸν διέταξε νὰ μεταβῇ εἰς Ναύπλιον.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπολιορκεῖτο ἡ Κόρινθος. Διὰ νὰ ἐπιστεύσῃ τὴν ἀλωσίν τῆς μετέθῃ ἐκεῖ καὶ μετ' ὀλίγον ἡ Κόρινθος παρεδίδετο εἰς αὐτόν.

Θέλων νὰ ἀπαλλάξῃ καὶ τὰς Πάτρας τῶν Τούρκων ἔσπευσε καὶ ἐπολιορκεῖ αὐτάς. Συνήψε μετὰ τῶν Τούρκων μεγάλας μάχας εἰς τὸ Γεροκομεῖο, τὸ Δερεβάλλι καὶ ἄλλας τοποθεσίας γύρω τῶν Πατρῶν.

Ὁ φθόνος ὅμως καὶ αἱ ἀντιζηλῖαι τῶν κοτσαμπάσηδων λόγῳ τοῦ γοήτρου τοῦ Κολοκοτρώνη ἔκαμαν, ὥστε νὰ δοθῇ διαταγὴ πρὸς αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν καὶ νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Ὁ ἀρχιστράτηγος ὑπήκουσε εἰς τὴν διαταγὴν καὶ ἔστειλε στρατεύματα εἰς τὴν Στερεάν χωρὶς νὰ λύσῃ καὶ τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν, μετέθῃ δὲ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Κόρινθον ὅπου ἡ ἔδρα του διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ. Ἐκεῖ ὅμως τὸν ἐπεριφρόνησαν καὶ ἀρχισαν πόλεμον ἐναντίον του ἐξοντωτικόν.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Δράμαλης μὲ πολυάριθμον στρατὸν κατήρχετο εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ χωρὶς νὰ λάβῃ ὕπ' ὄψιν του τὰς ἐναντίον του ραδιοιουγκίας καὶ τὰ μίσθι πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς Πατρίδος, ὡς ἀρχιστράτηγος συνεκέντρωσε ὅλα τὰ στρατεύματα καὶ ἔδωσε τὴν μεγάλην μάχην τῶν Δερβενακίων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνίκησε τὸν Δράμαλην καὶ κατέστρεψε ὁλόκληρον τὴν στρατιάν του.

Ἀνασυνεκρότησε τότε τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ ἐπέβαλε τὴν τάξιν. Τὸ ἀδελφοκτόνον ὅμως μῖσος καὶ ἡ διχόνοια ἤρχισαν πάλιν νὰ δημιουργοῦν ζητήματα καὶ νὰ χωρίσουν τοὺς Ἑλληνας εἰς τοὺς φίλους τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοὺς περὶ τοὺς κοτσαμπάσηδες.

Ἐκστρατεῖαι ὁλόκληροι ὁργανώθησαν κατὰ τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ μάχαι ἐδόθησαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν ἐφονεύθη καὶ ὁ Πάνος Κολοκοτρώνης τὸ ποῖο ἀγαπημένο του παιδί. Τότε συνελήφθη καὶ ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ καὶ ἐστάλη μετὰ τῶν τελευταίων ὁπαδῶν του εἰς τὸν Προφήτην Ἡλίαν τῆς Ὑδρας.

Ἐνῷ οἱ Ἕλληνες ἐπολέμουν μετὰ τῶν, εἰς τὴν Πελοπόννησον ἀπεβιβάσθη ὁ Ἰμωραὴμ πασσάς, ὁ ὁποῖος κατέστρεψε μὲ τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα ὅλας τὰς πόλεις καὶ χωριά. Οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῆς Ρούμελης καὶ οἱ ἄλλοι στρατιωτικοὶ ἐξήτουν ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν τοῦ Ἀστροῦς νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Κολοκοτρώνην διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχιστρατηγίαν, ἀλλὰ τὸ μῖσος τῶν κοτσαμπάσηδων δὲν τοὺς ἔφινε νὰ σκεφθοῦν γιὰ τὴν Πατρίδα. Ὅταν ὅμως εἶδον ὅτι ἡ ἄμυνα κατὰ τοῦ Ἰμωραήμ ἦτο ἀδύνατος, τὸν ἡλευθέρωσαν καὶ τοῦ ἀνέθεσαν τὴν Ἀρχιστρατηγίαν.

Μὲ πίστι καὶ μὲ αὐταπάρνησι ἀνέλαβε πάλιν τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ ὁ ἐχθρὸς ἦτο ἰσχυρὸς. Ἡ Τριπολις εἶχε περιέλθει πάλιν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Τούρκων καὶ τοῦ Ἰμωραήμ. Ὅλοι αἱ προσπάθειαι τοῦ Γέρου τοῦ Μωρηᾶ νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ παρέμειναν ἄκαρποι. Εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς Ἐρμιόνης ἄφισε κατὰ μέρος τὰς προσωπικὰς του ἀντιπαθείας καὶ ἐδέχετο διὰ τὸ καλὸ τῆς Πα-

τρίδος ὅλους ὅσοι τὸν εἶχαν πολεμήσει ὡς κυθερνῆτην, ἐδέχετο δὲ ἐπὶ πλέον νὰ καταλείψῃ καὶ τὴν ἀρχιστρατηγίαν.

Ὑποστηρικτὴς τοῦ Καποδίστρια, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἔβλεπε τὸν ἀναμορφωτὴν τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἐβόηθησε πολὺ εἰς τὴν τακτοποίησιν τοῦ χάους, εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκετο τότε ἡ Ἑλλάς.

Τὸ ἐνδιαφέρον του ὅμως τοῦτο καὶ πάλιν εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ κατηγορηθῇ καὶ νὰ καταδικασθῇ πάλιν. Ἀποφυλακισθεὶς ἐπεδόθη ὡς ἀρχιστράτηγος εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς τάξεως εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καποδίστρια ἐξελέγη μέλος τῆς τριμελοῦς Κυθερνῆτικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐνήργησε διὰ τὴν ἐκλογὴν ὡς Βασιλέως τοῦ Ὄθωνος.

Μὴ ἀνεχόμενος τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἡ Ἀντιπασιλεία ἡσκέτο εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατεφέρετο κατ' αὐτῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ κατηγορηθῇ ἐπὶ στάσει καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον.

Ἡ δίκη του ἔχει μείνῃ ἱστορικὴ. Κατ' αὐτὴν δύο δικασταὶ ἠρνήθησαν νὰ ὑπογράψουν τὴν καταδίκην τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος.

Κατάδικος ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ ἐνεκλείσθη εἰς τὸ Παλαμίδειον, ὅπου μετὰ πολὺν χρόνον ἐνηλικιωθεὶς ὁ Βασιλεὺς Ὄθων τὸν ἔδωκε χάριν.

Ἐκτοτε ἔζησε εἰς τὰς Ἀθήνας, μέχρι τῆς 3 Φεβρουαρίου 1843 ὅτε καὶ ἀπέθανε εἰς ἡλικίαν 73 ἐτῶν.

Μαρτυρικὴ ὑπῆρξε ἡ ζωὴ ἐκείνου, εἰς τὸν ὅποιον ὀφείλομεν τὴν ἐλευθερίαν μας. Ὅσο ὅμως ἀγνώμονες καὶ ἂν ὑπῆρξαν οἱ σύγχρονοί του, ὅσο καὶ ἂν τὸν ἐβασάνισαν, μετὰ τὸν θάνατόν του τὸ ἔθνος ὁλόκληρον τοῦ ἀπένειμε μεγάλα δειγμάτων εὐγνωμοσύνης. Ἐφιπποῦν ἀνήγειρε τὸν Ἀνδριάντα του εἰς τὸ Ναύπλιον, ὅμοιον δὲ ἀντίγραφον ἔστησε καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, ὅπου καὶ τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ναυαρχείου στὸ Λονδίνο, μιά πολὺ μεγάλη προσωπικότητα, συνήθως ἔκανε καθημερινῶς ἓνα περίπατο μὲ τὰ πόδια. Καὶ κάθε μέρα ὁ περὶ πατος αὐτοῦ ἦταν ὁ ἴδιος. Ἐβλεπε στὸν δρόμον του ἓνα δυστυχὴ τυφλὸ, ἐπάνω στὸ κάθισμά του μὲ ἓνα δίσκο στὰ γόνατα, ἐνῷ ὁ σκύλος του ἦταν ξαπλωμένος στὰ πόδια του.

Ὁ περιπατητὴς παρετήρησε λοιπὸν στὸ τέλος πὼς ὁ τυφλὸς ποτὲ δὲν γελιόταν στίς εὐχαριστίες του.

Κάθε φορὰ πού ἓνας ἀνδρας τοῦ ἔδινε ἓνα νόμισμα τοῦ ἔλεγε: «Εὐχαριστῶ, κύριε». Ὅταν ἦταν μία κυρία τῆς ἔλεγε: «Εὐχαριστῶ, κυρία!» Τί, λοιπόν; Δὲν ἦταν πραγματικὰ τυφλὸς; Μήπως ἔκρυβε μέσα του καμμιὰ ἀγυρτεία; Ὁ ναύαρχος ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ μάθῃ τί συνέβαινε. Παρετήρησε, καλλίτερα, ἔβλεπε ἐρωτήματα καὶ μπόρεσε ἔτσι νὰ εὕρῃ τὸ κλεῖδι τοῦ αἰνίγματος.

Ὁ τυφλὸς εἶχε χάσει τελείως τὸ φῶς του. Ἀλλὰ ὁ πιστὸς του σκύλος ἔβλεπε πολὺ καλά καὶ κάθε φορὰ πού κανένας φιλάνθρωπος διαβάτης ἔδινε καμμιὰ ἐλεημοσύνη στὸν κύριό του γαυγίζε μιά φορὰ ἂν ἦταν ἀνδρας καὶ δύο φορὲς ἂν ἦταν γυναίκα.

Ἔτσι ὁ κύριός του μπορούσε νὰ εὐχαριστήσῃ χωρὶς νὰ γελασθῇ. Καὶ ὁ ναύαρχος πού διηγόνταν αὐτὴν τὴν ἱστορίαν σ' ἓνα σαλόνι, μιά μέρα πού κάποιος ὑπεστήριζε ὅτι ὁ σκύλος δὲν εἶναι ἔξυπνος, ἔλεγε πὼς ἔπειτα ἀπὸ αὐτό, δύσκολο ἦταν νὰ μὴ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη στὸ καλὸ αὐτὸ ζῷο.

ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΜΥΝΕΤΑΙ Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤ' ΑΥΤΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΥΓΙΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΤΗΣ Δ.Α.Σ.

Σήμερα εὐρισκόμεθα πολὺ μακριὰ ἀπ' τὴν ἐποχὴν ἐκείνη, πού οἱ διάφορες ἀσθένειες ἀποτελοῦσαν ἄλυστον αἰνίγμα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐχαρακτηρίζοντο ὡς ἐκδηλώσεις θεϊκῆς ἀγανακτήσεως ἢ τιμωρίας τοῦ παθόντος.

Στὴν ἐποχὴ μας, ὅστερα ἀπὸ ἓνα Ἰπποκράτη ἢ ἓνα Γαληνὸ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, ἓνα Leeuwenhoek, ἓνα Cohn ἢ ἓνα Pasteur τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, πού δώσανε τὴν μεγαλύτερη ὠθησὶν στὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιολογίας καὶ τῆς μικροβιολογίας, οἱ ὠφέλιμες ἐπιστήμες καὶ γνώσεις καὶ συγκεκριμένως ἡ ἱατρικὴ, ἀποθήκην κτῆμα ὅλων ἐξ ἴσου.

Ἔτσι σήμερα, ὅταν ἀρρωστήσῃ ἢ πάθῃ κανεὶς κάτι, ὁ λαὸς εὐθὺς μόνος του πολὺ στοχαστικὰ διερωτᾶται ἂν «ὁ ἀρρωστος ἐκρύωσε, ἢ ἔφαγε τίποτε φαρμακερὸ, ἢ κουράσθηκε ὑπερβολικὰ ἢ τέλος ἦλθε σὲ συνάφεια μὲ ἄλλον ἀσθενῆ». Κι' εἶναι ἀλήθεια πὼς ὁ λαὸς δὲν ἀστοχεῖ σ' αὐτὰς τίς σκέψεις, γιὰτὶ ἔτσι διασθλέπει τὸ μικρόβιο, δίδει σημασίαν στὰ ἐπισηθητικὰ αἷτια (κούρασιν κλπ.) καὶ τέλος δὲν ξεχνᾷ καὶ τὴν κληρονομικότητα (εὐπάθεια — κρύωμα).

Πραγματικῶς δὲ καὶ ἡ ἐπιστὴμὴ πού βαδίζει ἀργὰ μὲν, ἀλλὰ ἀσφαλῶς καὶ ἀδιάκοπα, ἂν καὶ δὲν γνωρίζει τὴν αἰτιολογίαν ὅλων τῶν νοσημάτων, ἐν τούτοις ἔχει ἀναγνωρίσει τρεῖς κυρίους παράγοντας διὰ τὴν νόσησιν, ἦτοι:

α') Τὴν κληρονομικότητα, πού περιλαμβάνει τὰ προδιαθετικὰ αἷτια (ἰδιοσυγκρασίαν).

β') Τὸ μικρόβιο, τὸ παραγωγικὸν αἷτιον τῆς νόσου καὶ

γ') Τὶς συνθήκες διαβιώσεως, τοῦτέστι τὰ ἐπισηθητικὰ αἷτια.

Καὶ ἤδη ἂς ἀρχίσουμε ἀπ' τὸ πρῶτον, τὴν κληρονομικότητα. Τελευταίως ἔχει ἀναγνωρισθῇ, ὅτι ἡ κληρονομικότης παίζει σπουδαῖον ρόλον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἰτιολογίαν ὠρισμένων νόσων, γιὰτὶ ἀποδείχθηκε, ὅτι τὰ προδιαθετικὰ αἷτια (ἰδιοσυγκρασία), αὐτὰ πού εἶναι συνυφασμένα μὲ τὸν ἀνθρώπινον ὁργανισμὸν καὶ ἀποτελοῦν εἰδικὸν ἔδαφος γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν ὠρισμένων ἀσθενειῶν, μεταβιβάζονται κληρονομικῶς. Ἔτσι ἡ ἰδιοσυγκρασία κάθε ἀτόμου ἐξαρτᾶται ἀμεσώτατα ἀπὸ τοὺς γονεῖς, γι' αὐτὸ καὶ βλέπουμε παιδιὰ ἀλκοολικῶν, νὰ ἀποκτοῦν ἰδιοσυγκρασίαν ἀτόμων νευροπαθῶν καὶ μὲ τάσι πρὸς τὴν παραφροσύνην, παιδιὰ ἀσθενικῶν καὶ καχεκτικῶν γονέων, μὲ ἰδιοσυγκρασίαν ἀσθενικὴν ἐπίσης, γι' αὐτὸ καὶ ἀποβαίνουν θύματα καὶ τῆς ἐλαφροτέρας μικροβιακῆς ἐισβολῆς. Ὅπως ὅλοι μας ξεύρουμε, τέτοια παιδιὰ εἶναι τὰ ἀναιμικὰ καὶ τὰ λυμφατικὰ, πού κρύβουν βαθεῖα μέσα τους τὸ μόνυσμα, πού θὰ ἐκδηλωθῇ μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρίαν.

Ἀλλὰ ἐκτός ἀπὸ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ ἡ φυλετικὴ καταγωγή ἀποτελεῖ προδιαθετικὸν αἷτιον, καθὼς καὶ ἡ ἡλικία. Γιὰτὶ ξεύρουμε πολὺ καλά, ὅτι ὠρισμένες

ἀσθένειες, ὅπως π. χ. ἡ φθίσις, ὅταν προσβάλλῃ ἄτομον τῆς μαύρης φυλῆς, ἐξελλίσσεται πολὺ γρήγορα πρὸς θάνατον. Ἐπίσης εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ παιδικὴ ἡλικία εἶναι προδιαθετικὴ γιὰ ὠρισμένα νοσήματα, ὅπως ἡ ἰλαρά, ἡ ὁστρακία κτλ. Ἐνῷ τὸ γῆρας προσβάλλεται ἀπὸ τὸν καρκίνον, διαβήτην, τὴν πνευμονίαν κτλ.

Δεύτερος παράγων, ἀρκετὰ σημαντικὸς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νόσου, εἶναι, ὅπως ἀναφέραμε, τὸ μικρόβιον.

Τὰ μικρόβια, μὲ τὰς τελευταίας προόδους τῆς μικροβιολογίας, ἀπεδείχθη, ὅτι ἀποτελοῦν τὸ πραγματικόν, τὸ κύριον αἷτιον τῆς νόσου. Ἔτσι ἔγινε γνωστὸν ὅτι αἱ πλείους τῶν λοιμωδῶν νόσων ὀφείλονται εἰς γνωστὰ μικρόβια, ὅπως π. χ. ἡ φυματίωσις εἰς τὸν βάκιλλον τοῦ Koch, ἡ δυσεντερία εἰς τὸ βακτηρίδιον Shiga, ἡ χολέρα, εἰς τὸ δονάκιον τῆς χολέρας κτλ. ἐνῷ ἄλλαι, ὡς ἡ γρίππη, ἡ λύσσα κλ. ὀφείλονται εἰς τοὺς καλουμένους διηθητοὺς ἰούς.

Τέλος τρίτος παράγων γιὰ τὴν γένεσιν τῆς νόσου, εἶναι αἱ συνθήκες διαβιώσεως, γιὰτὶ αὐτὲς ἀποτελοῦν τὰ ἐπισηθητικὰ αἷτια.

Ποιὸς π. χ. δὲν ξεύρει πὼς ὅστερα ἀπὸ ἓνα γερὸ κρύωμα, δὲν θὰ πάθῃ πνευμονία, ἢ μετὰ ἀπὸ κούρασιν, καταχρήσεις, ἀϋπνία, στερήσεις κτλ. δὲν θὰ φθάσῃ πολὺ κοντὰ στὰ ὅρια τῆς φυματίωσεως; Τὰ ἐπισηθητικὰ αἷτια, πού προέχονται ἀπ' τὶς συνθήκες διαβιώσεως, εἶναι ἐκεῖνα, πού ἔρχονται νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ συνδράμουν νὰ νικηθῇ τελικῶς ὁ ὁργανισμὸς, κι' ἔτσι τέλος νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ φανερωθῇ ἡ ἀσθένεια.

Ὅστε συγκεφαλαιοῦντες, ὅτι παραπάνω ἀναφέραμε, γιὰ νὰ ἀναπτυχθῇ στὸν ὁργανισμὸν ἡ κατάστασις πού ὀνομάζουμε ἀσθένεια, χρειάζεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, συνεργασία τριῶν παραγόντων, ἦτοι:

1ον) Τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων (ἰδιοσυγκρασία).

2ον) Τῶν παραγωγικῶν αἰτίων (μικρόβιον) καὶ

3ον) Τῶν ἐπισηθητικῶν αἰτίων (συνθήκες διαβιώσεως).

Λέγομε, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, γιὰτὶ ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις, πού μόνον ἓνας παράγων, αὐτὸ τοῦτο π. χ. τὸ μικρόβιον, ὅταν εἶναι πολὺ τοξικόν (χολέρα), ἢ ὅταν εἰσέλθῃ ἀθρόως εἰς τὸν ὁργανισμὸν (ὅπως σὲ μίαν ἐπιδημίαν) εἶναι ἀρκετὸ νὰ παραγάγῃ τὸ νόσημα. Ἀλλὰ κυρίως στίς περισσότερες περιπτώσεις ἔχουμε πάντοτε συνεργασίαν τῶν τριῶν ἢ τῶν δύο τοῦλάχιστον παραγόντων πού ἀναφέραμε, μετὰ τῶν ὁποίων σπουδαῖον ρόλον παίζει τὸ πραγματικόν αἷτιον, (μικρόβιον), ὥστε ἡ παρουσία του νὰ ἀποτελῇ ἀπαραίτητον ὄρον διὰ τὴν νόσησιν.

Εἰς τὸ ἐπόμενον θὰ ἰδοῦμε ποῖα ἡ ἄμυνα τοῦ ὁργανισμοῦ κατὰ τῶν ἀσθενειῶν καὶ πὼς οὗτος τελικῶς ἐπανέρχεται εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν.

ΑΙΜ. ΣΑΡΡΗΣ

Πρακτικά καὶ Ἑγκυκλοπαιδικαὶ Γνώσεις

ΦΡΕΣΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ

Δὲν εἶναι εὐχάριστο νὰ κατοική κανεὶς καὶ στὸ πῶ ὠραῖο ἀκόμη δωμάτιο ἂν εἶναι κακοδιατηρημένο. Σήμερα π.χ. ἔβαψαν ξανά τὸ μικρὸ σας δωμάτιο καὶ αὐριο ἡ καθημερινὴ σκόνη θὰ ἔλθῃ νὰ ξεθωριάσῃ τὴν καλαίσθητη ὠμορφιά του. Γι' αὐτὸ μὴ νομίζετε πὼς μονάχα ὁ ὑδροχρωματιστὴς ἢ ὁ ἐλαιοχρωματιστὴς θὰ μποροῦσε νὰ ξαναδῶσῃ τὴ φρεσκάδα του στὸ δωμάτιό σας. Καὶ μὴν αποφασίσετε νὰ ζητῆτε ἀνάμεσα σὲ γκρίζους τοίχους ἂν δὲν ἔχετε τὰ μέσα νὰ καταφύγετε στὸν τεχνίτη ἀμέσως. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἰσθε εἰς θέσιν νὰ δώσετε οἱ ἴδιοι ἕνα μικρὸ καθάρισμα στὸ δωμάτιό σας ὡς πὺ νάρη ὁ εἰδικὸς γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα ἄνθρωπος, νὰ προσθέσῃ ἕνα νέο στρώμα βαφῆς. Εἶναι ἐργασία πὺ μονάχα λίγη ἐπιμέλεια καὶ μέθοδο ἀπαιτεῖ. Γίνεται μὲ χλιαρὸ νερὸ μέσα στὸ ὁποῖο θ' ἀφήσετε νὰ λύσῃ σαποῦνι Μασσαλίας ἢ μιὰ εἰδικὴ «ἀλυσίθα» γιὰ πλῦσιμο χρωμάτων καὶ τὰ δυὸ σὲ πολὺ μικρὴ ἀναλογία (μιὰ κουταλιά τῆς σουπάς σὲ 3 ὀκάδες νερὸ). Μὲ ἕνα σφουγγάρι ἢ μὲ ἕνα ταμπόν ἀπὸ κουρέλι μαλακοῦ ὑφάσματος περᾶστε αὐτὸ τὸ μίγμα πάνω στὰ χρώματα πὺ θέλετε νὰ καθαρῖσετε, καὶ κατόπιν ξεπλύνετε ἐπανειλημμένως μὲ καθαρὸ νερὸ, ἀποφεύγοντας νὰ βρέξετε τὸ χαρτὶ τοῦ τοίχου καὶ τὸ παρκέτο. Σκουπίστε ὕστερα ἐλαφρὰ ἢ ἀφήστε τοὺς τοίχους νὰ στεγνώσουν μόνοι τους. Ἔτσι θὰ ξαναδῶσῃτε σ' αὐτοὺς τὴν φρέσκην λάμψης τους. Μιὰ καλὴ βαφὴ τῶν τοίχων μπορεῖ νὰ ὑποστῇ δίχως ζημία πολλὰ πλυσίματα. Ἀλλὰ ὅταν τὸ κάμετε, νὰ γίνῃ πολὺ κανονικὰ καὶ νὰ περνᾶτε ὁλόκληρο τὸν τοῖχο γιὰ νὰ μὴν ἀφήσετε κηλίδες.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΙ

Πρέπει δηλαδὴ νὰ βρίσκῃς πάντα τὸν τρόπο νὰ κάνῃς ὅ,τι χρειάζεται.

Ν' ἀποκτήσῃς γνώσεις ἐξολογικῆς, ὑποδηματοποιίας, ραπτικής, μαγειρικῆς, ὑδραυλικῆς, ἡλεκτρολογίας, πλῦσεως τῶν ἐνδυμάτων κλπ. καὶ γνώσεις ἐν γένει γιὰ ὅλων τῶν εἰδῶν τὰς ἐργασίας καὶ νὰ ἔχῃς ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν πρέπει βέβαια νὰ γίνῃς τέλειος τεχνίτης ἐξολογός, π.χ. ἀλλὰ ὅταν χρειαστῇς νὰ κάμῃς ἕνα σκαμνὶ ἢ νὰ κορφώσῃς ἕνα σανίδι κλπ. δὲν θὰ σταματήσῃ ἡ δουλειὰ σου ἐπειδὴ δὲν ἔχεις δίπλα σου τὸν τεχνίτη. Ἀλλὰ θὰ εἶσαι εἰς θέσιν νὰ κατασκευάσῃς μονάχος σου κάτι πὺ χρειάζεται. Τὸ ἴδιον ὅταν πρόκειται νὰ διορθωθῇ μιὰ βλάβη τοῦ ἡλεκτρικοῦ σου τὸ ὁποῖον ἔσθυσε δὲν θὰ μείνῃς βέβαια χωρὶς φῶς ὅλη τὴ νύχτα γιὰ νὰ ἔλθῃ αὐριο ὁ ἡλεκτρολόγος νὰ τὸ διορθώσῃ, ἀλλὰ θὰ εἶσαι εἰς θέσιν μονάχος σου νὰ τὸ ἐπισκευάσῃς. Τὸ ἴδιον ὅταν στὴν ἐκδρομὴ σου σχιστῇ ἢ πάθῃ κάποια ζημιὰ τὸ παπούτσι σου νὰ εἶσαι εἰς θέσιν νὰ διορθώσῃς τίς βλάβες. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐπιτήδειος πὺ ὁ λαὸς τὸν λέει «χρυσόχερ».

ΓΝΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ

Ἡ ἀνάβαση στὸ βουνὸ ἔχει πολλὰς δυσκολίες. Ὅταν πρὸ πάντων κατεβαίνῃς ἀπὸ χαράδρα εἶναι εὐκόλο νὰ χάσῃς τὸ δρόμο σου. Νὰ συνήθισῃς νὰ βρίσκῃς τὴν κατεύθυνσίν σου μὲ τὸν ἥλιο ἢ μὲ τὴν πυξίδα ἢ μὲ τὸν ἄνεμο ἢ νὰ βάζῃς σημάδια μακρυνά. Ἀν σὲ σκεπᾶσῃ ὁμίχλη τότε μονάχα μὲ τὸν ἄνεμο ἢ μὲ τὴν πυξίδα θὰ ὁδηγηθῇς.

Καλὸ εἶναι τὴν ἀνάβαση καὶ τὴν κατάβαση νὰ τὴν κάνετε πολλοὶ μαζί, συνδεδεμένοι μὲ σχοινί. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἂν πέσῃ καὶ κανεὶς σὲ γκρεμὸ, τὸ βάρος τῶν ἄλ-

λων τὸν συγκρατεῖ καὶ τὸν σώζει. Ἡ ἀπόσταση τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὸν ἄλλον πρέπει νὰ εἴναι 4½ — 5 μέτρα. Τὸ σχοινὶ δένεται στὴ μέση μ' ἕνα κόμπο πὺ πρέπει νὰ εἶναι ἀριστερὰ. Καὶ καθένας πρέπει νὰ διατηρῇ τὴν ἀπόστασίν του, ὥστε τὸ σχοινὶ νὰ εἴναι τεντωμένο πάντοτε.

ΠΩΣ ΠΡΟΜΑΝΤΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

- Κόκκινη δύσις προμηνύει καλοκαιρία.
- Κόκκινη ἀνατολὴ σημαίνει κακοκαιρία.
- Ἀν λάμπουν πολὺ τ' ἀστέρια καὶ τρεμοπαίζουν προμηνύεται ἄνεμος.
- Ὁ νοτιάς ἀρχίζει σιγὰ καὶ ὅσο περνοῦν οἱ μέρες ἀφ' ὅτου ἄρχισε νὰ πνέῃ, χειροτερεύει.
- Ὁ βορρῆας ἀμέσως στὴν ἀρχὴ ἀποκτᾷ τὴ μεγαλύτερή του ἐνταση καὶ πέφτει ἀπτόμοι. Γι' αὐτὸ οἱ ναυτικοὶ λένε:

«Γέρω βορρῆς ἀρμένιζε
καὶ νότο παλληκάρη».

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ

Χρησιμώτατον στὸν νέον εἶναι νὰ ξέρῃ νὰ ἐκτιμᾷ ὠριμένα πράγματα, π.χ.:

Πόσα εἶναι τὰ ἄτομα μιᾶς φάλαγγος ἢ μιᾶς ὁμάδος (κατὰ προσέγγισιν) ἢ πόσοι εἶναι οἱ ἐπιβάται τοῦ τράμ κ.λ.π.

Μερικὲς ὁδηγίες εἶναι ἀπαραίτητες στὸ νὰ διευκολύνουν τὴν ἐκτίμησιν, π.χ.: Πὼς βλέπομεν ἕνα ἄνθρωπον εἰς διαφόρους ἀποστάσεις;

Στὰ 50 μέτρα διακρίνονται τὸ στόμα καὶ τὰ μάτια του.

Στὰ 100 μέτρα τὰ μάτια μόλις διακρίνονται.

Στὰ 200 μέτρα διακρίνονται ἀκόμη αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐνδυμασίας.

Στὰ 300 μέτρα διακρίνεται τὸ πρόσωπον.

Στὰ 400 μέτρα διακρίνεται ἡ κίνησις τῶν ποδῶν.

Στὰ 500 μέτρα διακρίνεται τὸ χρῶμα τῆς ἐνδυμασίας.

Ὅσο πῶ καλὰ φωτίζονται τὰ ἀντικείμενα τόσο πλησιέστερα φαίνονται.

Ἐπίσης πλησιέστερα φαίνονται ὅταν μεσολαβῇ θάλασσα ἢ χιόνι, καὶ ὅταν τὰ παρατηροῦμε ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.

ΑΓΑΠΑΤΕ ΝΑ ΠΛΥΝΕΤΕ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΣΑΣ

Φυσικὰ δὲν πρόκειται γιὰ σᾶς, γιατί σεῖς τὰ πλένετε, ἀλλὰ γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά, τὰ πολὺ μικρά, πὺ δὲν ἐννοοῦν πόσο ἀπαραίτητη εἶναι ἡ βούρτσά γιὰ τὰ δόντια.

Ἡ χρησιμότης τῆς, δὲν μπορεῖ νὰ συζητηθῇ, δὲν τὸ ἀγνοεῖτε καὶ μάλιστα ἀκόμη καὶ ἂν σᾶς ἐνοχλεῖ ὀλίγο. Ἐκτελεῖτε πάντα τακτικὰ αὐτὸ τὸ καθήκον, τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὸν καλλωπισμὸν καὶ τὴν ὑγείαν τῶν δοντιῶν σας.

Οἱ νεώτεροι δὲν ὑποτάσσονται εὐκόλο σ' αὐτὸ, τὸ καθήκον τὸ ὁποῖον τοὺς στενοχωρεῖ. Ἀλλὰ νὰ πὺ ἀνακαλύφθῃ γι' αὐτοὺς, ἕνας πολὺ εὐχάριστος τρόπος νὰ διατηροῦν τὰ δόντια τους σὲ καλὴ καὶ εὐχάριστη κατάστασι. Ἐπειδὴ ὑποθέτω ὅτι αὐτὸ θὰ ἔμπορῇ νὰ σᾶς χρησιμεύσῃ, θὰ σᾶς τὸ γνωρίσω. Νὰ τρώτε ἕνα μῆλο τὸ πρῶν, ἕνα ἄλλο τὸ βράδυ, τὸ πρῶν στὸ ξύπνημα, τὸ βράδυ προτοῦ πέσετε νὰ κοιμηθῇτε.

Δὲν εἶναι δύσκολο, δὲν εἶναι ἔτσι; Καὶ μάλιστα εἶναι καὶ πολὺ εὐχάριστο ἂν ἀγαπᾶτε τὰ μῆλα. Ἕνας σοφὸς Ἀμερικανὸς εἶναι ἐκεῖνος πὺ προτείνει τὸν ἐξαίρετον αὐτὸν τρόπο γιὰ νὰ πλύνῃ κανεὶς τὰ δόντια του. Ἀλλ' ἂν θέλετε τὴν γνώμην μου σᾶς προτρέπω βέβαια νὰ τρώτε τὰ μῆλα, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ παύσετε νὰ πλύνετε τὰ δόντια σας ὅπως πάντα.

«Χωρὶς Οἰκογένεια»

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠ' ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

4ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Μὰ ἂν δὲν πέθαναν; Ἀν ἔρθουν καμμιὰ μέρα καὶ μᾶς τὸ γυρέψουν; Ἐγὼ εἶμαι βέβαιη πὺς θάρθουν.

— Μωρὲ πείσμα πὺ τὸχετε ἐσεῖς οἱ γυναῖκες!...

— Μὰ γιὰ πές μου; Ἀν ἔρθουν;

— Μὲ παρασκῶτισες, τὸ ξέρεις; Τότε τοὺς στέλνουμε στὸ Ὀρφανοτροφεῖο. Ἐλα, φτάνει πιά. Ἐγὼ αὐριο θὰ τὸ πάω στὸ Δήμαρχο. Τώρα ὅμως θὰ πεταχτῶ μιὰ στιγμὴ νὰ χαιρετήσω τὸ Φραντζί καὶ σὲ μιὰ ὥρα θὰ γυρίσω.

Ἡ πόρτα ἀνοίξε καὶ ξανάκλεισε. Εἶχε φύγει. Ἀνασηκώθηκα τότε στὸ κρεβάτι μου, φωνάζοντας τὴ μάννα - Μπαρπερίνα:

— Μαμὰ μου! Μαμὰ μου!

Ἐκείνη ἔτρεξε κοντὰ μου ἀμέσως.

— Πές μου, θὰ μ' ἀφήσῃς ἐσὺ νὰ πάω στὸ Ὀρφανοτροφεῖο;

— Ὁχι, παιδάκι μου, ὄχι!

Μὲ φίλησε τρυφερὰ καὶ μ' ἔσφιξε μὲ ἀγάπη στὴν ἀγκυαλιά της.

Τὰ χᾶδια τῆς αὐτὰ μὲ παρηγόρησαν καὶ ἔτσι ἐπάψανε τὰ δάκρυά μου.

— Μὰ δὲν κοιμόσονται λοιπὸν; μὲ ρώτησε χαϊδευτικὰ.

— Δὲν μπόρεσα...

— Μὰ δὲν θὰ σὲ μαλλώσω γι' αὐτὸ. Θὰ ἀκούγῃς λοιπὸν τί ἔλεγε ὁ Γερώνυμος.

— Ναὶ τὰ ἀκούσα. Ἔτσι ἔμαθα πὺς δὲν εἶσαι μητέρα μου κι' οὔτε αὐτὸς πατέρας μου.

Αὐτὰ τὰ εἶπα, βέβαια, μὲ τὸν ἴδιον τόνο. Μὰ ὅσο λυπήθηκα πὺ αὐτὴ δὲν ἦταν μητέρα μου, ἄλλο τόσο εὐχαριστήθηκα, ἡμπορῶ νὰ πῶ ἡμουν νὰ περήφανος, πὺ δὲν εἶχα τέτοιο πατέρα. Ἡ μάννα Μπαρπερίνα τότε μοῦ εἶπε:

— Θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ σοῦ ἔλεγα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν ἀλήθεια. Ὅμως σὲ εἶχα σὺν παιδί μου. Ἦταν ἀδύνατο νὰ σοῦ πῶ πὺς δὲν ἦμουν ἡ μητέρα σου. Δυστυχῶς, παιδί μου, τὴ δική σου μάννα δὲν τὴν γνωρίσαμε. Ποιὸς ξέρεῖ ἂν ζῇ, ἢ ἂν πέθανε! Στὸ Παρίσι κάποτε καθὼς περνοῦσε ὁ Γερώνυμος ἀπὸ ἕνα φαρυδὸ δρόμο δεινροφυτευμένο, πὺ τὸν λέγανε «Μπουλεβάρ Μπρετέι», ἄξαφνα ἀκούσε νὰ κλαίῃ ἕνα μωρὸ. Ἡ φωνὴ του ἀκούόταν ἀπὸ τὴν πόρτα ἑνὸς κήπου. Ἦταν φλέβης καὶ μόλις ξημέρωνε. Ἐπλησίασε καὶ εἶδε στὸ κατῶφλι χάμω ἕνα μωρουδέλλι. Καθὼς κύταζε γύρω εἶδε ἕναν ἄνθρωπο πὺ ἦταν κρυμμένος ὡς τότε πίσω ἀπὸ τὸν κορμὸ ἑνὸς μεγάλου δένδρου, νὰ φεύγῃ τρεχάλα σὺν κλέφτης. Ἀσφαλῶς θὰ περίμενε ἐκεῖ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ δῇ ἂν θὰ βρισκότανε κανένας νὰ πάρῃ τὸ παιδί, πὺ ὁ ἴδιος θὰ τὸχε ἀφίσει ἐκεῖ στὸ κά-

τῶφλι. Ὁ καυμένος ὁ Γερώνυμος δὲν ἤξερε τί νὰ κάνῃ. Τὸ παιδί ἄρχισε νὰ κλαίῃ δυνατώτερα σὺν νᾶνοιωθε πὺς κάποιος ἐρχότανε σὲ βοήθειά του. Ὁ Γερώνυμος ἄρχισε τότε νὰ συλλογίζεται τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ! Σὲ λίγο ἦρθαν κι' ἄλλοι ἐργάτες καὶ ὅλοι μαζί ἀποφασίσανε νὰ τὸ παραδώσουνε στὴν Ἀστυνομία. Τὸ μωρὸ ἐξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ. Φαίνεται πὺς θὰ κρύωνε τὸ κακόμοιρο. Τὸ πῆγαν λοιπὸν στὴν Ἀστυνομία, μὰ κι' ἐκεῖ ἐξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ, ἂν κι' ἦταν ζεστασιά. Σκέφτηκαν λοιπὸν πὺς θὰ πεινοῦσε καὶ φώναξαν μιὰ παραμάννα νὰ τὸ θηλάσῃ. Καὶ τὸ καυμένο ἔπεσε σὺν λυσσασμένο στὸ βυζί. Τότε κοντὰ στὸ τζάκι τὸ γδύσανε καὶ εἶδαν ἕνα ὠμορφο παιδάκι ροδοκόκκινο καὶ παχουλὸ ὡς πέντε μηνῶν. Ἀπὸ τὰ ροῦχα του καὶ τὰ πανιά του, ἂν καὶ δὲν εἶχαν μάρκα, ἐφαίνότανε πὺς θὰχε πλούσιους γονεῖς. Ὁ Ἀστυνόμος ἔδωκε τὴν ἐξήγησιν πὺς κάποιος θὰ τὸκλεψε ἀπὸ τὸ σπῖτι του καὶ τὸ πέταξε. Ἐγραψε ὕστερα σ' ἕνα χαρτὶ τὴν κατάθεσιν τοῦ Γερώνυμου, τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ παιδιοῦ καὶ τὰ ροῦχα του καὶ εἶπε σὲ ὅλους πὺς θὰ τὸστελνε στὸ Ὀρφανοτροφεῖο, ἐκτὸς ἂν τὸπαίρνε κανένας γιὰ ψυχοπαίδι. Ὅπως σοῦ εἶπα, τὸ παιδί ἦταν ὑγιέστατο καὶ εὐκόλο θὰ ἀνατρεφότανε. Καὶ ποιὸς ξέρεῖ, ἴσως οἱ γονεῖς του, καθὼς φαίνότανε πλούσιοι, θὰ ἀνταμείβανε μὲ τὸ παραπάνω ἐκεῖνον πὺ θὰ τὸπαίρνε νὰ τὸ ἀναθρέψῃ.

Αὐτὴ τὴ σκέψη ἔκαμε ὁ Γερώνυμος καὶ εἶπε τοῦ Ἀστυνόμου πὺς θὰ τὸπαίρνε αὐτὸς στὸ σπῖτι του. Καὶ ἔτσι τὸ πῆρε. Ἐγὼ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ εἶχα ἕνα παιδί στὴν ἴδια ἡλικία καὶ δὲν μοῦ ἦταν καθόλου δύσκολο νὰ τὰ βυζαίνω καὶ τὰ δυὸ. Ἔτσι, παιδί μου, ἔγινα μάννα σου.

— ὦ! καλὴ μου μητέρα!

Ἡ μάννα Μπαρπερίνα γεμάτῃ συγκίνησιν, ἀφοῦ τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν φίλησε, ἐσυνέχισε: — Ὑστερα ἀπὸ μιὰ μακρὰ ἀρρώστεια ἡ ὁποία ἐβασάνισε πολὺ τὸ παιδάκι μου τὸ Νικολό, ἕνα πρῶν τὸ χάσαμε. Ὁ Νικολὸς πέθανε καὶ φαντάζεσαι τὴ θλίψη μου καὶ τὸν πόνο μου. Ἐμεινες ὅμως ἐσὺ πὺς σὲ ἀγαποῦσα καὶ ὅταν ζοῦσε τὸ παιδί μου, μὰ ὅταν τὸχασα, τότε σὲ ἀγαποῦσα δυὸ φορές περισσότερο, γιατί στὸ πρόσωπό σου ἔβλεπα καὶ τὸ δικό μου τὸ παιδί. Ἔτσι ἐπῆρες στὴν καρδιά μου θέσι πραγματικοῦ μου παιδιοῦ καὶ γι' αὐτὸ τὸ ὄνομα μάννα πὺς μοῦδιδες, ἔμπαινε μέσα στὴν ψυχὴ μου τὸ ἴδιο σὺν νὰ μὲ προσφωνοῦσε τὸ δικό μου παιδί.

Καὶ ὅταν ἐγὼ ἔτσι ἔγινα μάννα σου, δὲν εὔρισκα γιατί ὁ Γερώνυμος δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πάρῃ τὴ θέσιν τοῦ πατέρα σου, ἀφοῦ αὐτὸς σὲ βρῆκε καὶ αὐτὸς ἔκρινε πὺς ἔπρεπε νὰ σὲ προστατέψουμε καὶ νὰ σὲ ἀναθρέψουμε.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

Μόλις άράξαμε στη Στένη ό καπετάν Ξυρίχης πήρε τη θάρκα κ' έτρεψε στο τηλεγραφαείο. Δυό ήμέρες τώρα δέν ήρρεσκε ήσυχία. Τριάντα μίλια έξω από τό Μπουγάζι άντάμωσε τόν «Άρχάγγελο», τό μπάρκο του, που είταν μέσα κυβερνήτης και γραμματικός τά δυό του αδέρφια. Δέν πρόφτασαν να καλοχαριετηθούν, να είπουν γιά τό φορτίο και τό ναυλό τους και τούς χάρισε ό χιονιάς. Κατάρθωσε τέλος, να όρθοπλωση τό δικό μας και όλάκερο ήμερονύχτι θαλασσοδαρθήκαμε στ' άνοιχτά. Μά όταν μπήκε στο Βόσπορο, ρώτησε όλους τούς βαρκακήδες, τούς πιλότους, άκόμη τούς κουμπάρους και τίς κουμπάρες· άλλά τίποτα δέν έμαθε γιά τόν Άρχάγγελο. Τί να έγινε; Φυλάχτηκε πουθενά; Πρόφτασε να όρθοπλωση και κείνος ή έπεσε άπάνω στους θράχους; Κι' άν τσακίστηκε τό μπάρκο, σώθηκεν τουλάχιστον τ' αδέρφια του; Όλο τέτοια συλλογίζεται κ' έχει συννεφιασμένο τό μέτωπο. Τρέμωλο έχει στην καρδιά.

Ὅταν ἔφτασε στὸν τηλεγραφεῖο, ἔχασε μιὰ στιγμή τὸν πόνο τοῦ ἔμπρὸς στὸν πόνο τῶν ἄλλων. Κατὰ στήν αὐλή, ἅπανα στὶς σαρακωμένες σκάλες καὶ παραπάνω στ' ἀσάλευτα πατώματα κόσμος σὰν αὐτὸν ἀνήσυχος· γυναῖκες, ἄντρες, παιδιά πρόσμεναν νὰ μάθουν ἀπὸ τὸ σύμμα τὴν τύχη τῶν δικῶν τους. Καὶ ἐκεῖνο σῶριζαε μὲ ταρναριστὶ φωνὴ τοῦ ἀκατάπαυστου θάλιψι. Ὠνόμαζε πιγνιμούς, μετροῦσε θανάτους, ἔλεγε ναυάγια, περιουσίας χαμιούς, συνέπαιρνε χαρὲς κ' ἐλπίδες σὰν δρόλοσας. Καὶ κάθε λίγο, ἅπανα στὰ πατώματα, στὶς σκάλες κάτω καὶ παρακάτω στήν αὐλὴ θρῆνοι ἀκούονταν, κορμὰ ἐφεπταν λιπρόθυμα. Φωτὰ κυλοῦσε τὸ δάκρυ.

Ὁ καπετάν Ευρίχης δὲν μπορούσε νὰ υποφέρῃ περισσότερο τὸ θάνατο. Βιάζότανε νὰ μάθῃ καὶ τὴ δική του μοῖρα. Ἐσπρωγὲ τὸν κόσμο ζερβόδεξας, ἀνέβηκε δυο-δυὸ τὰ σκαλιά, ἔφτασε μὲ κόπο στὴ θυρίδα καὶ ρώτησε μὲ ὀλότρεμη φωνή:

—Για τὸν Ἀρχάγγελο... τὸ μπάρκο... μὴν ἀκούσατε τίποτα;

— Τίποτα! τοῦ ἀπαντᾷ ξερά ὁ τηλεγραφεύτης.

— Τίποτα! πώς εἶνε δυνατό; Ξαναρωτάει:

— Ἀρχάγγελο τὸ λέν' ἔχει φιγοῦρα δέλφινα, ἔχει στὸ μεσάνο κατάρτι κόφα. Σπετσιώτικο χτίσιμο.

Και κολλάει περίεργα τα μάτια στού υπάλληλου τό πρόσωπο, αφτιάζεται τούς κρότους πού βγάζει ξερούς, συγκρατικούς σαν δοντοχτύπημα κρυμμένου ή μηχανή. Τά σωθικά του λαχταρούν, φεύγουν τά σανδρία από τά πόδια του· έτοιμος νά λιποθυμήσῃ. Μά δεν τήν παραιτᾷ τή θέσῃ του. Τέλος σηκώνει ἐκείνος τά μάτια, τόν καλο-κοιτάζει μιὰ στιγμή και λέει μέ φωνή αδιάφορη:

— Ναί... Ἀρχάγγελος. Χάθηκε στοῦ τὰδε μέρος τῆς Ροῦμελης; κόπηκε στὰ δύο; ἡ πρῆμνη τοῦ ρίχτηκε στοὺς θράχους μὲ τὰ δύο παιδιά μέσα... Τὰ παιδιά εἶνε ζωντανά.

Ζωντανά! Ἀναστηλώνεται ὁ καπετάνιος στὰ πόδια
του.

— Τὰ ὀνόματα; λέει μὲ φωνὴ σὰν χάδι· δὲν μπορούμε νὰ μάθουμε;

— Πέτρος καὶ Γιάννης.

Δόξα σοι ο Θεός! Πέτρος και Γιάννης είνε τ' αδέρφια του. Ζωντανά λοιπόν και τὰ δυό. Ζωντανά εκείνα, θρόνυματα τὸ ὁλοκαίνουργο σκαφίδι! Πάλι δόξα σοι ο Θεός. Φτιάχνουν ἄλλο μεγαλύτερο καὶ ὁμορφότερο. Φιλεῦει ἄνοιχτόκαρδος πέντε ποῦρα τὸν ὑπάλληλο· δίνει ἕνα μετζίτη κέρασμα στὸν ὑπηρέτη· παρηγορεῖ γλυκομίλητος τὰ θλιμμένα πρόσωπα.

— Δὲν εἶνε τίποτα· ὅλοι καλὰ εἶνε, ὅλα καλὰ!

— Ποιῶς ἡλικίας τάχα νὰ εἶνε τὰ παιδιὰ; ρωτᾷ πάλι.

Ὁ ὑπάλληλος σκουντοφυλάξει. Γύρω τὸν ἀκούονται φωνὲς ἀνυπόμονες· σπρώχνει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον θέλοντας τὸν θάλαμον ἀπὸ τῆς θύρας. Ἐμαθε πὼς ζοῦν τ' ὀδέρφια τοῦ· δὲν τὸν φτάνει; Εἶνε κ' ἄλλοι πού λαχταροῦν γὰρ τοὺς δικούς των. Ἄς μάθουν καὶ κεῖνοι κάτι τι! Μὰ ἐκεῖνος δὲν ἀφίνει τὴ θέσιν του.

—Ποιᾶς ἡλικίας τάχα; ξαναρωτᾷ.

— Δέκα - δώδεκα χρονῶν.

Πάλι ἀπελπίσῃα. Ἦ ἀδέρφια τοῦ δὲν εἶνε τόσο μικρά. Εἶνε ἀπὸ εἰκοσιπέντε καὶ ἄνω. Σκοντοφύλης κατεβαίνει τίς σκάλες, βγαίνει ἀπὸ τὴν αὐλήν, παίρνει τὸ βαποράκι καὶ φτάνει στὰ Θεραπεῖα. Ἀπὸ κεῖ μ' ἐν ἄλλογο φτάνει στὸν Ἀἰ Γιώργη, παίρνει τὴν ἀκρογυαλιά. Τὰ μάτια τοῦ ὁμπρίζουν. Ὁ ἥλιος παγινιδίζει ἀκόμα σὲ ζαφειρένιο οὐρανόν. Ἡ θάλασσα λίμνη ἀπλώνεται ὥς τὰ οὐρανοθέμελα. Ἡ γῆ ἀνθοσπαρμένη μοσχοβολά. Μὰ ἡ ἀκρογυαλιὰ μοιάζει μὲ νεκροταφεῖο. Κάθε βράχος καὶ νεκροκρέβατο. Καράβια κομματιασμένα, θαρκοῦλες μισοσπασμένες, σχοινιά, κατάρτια, φιγούρες, πανιά, εἰκονίσματα, παδέλες, πιάτα, λιβανιστήρια, πυξίδες, χρυσόφυλλα. Καὶ μαζὶ χέρια, πόδια, κορμιά δίχως κεφάλια, κεφάλια δίχως κορμιά, ἀδεια καύκαλα, τρίχες χωμένες στὶς σκιμαδές, μυαλά στουπιασμένα στὴν πέτρα. Ἐνα τρεχαντηράκι ὁμορφοφιασμένο, ἄγγελος πρόβαινε μὲ πανιά καὶ ξάρτια, λὲς κ' ἄρμένιζε ἄνδρα. Καὶ ὅμως εἶταν καρφωμένο στὸ ῥάχο, σφαλισμένο τόσο καλά στὴν πέτρα, ποῦ οὐδὲ νερό, οὐδ' ἄνεμος μποροῦσε νὰ περάσῃ. Κ' ἓνα σκυλὶ στὴν πρὶμην δεμένο, γύριζε μάτια φωτιές, δάγκωνε τὴν ἀλυσίδα τοῦ καὶ τὸ νερό κοιτάζοντας ἀλύχταγε κ' ἀλύχταγε, σάν νὰ τὸ ἔβριζε, ποῦ χάλασε τ' ὁμορφοκάραβο.

“Έκασα ακόμη μερικά θήματα ο καπετάν Ξυρίχης κι’ άθασφα θρέθηκε μπρός στο μάτκο του. Έπρεπε νά είνε δικό του ξύλο, γιά νά τό γνωρίση. Ούτε καρτέρια, ούτε πανιά, ούτε σκαφίδά άπόμνε πλιά. Μονάχα ή πρύμη του και κείνη ξεκλισμένη, κρατιότανε σέ δυό χάλαρα. Και γύρωθέ της πικρή νεκροπομπή, άλλα ξύλα σκορπισμένα, κουτιά κι’ άρμενα, άλλες καρίνες φαγονμένες, άλλα ποδόςταμα και σωτρώτη και σταύρωσες. Κι’ ακόμη γύρωθέ της άλλη πικρότερη συνοδεία! Βλέπει τόν ναύκληρο νεκρό στο πάγυ! Θέλει τούς ναύτες πέρα δώθε σκορπισμένους, άλλους κολιτσιδα άπάνω στά κοτρώνια, άλλους μοσοσκεπασμένους μέ τόν άιμο, άλλους παιγνίδι του νερού, δομούς και φτύμα του. Κι’ άπάνω στά τομπανιασμένα κουφάρια, στά πρόσωπα τά χασκογέλαστα τά θρίνα καλοκαθισμένα θύθιζαν τό ράμφος στη νεκρή σάρκα και στόν κρότο του πέταξαν κρίζοντας σάν νά διαμαρτύρονταν πού τά ένόχλησε στο πλούσιο φαγοπότι.

Ἀρχίζει τώρα φριχτότερο τοῦ καπετάνιου τὸ βάσανο. Ἐκεῖνα τὰ κουφάρια δείχνουν πῶς κοντὰ βρίσκονται καὶ τὰ δικά του. Θέλει νὰ δράμῃ, νὰ ψάξῃ ὁλοῦθε, μὰ δὲν τολμᾷ. Κάτι μέσα τὸν κρατεῖ, τὰ πόδια του καρφώνει στ' ἀχνάρια τους. Τέλος πάει καὶ ψαχουλεύει, βρίσκει ἀσφύσσιμα καὶ τ' ἀδέρφια-τοῦ. Τὸ ἓνα κοίταται μὲ τὸ κεφάλι συγχαλισμένο, τὸ ἄλλο ἔχει καὶ τὰ δυὸ πόδια κομμένα στὰ γόνατα. Ἄν δὲν τοῦ τῶλεγε ἡ ψυχὴ, βέβαια δὲν θὰ τὰ γνῶριζαν τὰ μάτια του, ὅπως καὶ τὸ μπάρκο. Ἄλλα τοῦ τὸ εἶπε καὶ τὰ καλογνώρισε. Καὶ τότε τὰ μάτια του στέρεψαν οὔτε δάκρυα βγάζουν, οὔτε σπαρταροῦν. Τῇ θάλασσᾳ μόνον κοιτάζουν πεινωμένα. Ἀξάφνα ὁ γρόθος σηκώνεται καὶ πέφτει μὲ ὀρμὴ, ποῦ λὲς τρόμαξε καὶ πισωπάτησε κείνη φοβισμένη.

καὶ πωλοῦντες κεινὴν ψυχορραγίαν. "Ἐπειτα σκύφει καὶ γλυκοφιλεῖ τ' ἀδέρφια του. Χαί-
δεύει τοὺς τὰ χτυπημένα κορμιά ἀνάλαφρα, σάν νὰ φο-
βάται μὴ τὰ ζυγνήσῃ· καὶ τοὺς ψιθυρίζει μουσικὰ στ' ἀ-
φτί, θές παρηγορηθῇ, θές μακρινὴν ὑπόσχεση. "Ἐπειτα μὲ
τὸ λάζο ἀρχίζει καὶ σκάφει τὸν τάφο τους. Παιδεύτηκε
κάπου μιὰ ὥρα σὸν ἄμμο. Τὸν ἀνοίει καλὰ· ἀπώσωσε
πρῶτα τ' ἀδέρφια, ἔπειτα τὸν ναύκληρο, κατόπιν τοὺς
ναῦτες, κύλισε ἀπάνω πέτρες καὶ χάλαρα. "Ἐπειτα ἔτια-
σε πάλι τὴν στρατὰ του κ' ἔφτασε στὰ Θερραπειά. Βρίσκει
τὸ βασιλεῖο, ἔφασε πάλι τὸ πᾶντο του.

—Ἐτοίμα: ρωτᾷ τὸ γραμματικό.

— Έτοιμα;
— Έτοιμα.

— Βίρα ἄγκουρα!

— Βίρα αγκούρα!
 'Ο καπετάν Ευρίχης αμίλητος, ἔπιασε τὴ θέση του
 στὸ κάσαρο κ' ἐξακολούθησάμε τὸ ταξίδι.

Φ ο ι τ η τ ι κ ᾶ

Η ΕΛΛΗΝΙΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΤΗΣ

Ἡ ζωὴ με ὅλες αὐτῆς τὶς ἐκφάνσεις καὶ μορφές, με τὶς ἀναλαμπές της, ἔχει τὸν προορισμὸ καὶ τὶς κατευθύνσεις της. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ πρέπει νὰ ὠθηται ἀπὸ τὰ φυσικὰ ἐκείνα ὁρμέμφυτα καλλιεργημένα καὶ παιδαγωγημένα, ἠθικὰ, πνευματικὰ, χειραφετημένα ἀνὰ ἐξέ-
 ρητα ἀπὸ προλήψεις καὶ ἐιδωλὰ, ἀρχεὲς ὑγιεῖς, νέες, οἱ ὁποῖες νὰ ἀποβλέπουν κατ' εὐθείαν τὸν σκοπὸ, ἀψηφῶν-
 τας τὰ τυχόν ἐμφανιζόμενα ἐμπόδια, τὶς δυσμενεῖς συν-
 θῆκες καὶ περιστάσεις. Μία ἀπὸ τὶς κυριώτερες καὶ
 σπουδαιότερες ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, εἶναι ἡ νεότης, ἡ
 ἡλικία ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλα εἶναι καὶ φαίνονται
 προσωποποιημένα μετὰ τὴν πιδὸ ζωντανῇ καὶ ἐκφραστικῇ
 τοῦς ὀψι.

Γι' αὐτὴν ὅλα γελοῦν, ὅλα εἶναι διάφανα καὶ καθά-
ρια, χρωματισμένα μὲ τὴν πιὸ χαρωπὴ καὶ ξεδιανικευ-
μένη ὄψιν.

Ἡ αἰώνια νεότης μετὰ τὰ μυρωμένα της λουλουδία, χαρραγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ὁλόσπαστο καὶ μοσχοβολημένο λουλούδι, τὸ ροδόχρωμο τριαντάφυλλο. Ἡ νεότης, ποὺ εἶναι σὰν μιὰ θεία δροσιά τοῦ οὐρανοῦ καὶ χερουσιτικὴ ἀγγελικὴ ὕμνωδια, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴν ὄνειρευτὴ Ἑδέμ, ποτίζει μετὰ τῆς δροσιάς της τὴ γῆ καὶ φωτίζει σὰν τὸ οὐράνιο σῆμα στὶς πολιτικὰ νύχτες.

Είναι άδραστητή και άσύλληπτη, μεγαλουργική ή έποποιία της ζωής που τή φωτίζει με τις θερμές και όλοχαρμες άχτίδες της, ή ούράνια αύρα που ή άνωτέρα δύναμις — ή φύσις — ό Πλάστης έχάρισε γιά νά άποκαλύψη μιά έλαχίστη πτυχή του υπεράτατου μυστηρίου, της άστείρευτης πηγής, του έξιδανικευμένου κάλλους, της αίωνίας άνοιξeos.

Αιώνια νηστής! Για σένα όλα λάμπουνε χαρούμενα
και παιγνιδίζουν χαμογελαστά. Είσαι φρούριο απόρρητο,
ηλεκθόλο ακαταμάχητο, λάβα πυρακτωμένη που πυρπο-
κλής, ανάβεις φλόγες ούρανομήκεις και θβάνεις στ' απο-
σπείλατα και άστελείατα, συγκνείς και έμπνείεις τὰ ύπε-
ροχώτερα των μεγαλουργημάτων και άριστουργημάτων,
κατακτὰς, θριαμβεύεις. Είσαι τὸ μοναδικὸ σύμβολο ποὺ
ἡ Κοινωνία καὶ τὰ "Εθνη ὅταν σὲ σένα σπριχθοῦν, γί-
νονται μεγάλα, ἔνδοξα, ἀθάνατα. Αὐτὴ τὴν ἀφάσθη καὶ
μοναδικὴ σπινθηροδόλο ἀκμή καὶ θεία ἀκατάβλητη
φλόγα τῆς νεότητος, ἐκπροσωπεῖ μὲ ὅλη τῆς τὴν ζων-
τανὴν πραγματικότητα καὶ παραστατικότητα ἡ Φοιτητικὴ
Νεολαία καὶ ἐξεχωριστὰ ἡ Ἑλληνικὴ Φοιτηρικὰ καὶ Σπου-
δάστρια.

Αὐτὴ σήμερον κατέχει ὡς φοιτήτρια καὶ διανοοῦμένη πολίτις τῆς αὔριον καὶ πρέπει νὰ καταλάβῃ τὴν πιδ καλὴ θέσιν μέσα στὴν Κοινωνία. Αὐτὴ εἶναι ἔκεινη πού θά ἐκφυσηθῇ πνοὴ ἀπὸ τὴν πνοὴ τῆς, ζῇ καὶ σφρίσχος, κάλλος καὶ ρώμην, δύναμιν καὶ ζωτικότητα ἀπὸ τὴν νεότητός της, θά ράνη μὲ τὰ λουλούδια καὶ θά μοσχοβολῇ μὲ τὰ μύρα της τὸ διάθεά της, θά φέξῃ σὸ πέρασμά της γιὰ νὰ περάσῃ ἡ Φυλὴ περήφανη καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ πεπρωμένα καὶ τὰ ἰδανικά της. Τὴν ψυχὴ τῆς Ἑλληνίδος φοιτήτριας δὲν κυβερνᾷ ὁ ἐκφυλισμὸς καὶ ἡ διαφθορά, ἀλλὰ κυριαρχοῦν στὰ βάθη τοῦ εἶναι της τὰ ὠραιοτέρα καὶ ἀυποχρότερα τῶν ἰδανικῶν, γιὰ τὴ Θρησκεία καὶ τὴν Πατρίδα. Τὰ στήθη της πάλλυον ἀπὸ ἀγνὸν ἐλθούσας καὶ καὶ ἀνὰθεὶ ἀσθεῖν τὴν πάντας μέσας της ἡ ἱερὴ φλόγα τῆς πνευματικῆς καὶ Ἑθνικῆς Ἀναγεννήσεως.

Βαπτισμένη έξ απαλῶν δυνάμεων στὴν ἀστέριευσή της, τῆς ἐξόχου προγογιῆς ἐποποιίας, ποτισμένη ἀπὸ τὰ ἱερὰ νάματα τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος, βαδίζει καὶ θὰ βαδίσῃ μὲ θάρρος καὶ πεποίθησι στὴ ζωὴ, πάντα ἐμπρὸς ἀκλόνητη πρωτοπόρος καὶ σημαιοφόρος τοῦ Νέου Κράτους.

Μὲ τὰ σμαράγδια καὶ ρουμπίνια, τὰ μαργαριτάρια, τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμύρσιον τῆς νεότητος της, τὸ κάλλος καὶ τὴν ὠραιότητα ποὺ τίς χαρίζουν τὸ γλαυκὸ στερέωμα τὰ ἀφρογάλανα ἀκρογιάλια, ἡ φύσις ἡ Ἑλληνικὴ, οἱ ὀρίζοντες, ὁ ἐλεύθερος ἀέρας, ὅλα Ἑλληνικά μετ' ὧς ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὰ ἄντρα τῶν Ναϊάδων νυμφῶν, τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα, καθρεφτίζει στὴ ψυχὴ της, ἀχτινοβολεῖ καὶ χαράζει τὸ δρόμὸ τῆς ζωῆς της, μετ' ἰδανικά ἀνώτερα, ἐμπνευσμένα, φωτεινά. Δὲν ἔχει ἀνάγκη ἡ Ἑλληνικὴ φοιτήτρια ἀπὸ ξένα φῶτα καὶ νέες ἀρχαί Κοινωνιστικῆς — ἐκφυλισμένης γιὰ τὴν καθοδηγηθῆναι. Κλείει αὐθόρμητα καὶ κληρονομικά μέσα της ὅλες τίς δυναμικότητες, τὴν ἀφθοστοὺ καὶ ἀσύλληπτη φυλετικὴ διανοητικότητά, τὸ κάλλος τοῦ ἀρχαίου πνεύματος καὶ ὅλα τὰ ψυχικά καὶ σωματικά χαρίσματα ποὺ ἐνέπνευσαν τοὺς Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλες, τοὺς Ἀπελλεῖς καὶ Φειδίππους καὶ δύνανται καὶ πάλιν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς νέο πρότυπον καινούργιας δάφνης καὶ πνευματικῆς ἀθανασίας.

Με μόρφωση άνθρωπη για καλλιέργεια τοῦ πνεύματος, με γυμναστική καὶ ἀθλητισμὸ γιὰ τὸ σῶμα της καὶ μουσική γιὰ καλλιέργεια τῆς ψυχῆς της, ὕγιης, ρωμαλέας, πειθαρχημένη καὶ ἠνωμένη, διαπαιδαγωγημένη καταλλήλως, θὰ καταστῇ πυρὴν καὶ δυνάμει ἀκατάλυτη ποῦ ἀβρίον ὅταν βγῇ στὴν Κοινωνία, θὰ μεταδώσῃ ὡς πολίτις τὰ φῶτά της καὶ ὡς μητέρα τὸ κάλλος καὶ τὴν ἀρχὴν της στὶς ἐρχόμενες γενεές.

Γιατί όσων περισσότερες πολίτιδες και μητέρες, άνω-
τερα, έθνικά και ιδανικά μορφωμένες υπάρχουν σέ ένα
Κράτος, τόσων περισσότερα θεμέλια προστίθενται οικο-
γενειακής ευτυχίας και Έθνικα και πνευματικής μεγα-
λουρίας δημιουργούνται. Γι' αυτό σήμερα όλα τα πολι-
τισμένα Κράτη, όχι μονάχα μορφώνουν ιδιαίτερα κα-
ταποδύετον ξεχωριστά και στηρίζοντα στην Έθνικη
Φοιτητική Νεολαία, αλλά και στην Φοιτήτρια, την άνω-
τερα μορφωμένη γυναίκα, άνοίγουν νέους δρόμους στή
Κοινωνία, στό Έθνος, αλλά και δικαιώματα τούς πα-
ρέχουν και ανέρχοντα στα άνώτερα αξιώματα—διότι
αναγνωρίζουν την δυναμικότητα της διανοουμένης γυ-
ναίκός.

Μπορεί και αυτή να καταλάβει ίση θέση με την τω-
άνδρων και να γίνει ο κυριώτερος παράγων και συντε-
λεστής πνοής και αναδημιουργίας μεγαλουργικής. Ή
Ἑλληνίς Φοιτήτρια, έκτος από τας εκδηλώσεις του Νέου
Κράτους και της προστάσιος του, αρκετά σαφούς, πρέ-
πει να περιθληθῇ με στοργή και πρόβλεψη ιδιαίτερη κα-
τὰ πρό παντός ἡ ἀπορία φοιτήτριας, παρεχομένων ἐν
αὐτῇ ἐλεύθερα δῶαν τῶν μέσων γιὰ νὰ μορφωθῇ καὶ
αὐτὴ ὅπως ἡ ἄλλη συνάδελφός της τέλεια, ἰδανικά, ἡθι-
κά, Ἑθνικά. Ἡ φτωχὴ φοιτήτρια, δὲν πρέπει νὰ σπου-
δάζῃ ὅταν δὲν ἔχει - φθέγγοντα μερικά. Ἀλλὰ πόσα
μεγάλὰ πνεύματα δὲν γεννήθηκαν μέσα ἀπὸ τὴν τιμὴν
μὲν φτώχεια καὶ πόσα δὲν χαθῆκαν καὶ χάνονται ἐξ αἰ-
τίας της, γιὰτὶ τὰ Κράτη καὶ ἡ Κοινωνίαις τοὺς κλείνου-
σιν τὴν θύραν τῆς μορφώσεως.

“Όταν ἡ Ἑλληνὶς Φοιτήτρια καὶ ἀναπόσπαστα ἀπορροή ἔχει καὶ ἀποκτῇ ὅσα ἀντὶ τῆς ἀναγέφυρας, τότε θ’ ἀνατεῖλῃ γοργὰ ἡ μέρα ποὺ ἀνιερθεῖται ὁ Ἕθνικός μας ποιητὴς γιὰ νὰ βλαστήσῃ ὁμορφος κόσμος ἠθικῶς ἀγγελικά πλάσιμος. Τότε ἡ Ἑλληνὶς Φοιτήτρια μετὰ μοσχοβολημένη τῆς νεότητος, τὴν ὡραιότητα τοῦ σώματος καὶ τῆς δύναμιν τοῦ πνεύματος τῆς θὰ κάμῃ νὰ ἐξαζωνται νῆψι καὶ ἀνατεῖλῃ μὴ νέα Ἐθνικὴ Χαραυγὴ καὶ θὴ κτισθῶν νέαι Ἀκροπόλεις καὶ Παρθενῶνες, ἡ συνέχει καὶ δημιουργία τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνικοῦ Πνεύματος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΟΥΚΙΔΟΥ

Ἐγνώριζαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι τὰ ἀσφυξιογόνα ἀέρια!

Πῶς τὰ ἐχρησιμοποιοῦν πρὸ 2300 ἐτῶν

Ὁ χημικὸς πόλεμος δὲν εἶναι σημερινὸ γεγονός, δὲν εἶναι ἀνακάλυψις τῶν ἐργαστηρίων τοῦ Λονδίνου, τοῦ Βερολίνου ἢ τῶν Παρισίων, οὔτε ἀποτέλεσμα τῶν ἀναγκῶν τοῦ Μεγάλου Πολέμου. Τὰ χημικὰ μέσα ἔχουν τὴν ἀρχή τους σὲ μακρινὰ χρόνια πρὸ Χριστοῦ.

Ἀρχίζοντας ἀπ' τὸν Τρωϊκὸν πόλεμο, βλέπομε εἰς τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη ὅτι τὸ δηλητήριον ἔπαιζε πρωτεύοντα ρόλο. Οἱ φαρμακερεῖς σαῖτες ἔβγαιναν μέσα ἀπὸ τὶς φαρέτρες τῶν πολεμιστῶν καὶ σκόρπιζαν τὸν θάνατο. Διάφορα φυτὰ δηλητηριώδη, παρασκευασμένα καταλήλως σὲ χύτρες πήλινες, ἔδιδαν τὸ καταλλήλοτερον δηλητήριον γιὰ ν' ἀλείψουν μὲ τὸ θανατηφόρο ὑγρὸ τὰ βέλη.

Ὁ Φιλοκτήτης, ὁ βασιλεὺς, σκοτῶνει τὸν Πάρι μὲ τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλῆ, τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο ὡς θανατηφόρα, γιὰτὶ ἦσαν ποτισμένα στὸ δηλητήριον.

Ἄλλ' ἂν ἀφίσωμε τὰ χρόνια τῆς μυθολογίας, κατὰ τὰ ὁποῖα τὸ δηλητήριον, ὑπὸ διαφόρους μορφάς, ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον μέσον ἐξοντώσεως, θὰ δοῦμε ὅτι τὰ ἀσφυξιογόνα, πού ἔπαιξαν τόσο σπουδαῖον ρόλον στὸν πόλεμο, ἀπὸ τὸ 1915 ἕως τὸ 1918, ἄρχισαν τὸ καταστρεπτικὸν τους ἔργο εἴκοσι τρεῖς αἰῶνες πρὶν, σὲ μιὰ σπουδαία μάχη μεταξὺ Ἑλλήνων.

Ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τῶν Βοιωτῶν Παγόνδας ἐνίκησε τοὺς Ἀθηναίους τοῦ Ἱπποκράτους κοντὰ στὸν Ὠρωπό, σταμάτησε μπροστὰ εἰς τὸ Δεῖλιον, ὅπου οἱ Ἀθηναῖοι εἶχαν ὀχυρωθῇ (424 π. Χ.).

Ἡ πόλις αὐτὴ, πού τὴν εἶχεν ὀχυρώσει ὁ Ἱπποκράτης, ἐδέχθη τὴν ἐπίθεσιν τῶν Βοιωτῶν. Ὁ Θουκυδίδης γράφει σχετικῶς:

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα μέσα πού μετεχειρίσθησαν οἱ Βοιωτοί, γιὰ νὰ ἐκπορθήσουν τὴν πόλιν, πρέπει νὰ ἀναφέρω καὶ ἓνα μηχανήμα, εἰς τὸ ὁποῖον κυρίως ὀφείλουν τὴν νίκη.

Ἦτο ἓνας μεγάλος κορμὸς δένδρου, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ ἔκοψαν στὴ μέση κατὰ μήκος, τὸν ἔσκαψαν οὕτως ὥστε, ἅμα ἔνωσαν πάλιν τὰ δυὸ κομμάτια, νὰ σχηματισθῇ ἓνας σωλήνας ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρην στὴν ἄλλη.

Στὰ ἐσωτερικὰ τοιχώματα αὐτοῦ τοῦ σωλήνος ἔχυσαν μέταλλο γιὰ νὰ μὴ τρώγεται εὐκόλα τὸ ξύλον. Στὴ μιὰ ἄκρην τοῦ κορμοῦ ἐποθεύοντο ἓνα μακρὰ καμίνι πού συγκοινωνοῦσε μὲ μιὰ καπνοδόχον σὲ σχῆμα Τ. Τὸ σκέλος τῆς καπνοδόχου ἦταν προσαρμοσμένο στὸ στόμιον τοῦ καμινιοῦ, τὸ ἀριστέρον χεῖλος στὴν μπουκά τοῦ σωλήνος τοῦ δένδρου καὶ τὸ δεξιὸν χεῖλος προσαρμοσμένο στὸ ἀνοιγμα ἑνὸς μεγάλου φουσεροῦ, ἀκριβῶς ὅπως φαίνεται στὸ σχέδιον. Καὶ ὅλο μᾶζι αὐτὸ τὸ κατασκευάσμα ἦταν φορτωμένο ἐπάνω σ' ἓνα μεγάλο κάρρο μὲ ρόδες.

Τὸ καμίνι τὸ γέμιζαν μὲ ἀναμμένα κάρβουνα, θειάφι καὶ πίσσα. Μὲ αὐτὸ τὸ μίγμα ἐσχηματίζετο ἓνας κίτρινος, θολός, δηλητηριώδης καπνός, ὁ ὁποῖος ἀνέβαινε πρὸς τὴν καπνοδόχον. Τότε ἄρχιζαν νὰ ἀνε-

θοκατεβάζουν τὸ φουσερό, τὸ ὁποῖον ἔβγαζε ἰσχυρὰ ρεύματα ἀέρος καὶ παρέσυρε φλόγες καὶ καπνοὺς πρὸς τὸν σωλήνα τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου.

Κατηύθυναν λοιπὸν τὸ ἀνοιγμα τοῦ σωλήνος πρὸς τὰ ὀχυρώματα τῶν Ἀθηναίων καὶ ὅλη ἐκεῖνη ἡ ἀποπνικτικὴ κάπνα γέμιζε τὸ ἀντίπαλον στρατόπεδον. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ σταθῇ μέσα σ' αὐτό. Οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ φρουρίου ἀναγκάσθηκαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς θέσεις των. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πολεμιστὰς ἔπαθαν ἀσφυξία, ἄλλοι δηλητηρίασι. Ἡ πόλις περιήλθε στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀργότερα πάλιν, στὰ συγγράμματα τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως βρίσκομε διάφορες ὁδηγίες καὶ ὅρους, εἰς τὰς στρατιωτικὰς συνθήκας, σχετικῶς μὲ τὰ ἐφαρμοζόμενα πολεμικὰ μέσα. Ὁ Αὐστριακὸς Βέιτ Βούλφ φὸν Σέφτεμπεργκ π. χ., συστήνει εἰς τοὺς Χριστιανοὺς νὰ ἐξολοθρεύσουν τοὺς Μωαμεθανοὺς μὲ βόμβες γεμάτες ἀπὸ ἀρσενικὸν (1575). Ὁ Μπρέχτες δημοσιεύει τὸ 1591, σ' ἓνα σύγγραμμα πολεμικῆς, μιὰ συνταγὴ πολεμικοῦ ὅπλου γιὰ ἀσφυξιογόνα καὶ δηλητηριώδεις ὀβίδες.

Τὸ μηχανήμα τοῦ γιὰ ἀσφυξιογόνα ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἓνα βαρέλι γεμᾶτο ἀπὸ μιὰ καύσιμη ὕλη ἀνακατεμένη μὲ ἀρσενικόν, ὕδραργυρον καὶ σπόρους δηλητηριώδεις. Ὅταν φυσοῦσε ἄνεμος πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἐχθροῦ, ἀναθάν τὸ περιεχόμενον τοῦ βαρελίου καὶ ἐσχηματίζετο πυκνός, ἀσφυκτικὸς καπνός, ὁ ὁποῖος παρεσύρετο εἰς τὸ ἀντίπαλον στρατόπεδον.

Στοὺς διαλόγους τοῦ Σαμουήλ Ζούμερμαν ἀναφέρονται πάλιν τὰ δηλητηριώδη ἀέρια. Εἰδικῶς, ὅτι κάποιος γιατρός Φιοραβάντι ἀπὸ τὴν Μπολώνια (1604), ἀνεκάλυψε μιὰ συσκευασία ἀπὸ νέφτι καὶ θειάφι, ἡ ὁποία ὅταν ἐξαπελύετο ἔτρεπεν εἰς φυγὴν ὅλους ὅσοι εὗρισκοντο εἰς τὴν ἀκτὶνὰ τῆς ἀποπνικτικῆς μυρωδιάς.

Ὁ περίφημος Λεονάρδος Ντὰ Βίντσι ἠσχολήθη ἐπίσης εἰς τὴν κατασκευὴν ἀσφυξιογόνων βομβῶν, ὅπως καὶ ὁ χημικὸς Γκλωμπέρ (1604 - 1668), ὁ ὁποῖος ἐπρότεινε νὰ καταπολεμηθοῦν τὰ στρατεύματα τοῦ Σουλτάνου μὲ βόμβας δακρυγόνους καὶ ναρκωτικὰς, αἱ ὁποῖαι θὰ κατεσκευάζοντο ἀπὸ νέφτι καὶ ὀξὺ τοῦ ἀζώτου.

Ὁ Κάρολος ΧΙΙ τῆς Σουηδίας, τῷ 1701 μεταχειρίσθη παραπετάσματα καπνοῦ διὰ νὰ καλύψῃ μιὰ μετακίνησιν τοῦ στρατοῦ του. Τὸ ἐπέτυχε ἀνάθροντας ἄχυρα ἀλειμμένα μὲ λίπος.

Ὅπως βλέπομε λοιπὸν, ὁ χημικὸς πόλεμος δὲν εἶναι σημερινὴ ἐφεύρεσις.

Οἱ σύγχρονοι πῆραν τὴν ἰδέαν ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους καὶ τὴν ἐτελειοποίησαν.

ΠΕΤΕΡ ΦΟΝ ΣΑΧΤ

Νεοελληνικὴ Ποίησις

Η ΒΑΛΑΝΙΔΙΑ

Τὰ περιβόλια ἀπὸ τὴν μιὰ, τὰμπέλια ἀπὸ τὴν ἄλλη,
κ' ἡ δημοσιὰ κακόστρωτη καὶ χιλιοπατημένη
στὴ μέση μιὰ κατόχρωνα βαλανιδιά μεγάλη
πάντα σὰ νὰ ξαπλώνεται, πάντα σὰ νὰνεβαίνει.

Μὰ κάτου ἀπὸ τὸν ἴσκιο τῆς τὴν ὥρα πού περάσης,
ὅσα μπροστά, ὅσα γύρω σου τὰ χάνεις, τὰ ξεχνᾷς,
κ' αἰστάνεσαι σὰ νάγγιζες μέσ' στὴν καρδιά τῆς πλάσης,
καὶ μὲ τοῦ δάσους τὸ κρασί τὸ πράσινο μεθᾷς.

Φτάνει ἓνα δέντρο στὸ ναὸ τῆς Φύσης νὰ σὲ μπᾶσῃ,
καὶ φτάνει, γιὰ νὰ τὴ χαρῆς τὴν ἀνοιξη, μιὰ γάστρα
γιὰ νὰ σὲ φάῃ δρακόντισσα κ' ἡ ἀγάπη, — ἓνα κοράσι
λίμνη, καὶ μοῦ καθρέφτιζες τὸν οὐρανὸ μὲ τᾶστρα.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

(Ἀπὸ τοὺς καμηοὺς τῆς Λιμνοθάλασσας)

Ο ΛΙΠΟΤΑΧΤΗΣ

Ἐνας μονάχα ἐλιποτάχτησε
πέταξε κάπου τὸ τουφέκι,
στῆς νύχτας τὸ σκοτάδι πλέκει,
τρέμει ὅπως θάτρεμε στὸν ἄνεμο
πρὶν σθῶσιν ἡ λάμψη τοῦ κεραιοῦ...
Παίρνει τὸ δρόμον τοῦ χωριοῦ.

— Ποιὸς κρούει τὴ θύρα;
— Ἀνοίξε μάννα μου
δὲν εἶναι κλέφτης μήτε ἕνεος
ὁ γυιὸς σου κρούει καταδιωγμένος
ἀνοίξε μάννα μου. Μ' ἐβράχνιασεν
ὁ τρόμος, μ' ἐπνίεν ὁ ἰδρὼς
μ' ἐθάλε ὁ θάνατος ἐμπρός.

— Ἐμένα ὁ γυιὸς μου εἶναι στὸν πόλεμον
νὰ το, τὸ ξέστρωτο κρεβάτι
τὴ θύρα ἐλάθεις διαβάτη.
Ἐμένα ὁ γυιὸς μου εἶναι στὸν πόλεμον
κι' ἴσως ποτὲ δὲν θὰ τὸν δῶ.
Δὲν εἶσαι σὺ — φύγε ἀπ' ἐδῶ.

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

(Ἀπὸ τὰ «Σπασμένα Μάρμαρα»)

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ

Τὰ παραμύθια τῆς γιαγιάς
Δροσούλα μέσα στὴ ψυχὴ
Τὴν νιοφερμένη
Καὶ πῶς τῆς γέρικης λαλιᾶς
Ἀκόμα ὁ τόνος ἀντηχεῖ

Στὴν πονεμένη μου ἔρχεται
ψυχὴ καὶ τὴ γλυκαίνει.
Τόσο πού κάποια βραδυὰ λές
γυρνᾷ στὸν κόσμον ἐδῶ ξανά
Καὶ τριγυρίζει
Ἀθάσταχοι. Καλὴ κερά,
Ποῦν' οἱ καημοὶ στὸν κόσμον ἐδῶ
Κι' ἡ μαύρη ἀλήθεια...
Μὰ ὅπως καὶ νῦναι μιὰ φορά,
Θάρθῃ σιμά σου καὶ θὰ ἰδῶ
Μὴν τάχα ἐκεῖ πού βρίσκεσαι
Καὶ ζοῦν τὰ παραμύθια.

Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ (ΛΑΥΡΑΣ)

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

Μπόρα δροσάτη τοῦ Μαγιοῦ
μὲ τὸ τρελλὸ χαλάζι
εἶν' ἡ θρονιὰ σου χάιδεμα
κι' ἡ ἀστραπή σου νάζι
καὶ τὰ λευκὰ σπιτόπουλα
στὸν ἔρμον γιὰλὸν ὀξω
ὁ Μᾶης μ' ἓνα οὐράνιο
τὰ στεφανώνει τόξο.

Ξανθὸ παιδί στοῦ ὠραίου γιαιοῦ
τὰ θόσσαλα γυρμένο,
Κάποιος μαγνήτης σὲ τραβᾷ
στὸ κύμα τ' ἀφρισμένο.
Στὴν κουραστὴ τοῦ καρδιοῦ
λοστρόμε μου ἀσπρομάλλη
Κάποιον παιδάκι καρτερᾷς
πού παίζει στ' ἀκρογιάλι.

Π. ΝΙΡΒΑΝΑΣ

(Ἀπὸ τὴν «Παγὰ Λαλέουσα»)

Του Δάσους ή Νεράϊδα

4ον

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ἡ γάτα εἶχε ταλαιπωρηθῇ πολὺ τὸν χειμῶνα στὸ δάσος καὶ πολλὰς φορές εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασιν νὰ γυρίσῃ πίσω στὸ κτῆμα. Ὡστόσο ὅμως ἔφτασε ἡ ἀνοιξή. Καὶ τώρα ὅλα θὰ πῆγαιναν μιὰ χαρά! Ἀπὸ τὴν ἄκρῃ τῆς κουφάλας τῆς ἡ κυρὰ Χουκού τὴν κύτταζε μὲ τὰ πρασινωπά μάτια τῆς, ποὺ μοιάζαν σὰν ὁδὸ γυαλιστερές μεταλλινές πλάκες, τὴν κύτταζε λοιπὸν νὰ περνᾷ ἀπαλὰ τὰ μικρὰ τῆς πόδια στὸ πρόσωπό τῆς νὰ γυαλίζῃ τις μελανές τρίχες τῆς γούνας τῆς, βγάζοντας τὴν μικρὴ κόκκινη γλωσσίτσα τῆς. Καὶ ἐνῶ τὰ ἔβλεπεν αὐτά, ἐσυλλογιζότανε:

— Ποιὸς νὰ φαντάσθῃ πὼς αὐτὸ τὸ ἄθωο καθὼς φαίνεται πλάσμα κρύβει μέσα του τόσην ἀγριότητα, τέτοιο πείσμα καὶ ἐπιμονή, μὰ καὶ τέτοια δύναμη καὶ εὐκινησία.

Καὶ καθὼς τὰ συλλογιζότανε αὐτὰ ἡ Χουκού δὲν μπόρεσε νὰ ξεκολλήσῃ τὰ μάτια τῆς ἀπὸ τῆς γάτας.

— Τὴν φοβοῦνται, φίλε μου, καὶ οἱ ποιοὶ μεγάλοι ἀγριόσκυλλοι! Καὶ ὅμως δὲς τὴν! Πόσο ἀγαθὴ δείχνει καὶ πόσο ἄκακη! Κύττα πὼς χαίρεται τὸν ἥλιο! ὦ! τὶ τὰ θές! Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ξεχωρίσῃς στὴ φύσιν ποιοὶ εἶναι κακοὶ καὶ ποιοὶ τὸ καλὸ καὶ τὸ ἀγαθὸ ζῶο.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ποὺ σκεπτότανε ἡ Χουκού, ἀπόδειχνε πόσο σοφὴ ἦταν. Γιατί ἐνῶ οἱ γάτες δὲν ἦταν διόλου φίλες τῆς, τις ἔκρινε ἔξω ἀπὸ προσωπικὰ αἰσθήματα. Ἐξαφνὰ ἡ γάτα ἀφίνοντας ἀπότομα τὸ χτένισμά τῆς ἐσήκωσε τὸ κεφάλι καὶ στύλωσε τ' αὐτὴ τῆς. Κάποιο ἐλαφρὸ κελὰδημα πουλιοῦ ἀκούστηκε στὴ σιωπὴ! Ἐσηκώθηκε τότε μαλακὰ μαλακὰ καὶ τράβηξε κατὰ κεῖθε ποὺ ἀκούστηκεν ὁ θόρυβος, γλυστρώντας ἀνάμεσα στὰ χόρτα.

Καὶ σὰν ἔφτασε κάτω ἀπὸ τὸ κλαδί, ἐδίπλωσε τὰ πόδια κάτω ἀπὸ τὴν κοιλιά τῆς καὶ ἄρχισε νὰ μιαιουνίξῃ τόσο ἀπαλὰ καὶ χαϊδευτικὰ σὰν μιὰ μαννούλα ποὺ φωνάζει τρυφερὰ τὸ μωρό τῆς... Ἐκάθησε ἐκεῖ πολλὴν ὥρα ὡς ποὺ τὸ πουλὶ κατέθηκε σ' ἓνα χαμηλότερο κλαδί. Ὁρμησε τότε ἡ γάτα καὶ πρὶν προφτάσῃ τὸ πουλὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ νύχια τῆς, αὐτὴ τοῦ τὰ ἀπλῶσε πάνω του καὶ τὸ ἔρριξε χάμου.

Ἡ Χουκού, ὅμως, δὲν εἶδε αὐτὸ τὸ φοβερὸ δράμα, γιατί καθὼς εἶχε ἀκούσει τὴν φωνὴ τοῦ πουλιοῦ καὶ εἶδε τὴν γάτα νὰ διευθύνεται κατὰ πάνω του, ἐμπήκε βιαστικὰ στὴν κουφάλα τῆς.

— Θὰ εἶναι πολὺ εὐχάριστο, ἀν δὲν δῇ αὐτὸ τὸ δράμα ἡ μικρὴ νεράϊδα, ἐσκέφθηκε ἡ Χουκού. Δυστυχῶς ὅμως ἡ νεράϊδα τὸ εἶχε δεῖ καὶ ἦταν τώρα πεσμένη στὰ μοῦσκα καὶ ἔκλαιγε πολὺ πικρά.

— ὦ! στὸν κόσμον λοιπὸν δὲν ὑπῆρχε μονάχα θλίψη καὶ χαρά... ὑπῆρχε καὶ κακία... Καὶ πόση

κακία! ὦ! τὸ καῦμένο, τὸ ἄκακο πουλάκι, ποὺ κελαδοῦσε τόσο γλυκὰ καθὼς ἔφχινε τὴ φωνήα του!... Γιατί ὅμως; Γιατί; Καὶ ἡ μικρὴ νεράϊδα ἔκλαιγε... ἔκλαιγε ἀπαρηγόρητα...

ΠΩΣ ΠΕΘΑΝΕ Η ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ

Πιὸ πέρα λίγο στὴν ἄκρῃ τῆς κοιλάδας ἐσήκωνε τὸ ὑψηλὸ κορμὶ τῆς ἡ βελανιδιά. Στὸν τόπο ἦταν τὸ πιὸ γέρικο δέντρο. Τὴν γινώριζαν ὅλοι. Εἶχε πεθάνει πέρυσι. Ὁ θρῆνος τοῦ θανάτου τῆς ὅμως, ἀν καὶ πέρασε τόσος καιρὸς, ἀκούεται στοὺς θάμνους καὶ στὰ γύρω δέντρα. Γύρω ἀπὸ τὸν θεόρατο κορμὸ τῆς δὲν ἔβλεπε κανεὶς παρὸ λουλούδια καὶ νέα βλαστάρια, ἐνῶ οἱ ἀγκάλες τῆς, σκοτεινὲς καθὼς ἦσαν, ἀπλώνονταν ὅσον οὐρανὸ πάνω ἀπὸ τὸν πράσινο κάμπο τῆς νέας βλαστήσεως. Καὶ γέμιζε ὁ θρῆνος τῆς ὅλη τὴν ἐξοχή καὶ τις καρδιές. Ἐκλαιγε μὲ θρῆνους ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὥς τὸ βράδυ καὶ ἀπὸ τὸ βράδυ ὥς τὴν αὐγὴ. Καὶ τὸ μοιρολόι τῆς αὐτὸ ὁ ἀνεμος τῶφερνε καὶ τὸ ἀπλῶνε σ' ὅλο τὸ δάσος καὶ κάτω ὡς τις κατοικίες τῶν ἀνθρώπων.

Σὰν ἄκουσε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ μικρὴ νεράϊδα τὸ θρῆνο αὐτὸ τῆς βελανιδιάς, ἐνοιωσε νὰ παγώῃ τὴν καρδιά τῆς μιὰ ἀνατριχίλα ἀπὸ φόβο. Καὶ ἀκολουθώντας μὲ τὸ αὐτὶ τὸ θρῆνο καθὼς ἔρχότανε, εὐρέθηκε ὕστερα ἀπὸ κάμποση ὥρα μπροστὰ στὸ ἐτοιμοθάνατο δέντρο.

— ὦ! τὶ θλιβερὸ θέαμα!

Μὰ ἄκουσε τὴν καρδιά τῆς νὰ σπαράζεται περισσότερο σὰν ἄκουσε τὸ δέντρο νὰ μιλάει ἔτσι:

— ὦ! τὶ κρῦο ποὺ νοιώθω! Πόσο ἄδειο μοῦ φαίνεται τὸ δάσος! Ὅπου καὶ νὰ κυττάξω δὲν βλέπω ψυχὴ! Ἀπὸ τώρα λοιπὸν μ' ἀφήκαν ἔτσι μονάχη; Βέβαια τὸ ξέρω, τὸ φῶς δὲν μπορεῖ πιά νὰ μοῦ δώσῃ καθόλου ζωὴ περισσότερη, δὲν πέθανε ὅμως ἀκόμα. Τὶ ἀπόγινε τὸ πλῆθος τῶν πουλιῶν ποὺ μὲ τριγύριζε; Σὰν σάβανο, μονάχη τὸ φεγγάρι μὲ σκεπάζει μὲ τὸ χλωμὸ του φῶς! Τὶ μοναξιά, Θεέ μου! Καὶ ὅμως ἀμέτρητα χρόνια ἤμουν καταπράσινη. Ἡ σκιά μου ἀπλώνονταν στὴ γῆ καὶ σὲ χιλιάδες πουλιά ἔδινε καταφύγιο καὶ τροφὴ στὰ ζῶα. Ἦμουν ἡ εἰκόνα τῆς δυνάμεως καὶ χαιρόντουσαν τὰ μάτια νὰ μὲ κυττάζουν. Τώρα ὅμως ὅλοι μὲ ἐξέχασαν. Δὲν ἔπρεπε ὅμως ἦταν δίκιο νὰ θυμούνται πόσο χρήσιμη ἐφάνηκα σὲ ὅλους. ὦ! νοιώθω πιὸ σκληρὴ κ' ἀπὸ τὸ θάνατο, τὴν ἀχαριστία νὰ μὲ χωρίζῃ ἀπὸ τὸν κόσμον.

Μαζεμένη κάτω ἀπὸ μιὰ φτέρη, ἡ μικρὴ νεράϊδα σὰν μικρὸ κουθάρι, ἄκουγε τὸ θρῆνο τῆς βελανιδιάς καὶ στὸ πρόσωπό τῆς ἐξωγραφίζετο μιὰ ἀπέραντη θλίψη καὶ συμπόνια. Τώρα μονάχη γιὰ πρώτη φορὰ ἀντίκρυζε τὸ θάνατο! Πόσο πικρὸς ἦταν καὶ πόσο ἐγέμιζε μὲ ἀπελπισία τὴν ψυχὴ ἐκείνου ποὺ τὸν ἀντίκρυζε!

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΝΘΟΚΗΠΙΑ

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑΣ

Ἡ γαρυφαλλία εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀγαπητὰ ἄνθη. Δὲν ἔχει πολλὰς ἀπαιτήσεις στὴν καλλιέργειάν τῆς καὶ εὐδοκίμει σὲ ὅλα τὰ ἐδάφη.

Ὁ συνηθέστερος πολλαπλασιασμός τῆς γίνεται μὲ καταβολάδες. Ὄταν τελειώσῃ ἡ ἀνθοίσις, διαλέγομεν ἀπὸ τὸ φυτὸν νεαροὺς βλαστοὺς, τοὺς κατακλίνουμε καὶ τοὺς θάπτομε στὸ ἔδαφος ποὺ προηγουμένως τὸ ἔχομε σκάψει. Ἐκεῖ ποὺ ἐγγίζει ὁ βλαστὸς μὲ τὸ χῶμα, κάνουμε μὲ κοπερὸ μαχαιράκι μιὰ τομὴ. Οἱ βλαστοὶ αὐτοὶ ὅταν ριζοβολήσουν ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸ μητρικὸ φυτὸ κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ μεταφυτεύονται μὲ λίγο χῶμα σὲ ἄλλο μέρος. Μὰ καὶ μὲ ἄλλο τρόπο πολλαπλασιάζεται ἡ γαρυφαλλία. Διηλ. μὲ μοσχεύματα. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου κόβουμε νεαροὺς βλαστοὺς ποὺ ἔχουν 5-10 γόνατα. Στὴν ἄκρῃ τοὺς βλαστοὺς αὐτοὺς τοὺς κάνουμε μιὰ σχισμὴ 1-2 ἑκατοστὰ καὶ τοὺς φυτεύουμε λοξὰ στὸ ἔδαφος καὶ τοὺς παραχώνουμε κατὰ τὰ ¼. Ποτίζομεν ὕστερα τακτικὰ καὶ φροντίζομε τὰ μοσχεύματα νὰ εἶναι στὴ σκιά. Τὰ ποτίσματα ὅταν δὲν βρέχει πρέπει νὰ γίνονται ἡμέρα παρ' ἡμέρα καὶ νὰ σκαλίζονται κάθε ἑβδομάδα. Μετὰ πέντε ἢ ἕξι μῆνες, τὰ φυτὰ ἀνθοῦσι καὶ κάνουν τὰ ἴδια ἄνθη σὲ χῶμα καὶ σὲ μέγεθος ποὺ εἶχε καὶ τὸ μητρικὸ φυτὸ.

Ποικιλίες τῆς γαρυφαλλιάς ὑπάρχουν πολλὰς σὲ χῶμα καὶ σὲ μεγέθη.

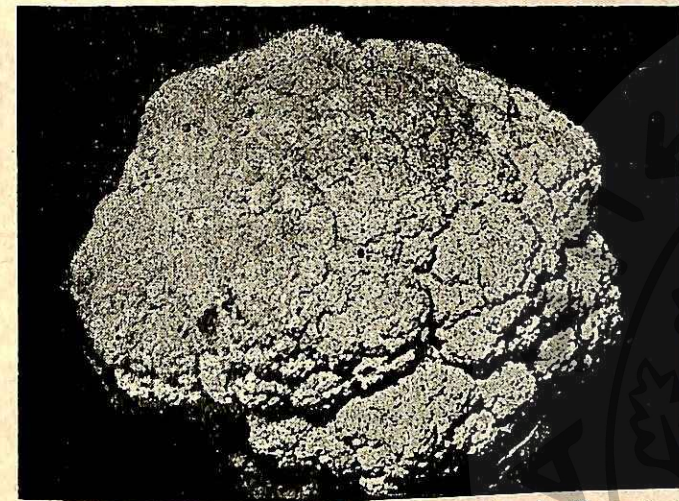
ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΙΑ

ΤΟ ΛΑΧΑΝΟ

Ἀγαθὰ χῶματα συνεκτικὰ καὶ πλούσια σὲ θρεπτικὰ οὐσίες γι' αὐτὸ τὸ λιπαίνουμε ἄφθονα μὲ κοπριά καὶ μὲ χημικὸ λίπασμα.

Σπείρονται σὲ ἀλῆες τὸν Φεβρουάριον καὶ ἀρχὰς ἀνοιξέως καὶ μεταφυτεύονται στὸ χωράφι τὸν Ἀπρίλιο καὶ τὸν Μάιο ἢ τὸν Αὐγουστο καὶ Σεπτέμβριον.

Γιὰ νάχομε πρῶτα λάχανα πρέπει τὰ φυτὰ νὰ εἶναι ἔτοιμα γιὰ μεταφύτευσιν τὸν Μάιον. Οἱ κηπουροὶ συνη-

θίζουν νὰ καλλιεργοῦν τὰ λάχανα μαζί στὶς ἴδιες πρασιές μὲ τις ντομάτες. Στὴν περίπτωσιν αὐτὴ ὅμως πρέπει νὰ γίνεται τὸ φθινόπωρον καὶ μιὰ πρόσθετος λίπανσις, καὶ μάλιστα μὲ χημικὸ λίπασμα ἀζωτοῦχο.

Ποικιλίες λάχανων ὑπάρχουν πολλὰς καὶ κάθε ποικιλία πάλι ἔχει πολλὰς παραλλαγές. Τὸ Πατησιώτικο-χονδρὸ σφικτὸ καὶ λευκὸ. Τὸ πολὺ πρῶτιμο «ἐξπρές». Τὸν χονδρὸ σφικτὸ καὶ λευκὸ. Τὸ πολὺ πρῶτιμο «ἐξπρές». Τὸν χονδρὸ σφικτὸ καὶ λευκὸ. Τὸ πολὺ πρῶτιμο «ἐξπρές». Τὸν χονδρὸ σφικτὸ καὶ λευκὸ. Τὸ πολὺ πρῶτιμο «ἐξπρές».

«γίγας τοῦ Ἀλγερίου» πολὺ πρῶτιμο (εἰκὼν 1) καὶ ἄλλα.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ

ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Ἐπειδὴ αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἀποθηκεύεται τὸ κρασί θὰ δώσουμε μερικὰς συμβουλὰς γιὰ τὴ διατήρησίν του:

Ἡ φύσις ἐπροίκισε τὴν πατρίδα μας μὲ ἐξαιρετικὰ προνόμια, ὥστε νὰ εὐδοκίμοι τὰ ἀμπέλια καὶ ἀπὸ τὰ σταφύλια τοὺς νὰ γίνονται ἐκλεκτὰ καὶ εὐγευστα κρασιά. Τὸ ἀμπέλι τὸ ἐγινώρισεν ὁ ἀνθρώπος ἀφ' οὗτου ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον, τὸ δὲ κρασί ἦτο δι' αὐτὸν πάντοτε ἓνα ἀπὸ τὰ ὀφελιμώτερα ποτὰ.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἦσαν οἱ πρῶτοι καὶ καλλίτεροι ἀμπελουργοὶ καὶ οἰνοποιοὶ τῆς ἐποχῆς τῶν, ποὺ ἐδίδαν καὶ τοὺς ἄλλους.

Τὸ κρασί ὅταν πίνεται μὲ μέτρον καὶ δὲν γίνεται κατὰχρησις εἶναι πολὺ ὀφελίμον, διότι διευκολύνει τὴν χώνευσιν, δίδει δύναμιν εἰς τὸν ἐργάτην καὶ τὸν ἀσθενῆ καὶ περιέχει μερικὰ θρεπτικὰ συστατικὰ ποὺ ἔχει ἀνάγκη ὁ ὀργανισμός μας. Ἐκεῖ ποὺ γίνεται καλὸ καὶ ἄφθονο κρασί, ἐκεῖ καὶ ἡ ἐξόδευσις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν — τῶν σπέρτων — διηλ. τοῦ οὐζοῦ, τῆς μαστίχας εἶναι μικρά. Ἐκεῖ ὁ ἀλκοολισμὸς δὲν ἔχει πολὺ προχωρήσει. Ὅπου δὲν πίνεται κρασί ἀλλὰ σπέρτα, ἐκεῖ ὁ ἀλκοολισμὸς ἔχει φέρι δλεθρία ἀποτελέσματα. Τὰ ποτὰ αὐτὰ βλάπτουν καὶ καταστρέφουν ὅχι μόνον ἐκείνον ποὺ τὰ πίνει ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπογόνους του, οἱ ὁποῖοι γίνονται ἀσθενικοὶ καὶ δὲν ζοῦν πολλὰ χρόνια. Ἀπὸ τὸ κρασί σπανίως γίνεται κανεὶς ἀλκοολικός, ἐκτός ὅταν πίνει παραπολύ, διότι τὸ κρασί ἔχει μὲν οἰνόπνευμα, ἀλλ' εἰς μικρὰν ἀναλογίαν, ἐνῶ ἔχει καὶ ἄλλα συστατικὰ τὰ ὁποῖα ὀφελοῦν τὸν ὀργανισμόν μας.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχομεν ἄφθονο κρασί, ὅταν δὲ τὸ περιποιηθῶμεν, γίνεται πολὺ καλὸ. Διότι τὰ συστατικὰ τοῦ εὐρίσκονται εἰς καλὴν ἀναλογίαν. Συμβαίνει, ὅμως, ἔδω καὶ ὀλίγα χρόνια, τὰ ἀμπέλια μας νὰ προσβάλλονται ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας καὶ ἀπὸ ἔντομα, τὰ ὁποῖα ἐνῶ βλάπτουν τὰ ἀμπέλια, καταστρέφουν καὶ τὴν ποιότητα τοῦ κρασιοῦ. Αἱ θεομηνίαι καὶ ἡ ἐξάντλησις τῶν ἀμπελιῶν μας ἔκαμαν ὥστε κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια νὰ μὴν ἡμποροῦν νὰ γίνονται μόνον τῶν καλὰ τὰ κρασιά, ἀλλὰ νὰ ἔχουν ἀνάγκη νὰ τὰ περιποιούμεθα καὶ νὰ μὴ τὰ ἀφήνωμεν εἰς τὴν τύχην τοὺς.

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝῃ ΚΑΛΟ ΚΡΑΣΙ

Διὰ νὰ κάμῃς καλὸ κρασί ἔχεις ἀνάγκην πρῶτον ἀπὸ μιαν καλὴν ἀποθήκην, ἡ ὁποία νὰ εἶναι πάντοτε καθαρή καὶ εὐαερος, δεύτερον ἀπὸ καθαρὰ βαρέλια καὶ τρίτον ἀπὸ μούστον, ὁ ὁποῖος νὰ ἔχῃ τὰ συστατικὰ τοῦ εἰς καλὴν ἀναλογίαν, ὥστε τὸ κρασί ποὺ θὰ γίνῃ νὰ σοῦ διατηρηθῇ κατ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ἡ ἀποθήκη εἰς τὴν ὁποίαν θὰ βάλῃς τὰ κρασιά σου, εἴτε εἶναι ὑπόγειος, εἴτε ἰσογειος, πρέπει νὰ διατηρῇται πάντοτε καθαρὰ καὶ νὰ ἀερίζεται. Οἱ τοῖχοι τῆς ἀποθήκης νὰ εἶναι πάντοτε ἀσβεστομένοι, τὸ πάτωμά τῆς καθαρόν καὶ νὰ πλύνεται συχνά, ἂν εἶναι πλακοστρωμένον, ἐάν δὲ δὲν εἶναι, τότε ὅπου χυθῇ κρασί, πρέπει νὰ ρίπῃς ὀλίγον ἀσβέστην διὰ νὰ ἐμποδίσῃς τὸ ἐνύμισμα ποὺ ἡμπορεῖ νὰ μεταδοθῇ καὶ εἰς τὰ βαρέλια. Καταλληλοτέρα ἐποχὴ διὰ νὰ καθαρῇς τὴν ἀποθήκην εἶναι κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ τρυγητοῦ, ὅταν τραβήξῃς τὰ βαρέλια διὰ νὰ τὰ καθαρῇς.

Ἄν ἔχῃς βαρέλια καινούργια, εἰς τὰ ὁποῖα ποῶτην φορὰν θὰ βάλῃς κρασί, νὰ τὰ πλύνῃς πρῶτα μὲ ζεστὸ νερὸ εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτῃς ὀλίγον ἀλάτι, κατόπιν τὰ ξεπλένεις μὲ κρύο νερὸ πολλὰς φορές καὶ ἀφοῦ στραγγίξουν καλὰ τὰ τοποθετεῖς εἰς τὴν ἀποθήκην.

Ἐάν ἔχῃς βαρέλια παλαιά, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχες βάλει κρασί τότε ἀφοῦ τὰ ξεφουρνῶσιν ἀφαίρεις καλὰ τὴν λάσπην, ξύνεις καλὰ μιὰ μιὰ δούγα καὶ τὰ φούντια, τὰ ξεπλύνεις μὲ ὀλίγον νερὸ καὶ τ' ἀφήνεις 10-15 ἡμέρας εἰς τὸν ἥλιον. Κατόπιν τὰ φορτώνεις καί, ἂν μὲν τὸ βαρέλι εἶχε πρὶν καλὸ κρασί καὶ δὲν μυρίζει ξυνίαν, τότε τὰ πλύνεις μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ κατόπιν μὲ κρύο νερὸ, τὰ στραγγίξεις καὶ τὰ τοποθετεῖς εἰς τὴν ἀποθήκην κάθε ἓνα εἰς τὴν θέσιν του.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ο Νέος τής Ε.Ο.Ν. πρέπει:

- 1^{ον} Νά είναι πιστός εις την Πατρίδα, τόν Βασιλέα καί τόν Ἀρχηγόν - Κυβερνήτην μας πού μόνος ἐνδιαφέρθηκε γιά τή ΝΕΟΛΑΙΑ.
- 2^{ον} Νά βοηθῇ πάντας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην καί πάντοτε.
- 3^{ον} Νά ἀγαπᾷ καί νά φέρεται σάν ἀδελφός πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους του τῆς Ὁργανώσεως.
- 4^{ον} Νά εἶναι πρὸς πάντας εὐγενής, εὐπροσήγορος καί μειλίχιος.
- 5^{ον} Νά ἀγαπᾷ τὰ ζῶα καί νά διδάσκη εἰς τοὺς ἄλλους νά τὰ ἀγαποῦν.
- 6^{ον} Νά ὑπακούῃ εἰς τὰς διαταγὰς τῶν γονέων του, τῶν βαθμοφόρων καί προΐσταμένων του.
- 7^{ον} Νά εἶναι πάντοτε εὐθύμος ὄχι μόνον εἰς τὰ παιχνίδια, ἀλλὰ καί κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἰασδὴποτε ὑπηρεσίας.
- 8^{ον} Νά εἶναι οἰκονόμος καί νά φροντίζῃ νά ἀποταμιεύῃ.
- 9^{ον} Νά εἶναι ὑψηλόφρων, αἰσθηματίας καί ὑπερήφανος.
- 10^{ον} Νά εἶναι καθαρὸς καί εἰς τὸ σῶμα καί εἰς τὰ φορέματά του.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΜΑΣ

Τὴν περασμένη Τρίτη, στὶς 25 Ὀκτωβρίου, ὅπως κάθε χρόνο, πανηγυρίσαμε τὴν ἑορτὴ τῆς σημαίας μας.

Ἡ σημαία μας!

Ἐάν γιὰ κάθε λαὸ ἡ λέξις αὐτὴ προξενῇ δέος καὶ σεβασμὸν, γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνας πρέπει νὰ φέρνῃ ρίγη συγκινήσεως, γιὰτὶ στὴν θεὰ τῆς βλέπουμε ζωγραφισμένες χιλιάδες φυσιογνωμίες, πού ἔδωσαν τὴν ζωὴ τους, γιὰ νὰ μᾶς χαρίσουν αὐτὸ τὸ γαλάζιο πανί.

Γι' αὐτὸ καί ὅταν ἀποκαλυπτόμεθα μπροστὰ τῆς, ἀποκαλυπτόμεθα σὲ πλῆθος ἡρώων τοῦ 21.

Ἐνα κομμάτι γαλάζιο πανί! Κάτι ἀπὸ τοὺς ἀφρούς τῆς θάλασσάς μας, καί τὸν ξάστερο Ἑλληνικὸ οὐρανὸ μας, ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴν Ρουμελιώτικη ἀθάνατη φουστάνελλα, ἀνακατεμένο μὲ τὴν ἑνδοξὴ βράκκα τοῦ νησιώτη πολεμι-

στὴ ἴσως-ἴσως καὶ συμβολισμὸς τῶν χρωμάτων, πού φοροῦσε πάντοτε ὁ Χριστὸς μας...

Ποιὸς ξεύρει!...

Μὰ ὅ,τι καί ἐὰν συμβολίζον τὰ χρώματά τῆς γιὰ μᾶς, δὲν εἶναι κάτι τι ἄψυχο, εἶναι ἕνα σύμβολο ζωντανό, μιὰ ἀληθινὴ ἱστορία...

Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, πού ὠδήγησε τόσες φορές τὸν Ἑλληνικὸ στρατὸ σὲ λαμπρὲς νίκες, αὐτὴ πού κυματίζει σήμερα περήφανα γύρω μας, ὑψώθηκε γιὰ πρώτη φορά στὴν Ἐπίδαυρο στὴν πρώτη Ἐθνοσυνέλευση, πού ἀνεκήρυξε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1922.

Ὑψώθηκε ψηλά, καί πάντα θὰ κυματίζῃ καμάρωτῇ, γιὰ νὰ μᾶς προστατεύῃ στὶς ἑνδοξες πτυχές τῆς, σάν μητέρα στοργικὴ.

28-10-38

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΖΑΘΑ

Παρέλασις Φαλαγγιτῶν Ὑποδιοικήσεως Βόλου κατὰ τὰ Ἀποκαλυπτῆρια τοῦ Ἀνδριάντος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου

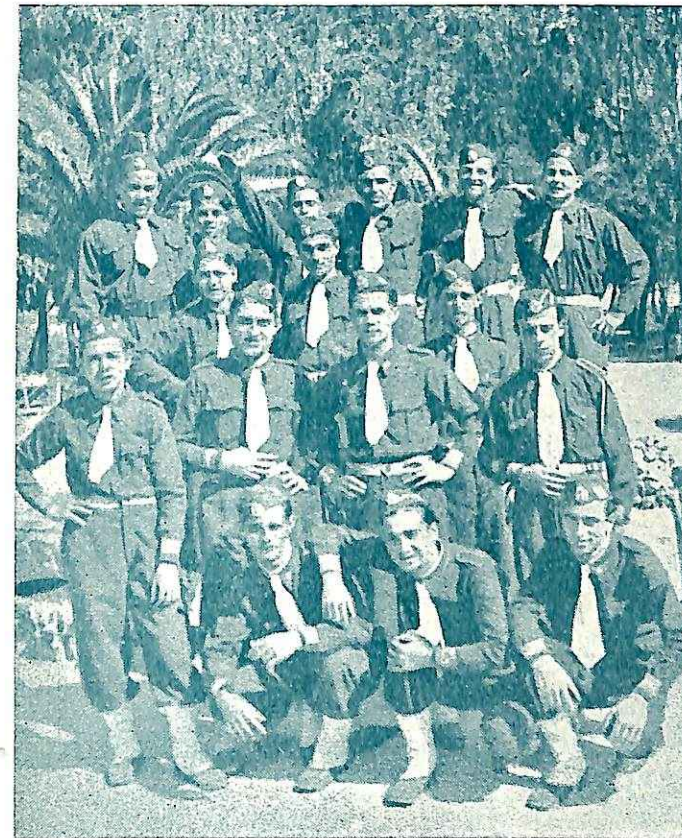
Ὁμάς Φαλαγγιτιστῶν Ἀγρινίου

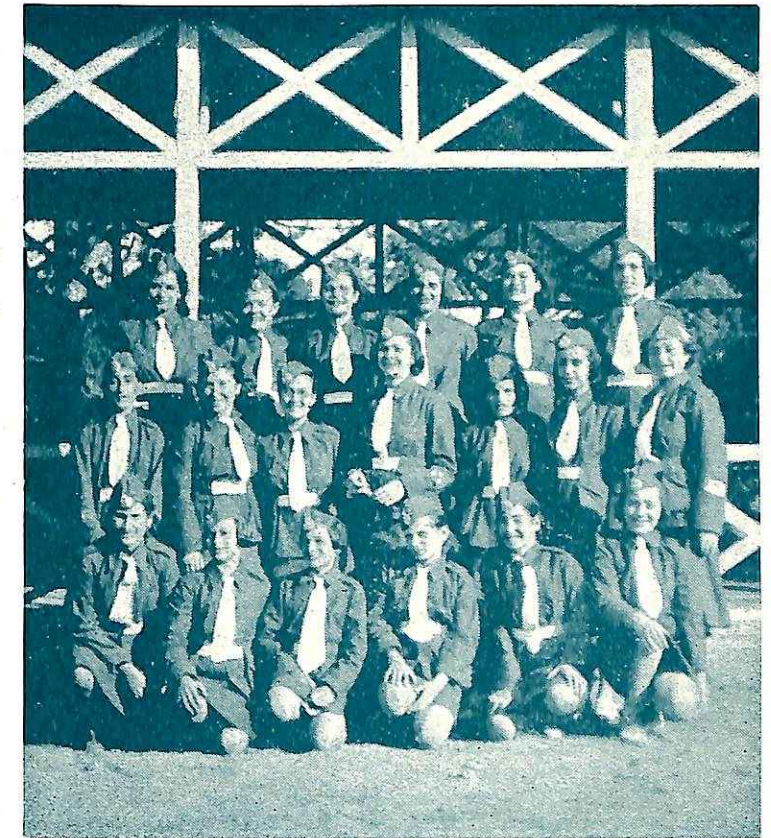
Φαλαγγίται της Δ. Α. Σ. ασκούμενοι υπό την επίβλεψιν αξιωματικοῦ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἡλιογράφων

Ἐνα τμήμα ἀπὸ τὸ περίπτερον τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὴν Διεθνή Ἑκθέσιν Θεσσαλονίκης. Τὰ κομψοτεχνήματα εἶναι ἀπὸ λεπτὸ μέταλλο κατεργασμένα ἀπὸ τὴν Φαλαγγίτισαν τῆς εἰκόνος

Φαλαγγίται τῆς 1ης Ὑμάδος 2ου τάγματος, εἰς τὴν τοποθεσίαν Βρύση-Πασσᾶ κατὰ μίαν ἐκδρομὴν

Ὑμᾶς Φαλαγγιτιστῶν καὶ Σκαπανιστῶν τοῦ 14ου Ὑποτομέως Θηλέων κατὰ τὴν ἐκδρομὴν τῶν εἰς τὸ στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ

Φάλαγξ τῆς Ε. Ο. Ν. Τριπόλεως παρελθούσα πρὸ τῶν ἐπισήμων κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἀλώσεως τῆς Τριπόλεως

Οικονομολογική Στήλη

ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ

Ο πρωτόγονος άνθρωπος, αντιμετωπίζων τα τόσα προβλήματα τα όποια του παρουσιάζοντο εις την ζωήν, ἔπρεπε ἐπὶ πλέον νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ μέλλοντος.

Ἡ φύσις, ἀφειδῶς παρέχουσα εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ μέσα τῆς ζωῆς του, ἔσφιγγε στοργικῶς τὸ τέκνον τῆς εἰς τὴν θερμὴν τῆς ἀγκάλης.

Τὸ ξύπνημα ὅμως ἦτο ἐπόμενο. Ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν φιλόστοργον μητέρα φύσιν ἐχαλαρώθη καὶ οὕτω πως βλέπομεν τὸν προστατευόμενόν της νὰ λαμβάνῃ θέσιν ἀντιμέτωπον πρὸς αὐτήν.

Ὁ ἀγὼν εὐγενικὸς καὶ δίκαιος συγχρόνως παρεχώρησε εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν καὶ ἐνεσάρκωσε τὰ ὄνειρα τοῦ ἀνθρώπου πνεύματος διὰ τῆς πλήρους ἐπικρατήσεώς του.

Κατενόησεν ἤδη ὅτι ἡ ἀποταμίευσις ἦτο μὴ ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τῆς ἀπολύτου ἀνεξαρτησίας καὶ τὸ μόνον φάρμακον κατὰ τοῦ φάσματός τοῦ μέλλοντος.

Κατενόησεν ἐπίσης ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ ἓναν ἐκ τῶν κυριωτέρων παραγόντων τοῦ πολιτισμοῦ, τόσοι τῶν ἀτόμων ὅσον καὶ τῶν ἐθνῶν.

Εἶναι δὲ ἀπὸ ἀτομικῆς ἀπόψεως τῆς ἀποταμίευσως ἡ ἐπίδρασις πολυειδῶς σημαντικὴ καθ' ὅτι ἡ ὑπαρξὶς ἀποθέματος ἐμπνέει θάρρος κατὰ τοὺς βιωτικὸς ἀγῶνας, παρέχουσα τὸ συναίσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἀλλ' ἡ ἀποταμίευσις ἔχει μεγαλυτέραν σπουδαιότητα εἰς τὴν καθόλου κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν ζωήν. Παρέχει εἰς τὴν παραγωγὴν ἓνα τῶν τριῶν αὐτῆς συντελεστῶν, τὸ κεφάλαιον, καὶ ἀποτελεῖ διὰ τοῦτο κυριώδη μοχλὸν τῆς οικονομικῆς ζωῆς. Τονώνει τὸ πατριωτικὸν αἶσθημα, γεφυρώνει τὸ ἀδυσώπητον χάος μεταξὺ πλουσίου καὶ πτωχοῦ, λιγοστεύει τὴν κατανάλωσιν περιττῶν εἰδῶν καὶ τέλος ἐνισχύει τὴν συντηρητικὴν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.

Ἐὰν ἕκαστος ἄνθρωπος κατενόησεν τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποταμίευσως χάριν αὐτοῦ τοῦ τοῦ συμφέροντός του, εἶναι ἐπόμενο. ὅτι τὸ Κράτος ἀντελήφθη αὐτὴν καλύτερον χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς κοινωνίας, τοῦ συμφέροντος τῆς ὁλότητος.

Μάλιστα σήμερον, ὅτε τὸ Κράτος θεωρεῖται ὡς ὁ σπουδαιότερος συντελεστὴς τῆς εὐμερίας καὶ προόδου τῆς κοινωνίας, συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἐξάπλωσιν τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ τούτου θεσμοῦ.

Ἰδρυσεν πανταχοῦ ταμιευτήρια διὰ τὴν καλλιτέραν καὶ ταχύτεραν ἐξυπηρέτησιν τῆς λαϊκῆς ἀποταμίευσως. Ὡς ἐπίσης ταμεῖα προνοίας, καὶ τὸ σπουδαιότερον καθιέρωσε ὑποχρεωτικὸν τὸν θεσμόν τῶν Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων.

Διάφορα περιοδικὰ ὅπως καὶ ἐφημερίδες ἀπο-

Ὑγιεῖναι Γνώσεις

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗ

Στὶς Βόρρειες Ἰνδίες μερικοὶ ἰθαγενεῖς ἔφεραν κάποτε μπροστὰ σὲ ἓνα Ἀγγλο στρατηγὸν κάποιον νέον ποῦ εἶχε πέσει ἀπὸ ἓνα ὑψηλὸ βράχο καὶ ἐφαίνετο ἐτοιμοθάνατος. Ὁ στρατηγὸς ἀντελήφθη ἀμέσως πὺς εἶχε πάθει ἐξάρθρωση τῆς ὠμοπλάτης καὶ μερικὰ χτυπήματα ἐπιπόλαια. Ἐβγάλε λοιπὸν τὸ ὑπόδημά του, ἔβαλε τὴν φτέρνα κάτω ἀπὸ τὴν μασχάλη καὶ τράβηξε τὸ μπράτσο του με δύναμιν ὥσπου ἡ κλείδωσι ξαναβῆκε τὴ θέσιν της.

Ἀπὸ τὸν πόνο εἶχε λιποθυμήσει καὶ οἱ φίλοι του νόμισαν πὺς εἶχε πεθάνει. Ὑστερὰ ὅμως ἀπὸ λίγο συνήλθε καὶ βρῆκε τὸ χέρι του στὴ θέσιν του.

Αὐτὸ ἐγένε ἀφορμὴ νὰ νομίσουν πὺς ὁ στρατηγὸς ἦταν σπουδαῖος γιατρός καὶ μαζεύτηκαν ὅλοι οἱ ἄρρωστοὶ τῆς περιφερείας νὰ τοὺς γιαντρέψῃ. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς ἀντελήφθη ὅτι ἦσαν σὲ κακὴ κατάστασι ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσία, ἄφηναν τὶς πληγὰς νὰ μολύνωνται καὶ ἄλλοι ἔπιναν ἀκάθαρτα νερὰ ἢ ἐξοῦσαν σὲ ἀκάθαρτα μέρη. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ στρατηγὸς δὲν ἔκαμε ἄλλο παρὰ νὰ συμβουλεύσῃ τοὺς προεστώτας τῶν χωριῶν νὰ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα.

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΥΙΓΕΣ

Ἀπὸ τὶς μύγες μεταδίδονται πολλὰς ἀσθένειες, ἐπειδὴ καθίζουν ἐπάνω σὲ παντὸς εἶδους ἀκαθαρσίες (κόπρανα, πτύελα κλπ.) καὶ ἄλλες μὲν ἀπὸ αὐτῆς τὶς εἰσάγουν στὸ στομάχι τοὺς ἢ κουβαλοῦν μετὰ τὰ τριχωτὰ πόδια τοὺς πολλὰ βλαβερὰ μικροβία ποὺ τὰ ἀποθέτουν στὶς τροφὰς μας εἴτε μετὰ τὰ πόδια, εἴτε μετὰ τὰ περιττώματά τους.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μεταδίδεται ὁ τύφος, ἡ χολέρα, ἡ φθίσις καὶ πολλὰς ἄλλες ἀσθένειες.

Ἀπὸ τὶς μύγες προφυλασσόμεθα εἴτε μ' ἓνα κολλῶδες χαρτὶ ποὺ προμηθευόμεθα ἀπὸ τὰ φαρμακεία, εἴτε με μιοπαγιίδες, εἴτε μετὰ τὰ διάφορα ἐντομοκτόνα (φλίτ κλπ.)

ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΨΥΛΛΟΥΣ

Οἱ ψύλλοι παρουσιάζονται τοὺς θερινοὺς μῆνας. Συνήθως γεννοῦν τ' αὐτὰς τοὺς στὰ σκουπίδια καὶ στὶς σχισμὰς τοῦ πατώματος καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι σκεπασμένο μετὰ χαλῖα. Ἀναπτύσσονται ἐπίσης στὰ σπῖτια ποὺ ἔχουν γάτους καὶ σκύλους.

Εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνα ἔντομα, γιατί μεταδίδουν τὴν φοβερὴ νόσον, τὴν πανώλη, καὶ ἄλλας ἀσθενείας. Καταπολεμοῦνται μετὰ τὴν καθαρὴν τῶν δωματίων καὶ πρὸ πάντων μετὰ τὰ ἐντομοκτόνα φάρμακα.

τελοῦν ἀποτελεσματικὰ μέσα καταλλήλου παραγάνδας πρὸς ἐμπότισιν τοῦ εὐγενεστάτου καὶ ὑψηλοῦ συναισθήματος τῆς ἀποταμίευσως.

Τόση δὲ εἶναι ἡ σπουδαιότης ταύτης ὥστε σήμερον νὰ κατατάσσωμεν κατὰ σειρὰν τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀναπτύξεώς της.

Ἐνας τοιοῦτος θεσμὸς κοινὸς εἰς κάθε ἄνθρωπον καὶ ἔθνος, δὲν ἡδύνατο παρὰ νὰ ἀποτελέσῃ κρίκον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ τοὺς συνδέσῃ ὅλους μαζί, πρὸς κοινὴν συνεργασίαν, πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Οἱ ἄνθρωποι, καθορίσαντες τὴν 31 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους ὡς διεθνὴ ἑορτὴν τῆς ἀποταμίευσως, προσφέρουν εἰς τὸν βωμόν της τιμὰς καὶ ἀδείρους εὐχὰς πρὸς τὴν εὐεργέτιδα θεὰν διὰ τὰ τόσα ἀγαθὰ τὰ ὅποια τόσοι ἀφθονοὶ παρέχει εἰς αὐτοὺς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΙΟΣ

Φοιτητὴς Παιδείου Ἀν. Σχολῆς Πολ. Ἐπιστημῶν

Τμήμα τῆς Ε. Ο. Ν. τοῦ Λιθοβουνίου Αἰτωλοακαρνανίας ἐργάζεται πρὸς ἰσοπέδωσιν τοῦ γηπέδου ὅπου ἀνεγείρεται τὸ Νέον Σχολεῖον

Φαλαγγτίσσαι τοῦ σχηματισμοῦ θηλέων Λαρίσης παρελαύνουσαι πρὸ τῆς προτομῆς τοῦ μεγαλομάρτυρος Βασίλειου Κωνσταντίνου καὶ τῶν Ἐπισήμων τὴν 9ην Ὀκτωβρίου

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Εκείνη τη στιγμή ο κ. Ζερμάτ αφού κούνησε δυο φορές τη σημαία την έστησε δίπλα στο πυροβολείο. Κι' αν υποθέσουμε πως οι κανονιές του πλοίου δεν είχαν άκουστί από το Φαλσεγκάιμ, σαν την άλλη φορά, οι άλλοι εκεί πέρα θάβλεπαν τουλάχιστον πως για την ώρα δεν τους απειλούσε κανένας κίνδυνος.

Μετά μισή ώρα το καγιάκ έγύρισε στο ρέμμα και από μέσα ακόμη τούς φώναξε ο Τζάκ:

— Έφτά κανονιές! Έρριξαν έφτά κανονιές!...

— Έφτά φορές να είναι εύλογητος ο Θεός, άποκρίθηκε ο Φραγκίσκος.

— Η Τζέννυ με έξαιρετική συγκίνηση έσφιξε το χέρι του Φρίτς, και ύστερα έπεσε στην άγκυρα της κ. Ζερμάτ που της σκούπιζε τα δάκρυα με θερμά φιλά.

Αμφιβολία λοιπόν δεν χωρούσε καμμία για την παρουσία κάποιου πλοίου, αφού και τις δυο φορές οι κανονιές του Καρχαρία πήραν απάντησι. Για κάποιον λόγο βέβαια το πλοίο αυτό θάτανε άραγμένο σε κανένα όρμη της ανατολικής ακτής. Ίσως μάλιστα σ' αυτόν να πέρασε και όλο το διάστημα της τρικυμίας. Και φυσικά τώρα δεν θάφευγε χωρίς να έπικοινωνήση με την άγνωστη εκείνη χώρα και τους κατοίκους της.

Επομένως θάτανε καλύτερα να το περιμένουν νάρθη στον κόλπο της Σωτηρίας.

— Δεν συμφωνώ, έλεγε ο Τζάκ! Πρέπει να πάμε άμέσως.

Ο Έρνέστος όμως που ήταν και ο φρονιμότερος έφερε αντίρρησης με τις όποιες συμφωνήσε και ο κ. Ζερμάτ. Ήταν που δεν ήξεραν σε ποιά έθνικότητα ανήκε αυτό το πλοίο... Θά μπορούσε περίφημα νάτανε και κανένα πειρατικό, αφού στον Ίνδικό ωκεανό τον καιρό εκείνο οι πειρατές ήταν πόμπολοι... Και ποιός ήξερε, παρακαλώ, μήπως κι' αυτό το πλοίο δεν είχε πέσει στα χέρια των κακούργων εκείνων; Και έν τοιαύτη περιπτώσει θά άπηλοούσαν πολλοί κίνδυνοι τον κ. Ζερμάτ και όλην του την οικόγένεια.

Αυτές ήταν οι αντίρρησης του Έρνέστου.

— Τι στεκόμαστε λοιπόν;

έδήλωσε ο Φρίτς. Πρέπει να φύγουμε άμέσως.

— Ω βέβαια... είπε η Τζέννυ, άνυπόμονη.

— Έγώ θά μπώ στο καγιάκ, είπε ο Φρίτς. Ο καιρός και η θάλασσα μου επιτρέπουν να πάω ως το άκρωτήρι.

Έχω τη γνώμη κι' εγώ είπε ο κ. Ζερμάτ, πως δεν μπορούμε περισσότερο να κρατηθούμε σ' αυτή την άβεβαιότητα. Έν πάση περιπτώσει προτού να πλησιάσουμε στο πλοίο πρέπει να ξέρουμε... Άκουσε, Φρίτς, μαζι σου θάρθω κι' εγώ!

— Δεν συμφωνώ, πατέρα, είπε ο Τζάκ, να πάτε σεις. Έγώ ξέρω πολύ καλά να τραβώ κουπί στο καγιάκ. Ύστερα θά χρειαστούμε το όλιγότερο δυο ώρες να φτάσουμε σ' άκρωτήρι, κι' έπειτα πάλι από κεί κανείς δεν ξέρει πόσο μακριά θάταν το πλοίο. Γι' αυτό νομίζω πως πρέπει να πάω εγώ μαζί με τον Φρίτς κι' όχι εσείς.

— Και εγώ συμφωνώ είπε ο Φρίτς.

Καλύτερα νάρθη μαζί μου ο Τζάκ.

Ο κ. Ζερμάτ όμως είχε δισταγμούς ακόμη. Η έκδρομή αυτή κατά την γνώμη του, έπρεπε να γίνει με πολλή φρόνηση και προσοχή και γι' αυτό είχε τη γνώμη πως έπρεπε να την παρακολουθήσει ο ίδιος.

Η κ. Ζερμάτ έν τούτοις δεν συνέφώνει μαζί των.

— Γιατί να μην πάνε ο Φρίτς και ο Τζάκ μαζί; Θά τους δώσουμε όλες τις αναγκαίες οδηγίες και ελμαι βεβαία πως δεν θά παραλείψουν να κάμουν ό,τι χρειάζεται.

Ο κ. Ζερμάτ ύστερ' απ' αυτά έπείσθηκε, κι' έδωσε ό,τι οδηγίες έκρινε καλές στον Τζάκ και τον Φρίτς.

Τους παρήγγειλε δηλαδή πως μόλις θά περνούσαν το άκρωτήρι θά έπρεπε να ακολουθήσουν την παραλία και αφού κρυφτούν μέσα σε βράχους, άθέατοι να μπορέσουν να δουν και να σημειώσουν μονάχα τη θέσι του πλοίου και να γυρίσουν άμέσως στο Φάλσεν.

Χάιμ, χωρίς να επιδιώξουν να το πλησιάσουν. Και τότε ο κ. Ζερμάτ θά σκεπτότανε τι έπρεπε να γίνει. Η έπιτυχία θά ήταν κατά την γνώμη του αν ο Φρίτς και ο Τζάκ θά μπορούσαν να μην τους αντιληφθούν από το πλοίο.

Ο Έρνέστος, έδωσε κι' αυτός τη γνώμη του. "Αν δεν μπορούσαν ο Φρίτς και ο Τζάκ να κρυφτούν έντελως τότε θά μπορούσαν να παρουσιαστούν ως άγριοι. Και γι' αυτό δεν είχαν παρά, όπως και άλλοτε το είχε κάμει ο Φρίτς — τότε που πήγε με την Τζέννυ στον κόλπο των Μαργαριτών — να μουντζουρώσουν τα πρόσωπά τους και τα χέρια τους και να ντυθούν σαν τους άγριους. Έτσι αν οι άνθρωποι του πλοίου ήταν πειραταί και μάλιστα άρόπιδες, θάχαν άσφαλώς λιγότερο φόβο. Γιατί ήταν πολύ φυσικό να συναντήσουν άρόπιδες στη μεριά εκείνη του Ίνδικού Ωκεανού...

Τη γνώμη αυτή του Έρνέστου την βοήκαν θαυμάσια. Κι' έτσι οι δυο άδελφοί ντύθηκαν σαν τους κατοίκους των Άνδαμινών νήσων και με καπνία έβαψαν ύστερα τα πρόσωπα και τα χέρια τους. Και σαν μασκαράδες μπήκαν στο καγιάκ και σε μισή ώρα έπλεαν σ' άνοιχτά...

Τη γνώμη αυτή του Έρνέστου την βοήκαν θαυμάσια. Κι' έτσι οι δυο άδελφοί ντύθηκαν σαν τους κατοίκους των Άνδαμινών νήσων και με καπνία έβαψαν ύστερα τα πρόσωπα και τα χέρια τους. Και σαν μασκαράδες μπήκαν στο καγιάκ και σε μισή ώρα έπλεαν σ' άνοιχτά...

(Συνέχεια στο έόμενο)

Η κ. Ζερμάτ και ο Τζάκ.

'Αρθρα - 'Ανταποκρίσεις - Ποιήματα

Παρακαλούμεν, θερμότατα και πάλιν τούς αποστέλλοντες οιασδήποτε φύσεως συνεργασίαν να έχουν υπ' όψιν ότι ο διατιθέμενος χώρος προς δημοσιεύειν ταύτης είναι περιορισμένος και συνεπώς αυτή όφείλει να είναι βραχεία. Άρθρα ή ποιήματα κ.λ.π. μακρού μήκους, άναγκαστικώς ή θά καθυστερούν εις δημοσίευσιν ή θά περικόπωνται.

Παρακαλούμεν επίσης, όπως άπαντα τα άφορώντα «Κίνησιν» των Τημάτων, αποστέλλωνται κατ' ευθείαν εις τόν Γραφείον Τύπου της Ε. Ο. Ν. (όδός Καραγεώργη της Σερβίας άριθ. 4), όπόθεν κρινόμενα θά αποστέλλωνται ήμιν προς δημοσίευσιν.

Η παντός άλλου είδους άλληλογραφία θά άπευθύνεται προς την Σύνταξιν του περιόδικου.

Συνιστώμεν επίσης όπως ή αποστέλλομένη ύλη είναι καθαρογραμμένη και επί της μιάς μόνον σελίδος και άπληγχαμένη όρθογραφικών σφαλμάτων. Να συνοδεύηται δε αυτή ως και πάσα άλληλογραφία υπό του οικείου Δελτίου δεόντως συμπληρωμένη.

Ός και προηγούμενως έγράψαμεν, οι αποστέλλοντες συνεργασίαν δέον να έχουν υπ' όψιν ότι αυτή υποβάλλεται υπό την κρίσιν άρμοδίας έπιτροπής κατά σειράν προτεραιότητος ήτις αποφάινεται περί της δημοσιεύσεως ή μη ταύτης.

ΑΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΑΣ

Προσπάθησα να φαντασθώ την ζωήν χωρίς ζώα: Δίχως άλογα, χωρίς σκύλους, γάτες, πουλερικά, ψάρια, έρπετά, ζώα της πόλεως και ζώα του βουνού, άγρια και βλαβερά και άλλα μικρά χρήσιμα, εύγενή και ήμερα, ωραία και άσχημα, χαριτωμένα και άποκρουστικά.

Και βρέθηκα έμπρός σε μία μικρή εικόνα δίχως κίνηση, χωρίς ζωή.

Φαντάσθηκα μία άνοιξη δίχως το κελάδημα των άηδονιών, το ωραιότερον δάσος χωρίς το τιτίθισμα των πουλιών, την πιό γαληνεμένη γαλάζια θάλασσα άκατοίκητη από τους πολύχρωμους, ποικίλους και άεικινήτους οικόστας της, και τρώαξα έμπρός στο θέαμα, φοβήθηκα έμπρός στη νέκρα που άπλώθηκε μπροστά μου, βρέθηκα σε ένα άπέραντο ζωντανό νεκροταφείον.

Και άμέσως έτρεξα στον κήπο, είδα το καλό μου κανάρινο να μου άπαντά στο σφύριγμά μου με την πιό υψηλή του νότα, νιζέρ άφθαστος, άσυναγώνιστος και άκούρατος συνθέτης, έκανε την ψυχή μου να άνοιξη από χαρά.

Ο καλός μου Μπόμπυ με καλημέρισε με ένα χαριτωμένο γλύψιμο των χειρών, άθρόατο χειροφύλημα κοσμοκυρίου και ή καλή μου μιτζού με την ανατολίτικη νωχέλεια που την χαρακτηρίζει, και κάπως πικαρισμένη απ' το χάδι του Μπόμπυ ήλθε και άπλώθηκε στα πόδια.

Δεν προφθάνα να ανταποδώσω τα χάδια και ένα δυνατό όγκανισμα από τον πεισματωμένον Μέντιο του περαστικού μονάθι με έκαμε να τιναχθώ...

Ω! τί κίνησις, τί ζωή, μακριά ή πληξίς, ή μονοτονία πετώ από χαρά, δίνω άφθονη τροφή στα άγαπητά μου ζώα, τα χαϊδεύω, παίζω μαζί τους και προσπαθώ με κάθε μέσον να τους δείξω την μεγάλην μου εύγνωμοσύνην, άφθαστη όπως άφθαστα είναι και τα αγαθά που μάς προσφέρουν...

Κοιμήν μου κυρία! Άρά γε τις ώρες που γεμάτη κοκταρία θαυμάζετε την έλεγκάντικη σιλουέττα σας με την περίφημη όλομέταξη τουαλέττα, την θαυμασία renard και τα έξαισία plumeau, παγίδα αλάνθαστη και δυνατός μαγνήτης στις κοσμικές σας έπιτυχίες, σκεπτήκατε ποτέ πως αυτόν τον θαυμάσιον στολισμόν τον όφείλετε στα ζώα;

Καμμία έκδήλωσις στην ζωή, καμμία κίνησις δίχως την βοήθειαν των πολυτίμων φίλων μας.

Στην λύπη και στην χαρά μας, στη διασκέδασι, στα

sport, στις καλές και στις δύσκολες στιγμές της ζωής μας, έν καιρῷ ειρήνης και στις στιγμές που κινδυνεύει ή Πατρίς, χρήσιμοι, άπαραίτητοι σύντροφοι, πολύτιμοι συνεργάται, βοηθοί του άτόμου και της όλόκληρης.

Μας προσφέρουν το πᾶν. Κάθε τους ένέργεια και αυτός ο προορισμός τους πως θά βοηθήσουν τον άνθρωπον και πως θά του κάμουν την πιό ξεκούραστη, περισσότερο εύκολη μά και πιό εύχάριστη την παραμονήν του στην γή.

Αφιλοκερδείς συνεταίροι στους άγώνες και εύγενείς έρασιτέχναι διά την ψυχαγωγίαν μας. Σασιζήν μπρός στις καλωσύνες με τις όποιες σας έστόλισε ή Φύσις. Με πᾶνι δέος μπρός στο πλήθος και στα είδη που άνήκουν στο κραταίο βασίλειόν σας και ταπεινωμένη ψιθυρίζω: «άληθώς πλάστη μου τα πάντα έν σοφία έποίησας».

Θέλω να βρω του καθενός τα άγαθά, έξχαρνα να ύμνήσω, μά είναι τα άγαθά σας τόσο πολλά και σεις, άγαπητά μου ζώα άμέτρητα. Φοβούμαι πολύ μήπως σας άδικήσω εις την έκλογήν και φανώ έλλιπής στις αρετές σας. Γι' αυτό σταματώ με λύπη και προσπαθώ να δώ τί σας ανταποδίδωμεν έμεις στις τόσες καλωσύνες σας.

Όμολογῶ πως δειλιάζω να σας άντικρύσω, όταν σκεφθῶ πως δεν περνάει στιγμή χωρίς να σας κακομεταχειρισθούμε όχι μόνον όταν θέλὰ σας μάς κάνετε κακό. Άλλά τις περισσότερες φορές γίνεσθε ο στόχος κάθε νευρικής μας κρίσης...

Κτυπάει αλύπητα ο άμαξῶς το δόλιο άλογο όταν δεν προχωρεί και άς φταίει ο λασπωμένος δρόμος που έμποδίζει. Κλωτσάει την γάτα ο κακομαθημένος μπέμπης και της τραβά αδιάκοπα την ουρά, αδιάφορος στους πόνους της, διά να διασκεδάση...

Παιδεύει ή έκκεντρική κυρία το σκυλάκι της μαθαίνοντάς το να περπατάει σούζα. Μά τί σημασία έχει; Είναι τόσο διασκεδαστικό.

Μά αυτά είναι τα όλιγότερα που συναντάμε κάθε ήμερα στην ζωήν μας.

Η κακή συνήθεια να μη σεβόμαστε τις άδυναμίες των άλλων και το φοβερό έλάττωμα να έκμεταλλευόμαστε την καλωσύνην τους δεν περιορίστηκε εις τους συνανθρώπους μας...

Άρά γε τί να λέτε στην γλώσσα σας και σε πιό χαμηλό έπίπεδο να μάς έχετε τάξει, αφού τόσον βάρβαρα και άχάριστα φερόμαστε άπέναντί σας;

Στερεώσθε λογικήν, έχετε όμως τόσον πλούσια άνε-

πτυγμένα τα αισθήματα της υπακοής, εργατικότητας, πίστωσης, ευγνωμοσύνης, τόσο που μπορούμε τα περισσότερα από σας να σας έχουμε παραδείγματα στην ζωή μας.

Πολλά από σας είχατε την τύχη να ανήκετε σε ευσυνειδητούς κυρίους. Άλλα υπάρχουν και άλλα όμοια σας, έρμια της τύχης, κοινά κτήματα που υποφέρουν και δέχονται άγονγγύστως κάθε κακοτυχία και βανασούτητα άμορφώντων ανθρώπων και παιδιών δίχως άνατροφή.

Γι' αυτά ήδη ή 'Εταιρεία Προστασίας Ζώων υπό την 'Υψηλήν προστασίαν της Α. Β. Υ. Πριγκηπίσσης Αικατερίνης εργάζεται ακούραστα και πολιτισμένα και φροντίζει διά την τύχη των.

Μιά μέρα τον χρόνο σας αφιερώνουμε εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης, αγαπητοί φίλοι, μα αυτό δεν είναι αρκετό. Πρέπει σήμερα στην μεγάλη σας ημέρα να υποσχεθούμε πως θα φροντίσωμεν να νοιάσωμεν βαθύτερα τους δεσμούς που μας συνδέουν. Πιθανόν έτι και αϊ μεταξύ μας σχέσεις να βελτιωθούν, και ίσως βρεθούμε στην ευχάριστη θέσι τον έρχόμενο χρόνο να πλέξωμε τα ένκωμια μιας ευγενικής ανθρωπιστικής και πολιτισμένης ανθρωποζωολογικής φιλίας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΖΑΘΑ

★

ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ή γρηά Κατέρω ή Ξακουστή, του γέρου Ντάνου ή νύφη καθότανε μες τ'α ριζά, κοντά στ' άπάν' άμπελία και με το γυιό της μάλλονε και τόν παρακαλούσε. — Γιώργο, τώρα μεγάλωσες καιρός είναι να φύγης να π'ας μακρυά, στην ξενιτειά, μακρυά σε ξένους τόπους και σαν γυρίσης με καιρούς, — καιρούς ευτυχισμένους, — λίρες να φέρης στο πουργί, φλουριά μες τ'ό διακό, να φέρης και της μάννας σου, σειρές Κωνσταντινάτα!... — Μάννα τί είναι αυτά που λές, τί βάνεις με το νού σου; Έγώ στα ξένα δεν φτουρώ, στα ξένα δεν άντέχω. Κάλλιο να κάτσω στο χωριό, στο καθαρό τ' άγέρι, κάλλιο να γίνω πιστικός να τριγυρνά στους λόγγους νάχω τ'ά ελάτια συντροφιά, παρέα τα πλατάνια να κόθω όχ' τ'α χαμόκλαρα κρεβάτι για να φτιάνω. Κι' όταν την παγερή νυχτιά τ' άγρίμι θα ούρλιαξη με μιάς θε να σηκώνουμαι και μονομιάς θα φτάνω στην Ζήρεια τις βουνοκορφές και τότε στον Όριλο. Θάχω νεράδες συντροφιά, Ξωθιές να τραγουδάνε και γώ με τη φλογέρα μου κοντά θε να πηγαίνω. Κι' όταν τ' άπομεσήμερο, ή μέρα θα καψώση θα ροβολώ στη ρεμματιά κι' όλο το ρέμμα-ρέμμα θα φτάνω στην πανώδρη και κεϊ θα ξαποσταίνω. Και τότε θε να κρύθωμαι σε ριζιμιά λιθάρι, μήπως τη λάμια του νερού συντύχω να προβάλλη με τα χρυσά τα χτένια της τα ξόμπλια της να φτιάση. Και τότε θε να σηκωθώ και σιγανά θα τρέξω και θε να πάω από κοντά τα χτένια της να πάρω...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΠ. ΔΡΑΒΙΛΛΑΣ

★

ΚΟΝΤΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Τριανταφυλλένια πέταλα και μενεξέδες σκορπιούνται γύρω... Ευωδίες και άδρες γλυκύτατες την ανθρωπίνη μεθούν ψυχή... Το κύμα άπαλά χαϊδεύει τ' άσπρα της άκρογαλιάς βότσαλα και ό φλοίσθος του άρμονικά συνοδεύει τις σκέψεις της άμορφης παιδούλας, που κάθεται σ' εκείνο το βραχάκι...

Με το άνοιχτόχρωμο φόρεμα και τόν κατάλευκο πέπλο μοιάζει με λούλουδο έξωτικό, που άνθισε άνάμεσα στα βράχια, πλασμένο από του κύματος τόν άφρό και της θάλασσας τ'α ζαφύρια.

Άφνει το βλέμμα της — τ' όλόφωτο — στα αϊθήρια, να πλανιέται, πλάτη και στους λογισμούς της φτερά δίνει, για να πετάξουν στην φαντασία της τα παλάτια...

Και νοιώθει την ψυχή της, μπροστά στη γαλήνη και την άμορφη της γύρω πλάσεως, να πλημμυρίζει από μιά άπέραντη μακαριότητα... μιά άγνότητα άγγελική και το πρόσωπό της εξαυλώνεται... Παίρνει μιά έκφρασι θεία και τα καθάρια μάτια της καθρεφτίζουν τους κόσμους εκείνους, που ή παιδιάτικη καρδούλα της κρύβει... Κι' είναι τόσο άσπιλη... τόσο άπηλαγμένη από κάθε κακό, κάθε άσχήμια... Όλα έρημα... όλα γαλάζια γύρω...

Μόνο μερικές δαντέλλες, που ό άφρός του κύματος κάνει και οι κάτωσπροι γλάροι διακόπτουν το άτέλειωτο άτλάζι, μα όχι για να το χαλάσουν. Του δίνουν πιότερη άμορφιά, ένα τόνο έξωτικό που το συμπληρώνει ό μικρός πέπλος της μικρούλας, που άνεμίζει ή μυρωμένη αύρα...

Πόσο άφωσιωμένη φαίνεται στις σκέψεις της, πόσο γλυκιά εν' ή ρέμβη ή χυμένη στο ρόδινο προσωπάκι της και ή έκστασις, που όλο το είναι της δείχνει... Μοιάζει με κάποια ψυχή, εν' άγγελουδι υπέροχο, που τους παραδεισένιους τόπους του άφισε, για να κατέβη λίγο στη γη μας, φέρνοντας στα δυό του φτερά κάτι άπ' τη γαλήνη, την ήρεμία και την άραιότητα του δικού του κόσμου...

Τ' άγέρι, μυρωμένο άπ' της θάλασσας την άλμη και των μύριων άνθών το άρωμα, σκόρπισε σιγά-σιγά τα ροδόφυλλα και τους μενεξέδες, που ό ξανθομαλλος βασιληάς πίσω από το άρμα του, έρριξε σαν τελευταίο χαιρετισμό της μέρας και του φωτός στη γη.

Ή ήρεμη επιφάνεια πιο σφίχτα ρυτιδώνεται τώρα και τόν κατάλευκο πέπλο, άκολουθούν στο άνέμισμά του έβένινα μαλλιά...

Έν' άστρο τις μαρμαρυγές του στον άσημένιο καθρέφτη ρίχνει και πίσω εκεί άπ' τών βουνών τις σκιαγραφίες λίγη χρυσόσκονη άρχίζει ν' άναδύεται, προμήνυμα του φεγγαριού...

ΑΙΚΑΤ. Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ

Φοιτήτρια Παιδαγ. 'Ακαδημίας - 'Αρσάκειον

★

ΓΙΑΤΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

Με το αίσθημα της υπερηφανείας και της συγκινήσεως άνοίγουμε τα χέρια και άγκαλιάζουμε τη νέα γενιά, που άρχισε και θα συνεχίση το λαμπρό έργο του Κυβερνήτη.

Οι έ்பαινοι, που ξεφεύγουν καθημερινώς από κάθε γωνιά της έλληνικής γής μας δείχνουν το άποτέλεσμα του νέου Κράτους της 4ης Αυγούστου.

Ή ελίκρινεια, με την όποία κάθε Έλληνόπουλο ήρθε να γραφή εις τους κόλπους της οργανώσεώς μας είναι το μεγαλειότερον δείγμα του έργου της Κυβερνήσεως. Διότι μπορούμε να πούμε, και να είσθε υπερήφανοι γι' αυτό, ότι, το νέον Κράτος δεν κατήγαγε μίαν άπλη νίκη. Έσωσε την Ελλάδα. Ηρωικά και άνυστερόδουλα έπάλαισαν ως σήμερα τα στελέχη της Έθνικής 'Οργανώσεως Νεολαίας, και δίνουν κάθε τόσο την ευκαιρία να άντιληφθώ όλόκληρος ό Έλληνικός λαός, πόσον το έργο του όποιον άνέλσθεν είναι μεγάλο.

Ό Άρχηγός της Κυβερνήσεως έχει δώσει σαφή εξήγηση για να μπορή καθ' ένας χωριστά να νοιώση την ευθύνη του έργου του, και να έμπιστευθώ τις έλπίδες του στις άρχές του νέου Κράτους, το όποιον θα τους άνεβόσση σε ύψηλότερα έπίπεδα πολιτισμού.

Πρέπει ή Νεολαία να μάθη να δημιουργή γιατι ή ζωή δεν είναι τίποτε άλλο από μία διαρκή δράσι. Και χρειάζεται διαρκής δράσις όπως και θεληματικότης, την όποιαν πρέπει καθ' ένας χωριστά και όλοι μαζί να άνεπτύξουμε...

Αυτά μας χρειάζονται και αυτά ζήτησε και ό Κυβερνήτης μας. Αυτά έλαβον υπ' όψιν των και όλα τα Έλληνόπουλα και με την έλπίδα μιάς λαμπροτέρας αύριον ήρχισαν ακούραστα να δρούν και να εργάζονται. Κι' έτσι βλέπουμε μέσ' ένα πολύ μικρό διάστημα μιά δράσι ευρυτάτη, ή όποία άνοίγει νέους όρίζοντας για την μελλοντική ευτυχία όλοκληρου του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

ΛΔΕΛΑΪ·Σ ΙΩ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

Διευθ. Γραφείου Τύπου Υ.Θ.Α.

★

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ. «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ»

Και από την ίδια εκείνη ημέρα άρχισε με μεγάλο κόπο να το άρματώνει και να το στολίζει για να δημιουργήση ένα νέο καράβι για να φθάση τόνονά του σε όλο τόν κόσμο. Και νάτο τώρα: Με σιδερένια τα ξάρτια, με κατακίνουργα πανιά, με άγκυρα άλύγιστη, καμαρωτό και

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΑΤΗ

Περιδιαβάζοντας κανείς τη Κυριακή τους κέντρικούς δρόμους της πρωτεύουσας, συμμετέχει σε μιά πανέμορφη γιορτή, που μοιάζει με μυσταγωγία.

Τη περασμένη Κυριακή π. χ. έτυχε να βρίσκομαι κατά το μεσημέρι στο Σύνταγμα.

Μιά στρατιωτική μπάντα, και λίγος στρατός με τη Σημαία μας στη μέση κατέβαινε άπ' το Μνημείο του Άγνώστου Στρατιώτη. — Ή καθιερωθείσα μετά την 4η Αυγούστου Κυριακάτικη γιορτή της Άλλαγής της Σημαίας.

Άλλη μουσική, ή μουσική του Δήμου, ήταν έπικεφαλής των βαθμοφόρων της Ε. Ο. Ν. που γύριζαν άπ' τη κατάθεσι στεφάνου εις το άγαλμα του Βασιλέως Κωνσταντίνου, παρέκει Δημοτικά Σχολεία με τις σημαίες τους κι' αυτά, γύριζαν άπ' το ίδιο μέρος και τραγουδούσαν τραγούδια πατριωτικά.

Κάποιοι με πλησίασε και με ρώτησε.

— Είναι καμιά Έθνική Έορτή, κύριε σήμερα;

— Και βέβαια! τοι άπήντησα. Είναι Κυριακή. Δεν έρετε ότι κάθε Κυριακή είναι ή γιορτή της Σημαίας μας; Εκείνη τη στιγμή περνούσε!... έβγάλαμε τα καπέλλα μας.

Ξανάσκυψε στ' ατί μου και μουπε δειλά.

— Έγώ κύριε, ντέν είμαι Έλλην. Μα έχετε τόσο έμπορη Σημαία που νομίζω πως όσο και άν τη γιορτάζετε, πάντα λάικο θα είναι!...

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ

δοξαμένο, κυματίζει πάνω ψηλά στα άτσαλένια του άλμπουρα ή γαλανόλευκη Σημαία του, περήφανο γιό το τιμημένο του όνομα.

Μα ποιά νάναι το καράβι αυτό που δικάια περφηανεύεται για τόνονά του; Πώς το λένε;

Τό ζηλευμένο και τιμημένο καράβι λέγεται ΕΛΛΑΣ.

Ό Γυιός του Μεγάλου μας Άφέντη είναι ό Γυιός του Άετού, ό Μεγάλος μας Βασιληάς.

Και ό τίμιος και άξιος καπετάνιος είναι ό Σωτήρας του Έθνους Στρατηγός Ιωάννης Μεταξάς.

ΖΑΝ. ΔΗΜΟΥΛΕΑΣ

★

Η ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ΄

Διά της έορτής των άποκαλυπτηρίων του Άνδριάντος του στρατηλάτου Βασιλέως, το Πανελλήνιον άποτίει φόρον τιμής εις τόν σεπτόν Του Άρχηγόν, όστις όδήγησε την Ελλάδα εις τους έπικούς εκείνους θριάμβους, και χάριν του όποιου έγράφησαν σελίδες άφθάστου δόξης και μεγαλείου εις την πολυκύμαντον θίβλον της Έλληνικής Ιστορίας.

Τώρα, οι συμπολεμιστάι του αίσθάνονται μέσα τους να ζούν αι μεγαλειώδεις εκείναι ημέραι των θριάμβων, οι νέοι άκούουν γι' Αυτόν, διαβάζουν τους θριάμβους Του, όνειροπολούν τα κατορθώματά Του.

Τόν βλέπουν ψηλά του Άετού το Γυιό να πετά, και τις φτερούγες του να χρυσώνη ό μυροδόλος Έλληνικός ήλιος, και μέσ' εις την ψυχήν τους ζεσταίνεται ό θαυμασμός, ή αγάπη, ή λατρεία γι' Αυτόν, κι' ό Άετός γίνεται θρόλος. Θρόλος που θα γίνη παράδοσις εις τας γενεάς των Έλλήνων, ώστε ή ζωή του, το έργο του να γίνουν παράδειγμα.

Οι νέοι θα άντλήσουν από την ζωή Του εκείνα τα στοιχεία που θα τους κάμουν ίκανούς να μεγαλουργήσουν και να τελειώσουν το έργο του, ώστε άν ποτέ εκείνος έπιστρέψη από τας παραδεισείους χώρας να ίδώ την Ελλάδα εις το μεγαλείον και την δόξα που την έπόθησε. Αυτός για τους νέους θα είναι ό έξέχων φωτεινός όγκος που θα τους φωτίξη σ' όλας τας πράξεις όλης τους της ζωής. Κι' όπως όλα Αυτού αι πράξεις εις έναν άπέθλεπον σκοπόν, εις το μεγαλείον δηλαδή της Ελλάδος, και των νέων αι πράξεις εις αυτόν και μόνον θα άποβλέπουν τόν σκοπόν.

Τόν άτεγκτον ήρωισμόν του, την συγκλονίζουσα φιλοπατρία του, το φωτεινόν ήθικόν του περιεχόμενον θα άποτελέσουν ύψιστα διδάγματα διά την νέαν γενεάν. Ό σφριγηλός νέος της σημεριν θά τόν βάλλη εις την ψυ-

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΘΩΟΙ

Ό Χαλφής Άρουν - Άλ - Ρασίντ θέλησε μιά μέρα να έπισκεφθώ τις φυλακές της Βαγδάτης.

Συνοδευόμενος από το Βεζύρη του πέρασε από κελλι σε κελλι ρωτώντας κάθε κρατούμενο ποιός λόγος τόν είχε κάμει να πέση σ' αυτόν τόν τόπο της τιμωρίας.

— Γιατί βρίσκεσαι εδώ;

— Για μιά ψευδή κατηγορία, ω Άρχηγέ των Πιστών. Σου όρκίζομαι πως είμαι άθώος.

Ό Χαλφής στράφηκε προς τόν δεύτερο κρατούμενο: — Γιατί σε βάλανε στη φυλακή;

— Με καταδικάσανε άδικώς, ω Κύριε των Κυρίων.

Ό Άλλάχ είναι μάρτυς πως είμαι άθώος.

Ό τρίτος έδωκε την ίδια άπάντησι. Έτσι και οι άλλοι. Στο τέλος ό Βασιληάς ρώτησε ένα δυστυχή που είχε ύφος περίλυπο:

— Και έσύ γιατί είσαι εδώ; Αυτός γονάτισε μπροστά του και είπε:

— Πρέπει να ύποστώ μιά δίκαιη καταδίκη γιατί είμαι ένας κακούργος.

Του Χαλφίη του έκαμε έντύπωση ή ειλκρινεια ή γεμάτη μετάνοια αυτού του δυστυχισμένου. Έμεινε για λίγες στιγμές σιωπηλός, κατόπι στράφηκε προς τόν Βεζύρη και τόν διέταξε:

— Πρέπει ν' άπολύσετε άμέσως αυτόν τόν κατάδικο για ν' άποφύγετε μήπως και διαφθείρει όλους αυτούς τους καυμένους τους άθώους που είναι κλεισμένοι εδώ μέσα.

★

Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ=ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΨΥΧΗΣ

Άπό μακρυά άκούμε τη χαρμόσυνη καμπάνα που όσο ό άέρας μας φέρνει κοντά εις τα αυτιά μας τόν ήχο της, τόσο πιο καθαρότερος γίνεται, και όταν εισέρχεται μέσα στ' αυτιά μας δεν είναι πλέον ήχος, αλλά γλυκιά πατρική μελωδική φωνή, και άκούμε καθαρά τα κάτωθι λόγια που άνασταίνουν.

Πονεμένη από τους κόπους και τρομοκρατημένη από τα κόμματα ληθαργούσα ψυχή εύπνια και άκουσε το χαρμόσυνον άγγελμα που σου φέρει θεία θέλησι όπως έφερε και της Παναγίας ό Άγγελος με τόν κρίνον, έτσι σου φέρνει και τώρα το σιθισαρό χέρι του Άρχηγού Μεταξά που χτυπάει την καμπάνα με θεία θέλησι για να ευπνήση την ψυχή.

Τό 1821 άνέτειλε έλευθερία ζωής—φυλής.

Ή 4η Αυγούστου άνατέλλει άνάστασιν ψυχής.

Όλοι στη σιδερένια πυγμή της ακούραστης θέλησης του Άρχηγού μας Μεταξά.

Όλοι ως περιμένωμε από αυτήν την χαρμόσυνον άγγελία ότι ό Θεός αγαπά και λυπάται πάντοτε την Ελλάδα, και ότι αυτό το πρόσωπο έστειλε για να μας δώση τη ζωή στη ψυχή που τώρα και πολλά χρόνια έλειψε από μέσα μας.

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Δόκ. Λογίτης 'Υποδ)σεως Άρρένων Άθηνών
Πρώην Γραφείου Προπαγάνδας

★

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Έξ έπιστολής Π. Γεωργοδρεττάκη

Προέδρου Κοινότητος Βάθειας· Λακωνίας

Ευτυχής Νεολαία! Ναί πρέπει να είσαι ευτυχής και υπερήφανη, γιατί έσύ, με την θέλησί σου, με τόν ένθουσιασμό σου, με τα άγνά σου πατριωτικά αισθήματα, που είχαν τόσα χρόνια ναρκώσει και άνασθηθήσει, οι διάφοροι άλληλοτραγόμενοι ψευτοπατέρες του «Έθνους», φοροί άλληλοτραγόμενοι συνεργάτες τους, που ήμαζύ με τους άηδεις εκείνους συνεργάτες τους, που ήμαζύ με τόν παντός μέσου και τρόπον να μεταβάλλουν την θελαν διά παντός μέσου και τρόπον να μεταβάλλουν το έθνος, εις προτεκτοράτον δοξασμένης Ρωσσίας, έσύ πηγαίνεις στο σταθερό δρόμο.

καλλιεργήσουν πενήντα τετραγωνικά μέτρα γης με σιτάρι κατά το σκαλιστικόν σύστημα. Η διαταγή ήκούσθη με ένθουσιασμόν όχι μόνον από τους νέους της Οργάνωσης, αλλά και από δόκλους των γεωργικόν πληθυσμόν της περιφέρειας. «Αν το παράδειγμα της Έθνικης Νεολαίας Άχαιάς έμμοιούντο και αί λοιποί Οργανώσεις εις την Ελλάδα, δόκλους τόν νέον σύστημα καλλιεργείας, πού έδωσε τόσον λαμπρά αποτελέσματα έως τώρα, θά διεδίδετο παντού, θά έπεκράτει και θά έλυεν άσφαλώς μίαν ήμέραν τό πρόβλημα της σιταρκείας.»

ΖΑΚΥΝΘΟΣ. — Εις τόν μεγαλοπρεπή έορτασμόν τών άποκαλυπτηρίων του άνδριάντος του Έθνομάρτυρος Στρατηλάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου, μετέσχεν και ή Ε. Ο. Ν. Οί Φαλαγγίται και Σκαπανείς προσέδωσαν μεγαλοπρέπειαν και επιβλητικότητα εις την τελετήν διά της παρελάσεως των κατά την πρωίαν και της γενομένης λαμπαδηφορίας την έσπέραν εις την όποιαν μετέσχον άνω τών 200 φαλαγγιτών.

— Επίσης και εις τό Μαχαίραδο της Ζακύνθου μετέσχεν ένεργώς ή Ε. Ο. Ν. κατά τόν έορτασμόν τών άποκαλυπτηρίων.

ΧΑΛΚΙΣ. — Κατά μέγα μέρος συνετέλεσεν εις την έπιτυχίαν του έορτασμού τών άποκαλυπτηρίων ή συμμετοχή της 45ης Φάλαγγος της Ε. Ο. Ν. Κατά την γενομένην παρέλασιν οί Φαλαγγίται και Σκαπανείς απέσπασαν ζωηρότατα χειροκροτήματα και ζητωκραυγάς του πλήθους με την επιβλητικήν και άνδροπρεπή των έμφάνισιν.

ΓΥΘΕΙΟΝ. — Κατά την έντευθεν διέλευσιν του έκτελούντος γυμνάσιου Στόλου, τμήμα της τετραρχίας της Ε. Ο. Ν. Γυθείου μετέβη εις την Νεάπολιν Βοιών (Βάτικα) την 29ην Σεπτεμβρίου προς άπονομήν τιμών εις την Α. Μ. τόν Βασιλέα, «Όστις επέβαινε της Ναυαρχίδος, παρακολουθών τά γυμνάσια. Ούτω κατά την άποβίθασιν της Α. Μ. του Βασιλέως οί παρατεταγμένοι Φαλαγγίται απέδωσαν τάς τιμάς, συνάδουσας δέ την Α. Μεγαλειότητα μέχρι του Κοινοτικού καταστήματος και, κατά την έπάνοδον Αυτού, εις την αποβάθραν. Η παράστασις τών Φαλαγγιτών ένεπείθη ζωηράν έντύπωσιν εις τούς κατοίκους της Νεαπόλεως, οΐτινες ένθουσιωδέστατα έζητωκραύγασαν τούς Φαλαγγίτας.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ. — Εις την περιφέρειαν του Νομού Τρικκάλων ιδρύθησαν αί κάτωθι Υποδιοικήσεις της Ε. Ο. Ν. Τρικκάλων, Καρδίτσας, Φαναρίου, Σοφάδων, Καλαμπάκας, Πύλης, Μουακίου, Τσιονίου, Μεσοχώρας, Παλαμά, Μεσενικόλα, Ρεντίνης, Κονισκού, Αργιθέας και Καστανιάς, κατόπιν αποφάσεως του Γενικού Έπόππου της Ε. Ο. Ν. Νομάρχου Τρικκάλων. Επίσης υπό της Περιφερειακής Διοικήσεως του Νομού Τρικκάλων ένεκρίθη ό συνταχθείς χωρογραφικός πίναξ κατανομής τών Υποδιοικήσεων της Ε. Ο. Ν. Δι' έτέρας αποφάσεως του Γεν. Έπόππου ένεκρίθη επίσης ή ίδρυσις τμήματος θηλέων της Ε. Ο. Ν. παρά τη Υποδιοικήσει Καρδίτσας.

ΧΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΣΠΑΡΤΗ. — Εις την έπιτυχίαν του έορτασμού τών άποκαλυπτηρίων του Έθνομάρτυρος Βασιλέως Κωνσταντίνου συνέβαλε τά μέγιστα και ή συμμετοχή τών διαφόρων τμημάτων της Ε. Ο. Ν. καθ' όλην την Λακωνίαν.

— Η πρώτη συνκέντρωσις του σχηματισμού θηλέων Αεροπόλεως έστέφη υπό πλήρους έπιτυχίας. Κατά ταύτην ώμίλησεν ό Υποδιοικήτης της Υποδιοικήσεως Οϊτύλου με θέμα: «Σκοπός και Αρχαί της Οργάνωσης και θέσις της γυναίκης έν τη Οργάνώσει και έν τῷ Κράτει της 4ης Αυγούστου».

— Όμοιαι συγκεντρώσεις γίνονται τακτικώς υπό τών σχηματισμών της υπαίθρου της Υποδιοικήσεως Μάνης.

— Έξωθι του χωρίου Κόκκινα-Λουριά και εις την θέσιν «Σπηλιά» ξεερράγη πυρκαϊά κατασβεσθείσα υπό τών Φαλαγγιτών του χωρίου. Τους γενναίους φαλαγγίτας συνεχάρησαν τόσον οί κάτοικοι όσον και ή Υποδιοικήσις Ε. Ο. Ν. Γυθείου.

— Κατά τό τελεσθέν εις Γεράκιον μνημόσυον υπέρ τών πεσόντων παρέστησαν και οί Φαλαγγίται.

— Εις τάς συγκεντρώσεις της 84ης Φάλαγγος Κροκεών έγινοντο διδασκαλαιο, θεωρητικά και πρακτικά περί του έμβολιασμού τών άγρίων δένδρων.

Έκάστην Κυριακήν οί Φαλαγγίται της 84ης Φάλαγγος έξέρχονται εις την υπαίθρον και υπό την επίβλεψιν του Γεωπόνου κ. Στασινοπούλου επιδίδονται με ζήλον εις τόν έμβολιασμόν τών άγρίων δένδρων.

ΚΕΡΚΥΡΑ. — Πλήρης άποδοτικότητα εργασία συνετελείται εις τά τμήματα της Ε. Ο. Ν. της Κερκύρας. Τά μαθήματα προπαιδύσεως παρακολουθούν συνεχώς όλοι οί Φαλαγγίται. Τό τμήμα ψυχαγωγίας διωργάνωσεν έκδρομήν εις την υπαίθρον. Οί Φαλαγγίται έπεσκέφθησαν τά χωρία Άγ. Δέκα, Στρογγυλήν, Άγ. Ματθαίου, Βουνιατάδες, και Κάτω Γαρούνα. Παντού οί Σκαπανείς και Φαλαγγίται έγινοντο ένθουσιωδώς δεκτοί. Εις τόν πρώτον σταθμόν ό Διοικητής έπεθεώρησε τούς Φαλαγγίτας και προέβη εις την όρκωμοσίαν τών νέων Σκαπανέων και Φαλαγγιτών του χωρίου Άγ. Δέκα. Επίσης και εις τούς λοιπούς σταθμούς έγινοντο όρκωμοσίαι τών νέων προσελθόντων Φαλαγγιτών. Εις τό τελευταίον χωρίον, μετά τό πέρας της όρκωμοσίας οί Φαλαγγίται έψαλλον τό Πολυχρόνιον και τούς ύμνους της Νεολαίας και της 4ης Αυγούστου. Ο κ. Διοικητής εξέφρασε δι' ήμερησίας διαταγής την ευαρέσκειάν του προς τά τμήματα, συνεχάρη δέ τούς κατοίκους διά την αγάπην και την στοργήν μεθ' ής περιβάλλουν την Ε. Ο. Ν.

Ένα δείγμα της ήθικης σκοπιμότητας του Νέου Κράτους

Ανάμεσα στις ειδήσεις του καθημερινού τύπου, υπάρχουν μερικές, πού άν δέν πέρασαν άπαρατήρητες, δέν έσχολιάσθησαν όσο θά έπρεπε.

Πρόκειται διά τάς άθρόας άπολύσεις τών μετανοούντων κομμουνιστών, οί όποιοι ύπογράφοντες δηλώσεις μετανοίας, υπόσχονται ταύτοχρόνως ότι θά εργασθούν έντός του πλαισίου του νέου Κράτους, αναγνωρίζοντες ταύτοχρόνως την γιγαντιαίαν αναδημιουργικήν προσπάθειαν πού καταβάλλεται από την Κυβέρνησιν του Ιωάννου Μεταξά.

Αί ειδήσεις αύται αξίζουν πράγματι κάθε προσοχής, διότι παρουσιάζουν την ήθικην έξυγίανσιν εκείνων πού είτε ιδεολογικώς είτε κατ' ανάγκην είχαν άκολουθήσει ιδέας ξένας προς τόν Έλληνικόν χαρακτήρα, τάς παραδόσεις της Έλληνικής φυλής και αί όποιαί παρεσκεύαζον την κοινωνικήν επανάστασιν, ή όποια θά έσήμεινε την έθνικην καταστροφήν.

Εις όλους εινε γνωστά τά γεγονότα και δέν υπάρχει σήμερον κανείς πού νά μήν αναγνωρίζει την ανάγκην της έπελθούσης μεταβολής. Και άσφαλώς εκείνοι πού περισσότερον τών άλλων την ήσθάνθησαν ειναι οί νέοι....

Την ήσθάνθησαν ως ζωογόνον πνοήν και έγέμισαν τό είναι τους, από την καθαρή και άμόλυντη αυτή αβρα!!!

Πρίν από την Ιστορικήν εκείνην καμπήν, πού έχάραξε στην Ιστορία μας, ό Κυβερνήτης με τό στιβαρό του χέρι, οί νέοι εγκαταλείμμενοι από την πολιτείαν και ποτισμένοι από την Μαρξιστικήν προπαγάνδαν, χωρίς πίστιν και ιδανικά, έγινοντο όργανα ιδεών ανατρεπτικών και έσπαταλούσαν ένθουσιασμόν και δυνάμεις, εις ύποθέσεις έκ τών προτέρων καταδικασμένας...

Και ήρθε ή 4η Αυγούστου...

Τό νέον Κράτος απέδλεψε με πατρικήν στοργήν προς την νεολαίαν. Τό κήρυγμά του της ένέπνευσε ένθουσιασμόν, την έδιδεξε ότι πρέπει νά ειναι υπερήφανος διά την πατρίδα του, και διατί πρέπει νά πιστεύη εις τά έθνικά του ιδανικά. Και στο σάλπιγμα του Αρχηγού ή νεολαία άπήντησε....

Και μέσα από τό βούρκο και τη σάπια ξεπήδησε ή φλόγα πού θερμαίνει και αναζωογονεί τη νέα γενεά.

Νά γιατί την ειδήσι της άπελευθερώσεως τόσον μετανοούντων παραστρατημένων πρέπει νά την γράψωμε με μεγάλα γράμματα. Γιατί τό νέο Κράτος δέν χάρισε τη ζωή σε δύο δρόμους, στόν καλό και στόν κακό, αλλά δημιούργησε άμέτρητα μονοπάτια πού οδηγούν από τόν δεύτερο στόν πρώτο. Και γιατί άκόμη άποδεικνύει ότι ειναι πάμπολλοι εκείνοι πού τά μονοπάτια αύτά τά άκολουθούν.

(Έκ του γραφείου Τύπου της Δ.Α.Σ.)

Θρύλοι οί όποιοι όμιλούν διά 3.500.000.000 δραχμών!...

Οί Θαμμένοι Θησαυροί τών Πειρατών

Η πειρατεία, ή μάστιξ τών θαλασσών, άν εξαίρεθον ώρισμένα μεμονωμένα κρούσματα πού σημειούνται εις την θάλασσαν της Κίνας, δέν υπάρχει εις την εποχήν μας. Καί όμως, επί αιώνες δλοκλήρους, μόλις πρό όγδόντα έτών άκόμη, οί αίμοθόροι αύτοί πειραταί του πελάγους, ξένοι προς κάθε αίσθημα ανθρωπισμού, κτήνη πειρισσότερον παρά άνθρωποι, έτροκοκράτουν όλον τόν κόσμον, κατέστρεφαν δλόκληρα παραθαλάσσια χωρία, έσφαζαν άνηλεώς τούς κατοίκους των, διήρπαζον ότι πολύτιμον εύρισκον και άνεχώρουν, συνήθως άνενόχλητοι, με την πλουσίαν συγκομιδήν τών κακούργων επιχειρήσεών των. Τά πλοία — Ιστιοφόρα εκείνης της εποχής — άποπλέοντα από ένα λιμένα δέν έγνώριζαν εάν θά έφθανον εις τόν προορισμόν των. Ξαφνικά ένεφανίζετο εις τόν δρόμον των τόν πειρατικόν σκάφος άνεπείτασε την φρικτήν μαύρην σημαίαν του δλέθρου και επέπιπτε κατά της άπρστατεύτου λείας. Οί επιβάται και τό πλήρωμα έσφάζοντο, τά καράβια έπυρπολούντο ή μετεβάλλοντο και αύτά εις πειρατικά και ότι υπήρχεν επ' αυτών πολύτιμον άντικείμενον περιήρχετο εις την κατοχήν τών ληστών. Η άρχαία Ρώμη και τό Βυζάντιον έκαμαν δλοκλήρους άγώνας διά νά έξοντώσουν την μάστιγα αυτήν και κατά καιρούς τό είχαν επιτύχει. Έν τούτοις ή πειρατεία δέν έλειψε ποτέ και οί πειραταί έδρασαν κατά τόν φρικτότερον τρόπον και μάλιστα εις τόν μεσαίωνα και άργότερα μέχρι του 1800 μ. Χ.

Κατά μήκος της ανατολικής άκτής τών Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, από του Καναδά μέχρι της Φλωρίδος και τών Αντιλλών, εις την περιοχήν δηλαδή όπου έδρασε πρό τριών περίπου αίωνων ή πειρατεία, υπάρχουν κρυμμένοι θησαυροί, τών όποιων ή αξία ύπολογίζεται εις 3.500.000.000 δραχμάς! Όλο αυτό τό χρυσάφι, τό άσήμε και οί πολύτιμοι λίθοι έκρύβθησαν από πειρατάς, οί όποιοι, διωκόμενοι από τάς κρατικές αρχάς, ήθελαν νά έξασφαλίσουν τά άνομα κέρδη τους. Αλλά πολλάκις οί πειραταί έφονεύοντο ή δέν ήδύναντο νά επιστρέψουν εις τό μέρος όπου είχαν κρύψει τούς θησαυρούς, οί όποιοι παραμένουν θαμμένοι άκόμη κάτω από τη γή.

Ένας πολύ διαδεδομένος θρύλος αναφέρει ότι εις την Ωκ Αϊλαντ υπάρχει ένας θησαυρός πού υπερβαίνει εις αξίαν τό ένα δισεκατομμύριον δραχμών. Έκρύβη εκεί, μέσα εις ένα πολύ βαθύ πηγάδι, περί τά τέλη του 17ου αιώνος. Τό 1713, ένας όμιλος Καναδών κυνηγών κατόρθωσε νά ανασύρη από τό πηγάδι χρυσάφι και διάφορα κοσμήματα. Εις τό 1743 κάποιος δόκτωρ Λύντς επεχείρησε νά φέρη εις φώς δλόκληρο τό θησαυρό, χωρίς όμως έπιτυχίαν. Μετά 40 χρόνια μία άλλη άποστολή έφθασεν εις την Ωκ Αϊλαντ, ανακάλυψε τό πηγάδι και άνέσχευε από βάθος 80 μ. ένα κασόνι γεμάτο

χρυσές άλυσίδες, χρυσά και άσημένια νομίσματα και κοσμήματα. Ξαφνικά όμως τό πηγάδι έβγαλε νερό, ξεχείλισε και ή άποστολή διέκοψε τάς έρεύνas της. Κατόπιν ή κρύπτη έλησιμονήθη και μόλις κατά τά τελευταία χρόνια άρχισε νά γίνεται λόγος γιά τά εκατομμύρια της.

Τό 1703, έξ άλλου, εις τά νησιά Σέλτς έθαψε τούς θησαυρούς του ό πειρατής Τζών Κουέλτς. Υστερα από μερικά χρόνια ό Κουέλτς συνελήφθη και απέθανε στην άγχόνη, παίρνοντας μαζί του τό μυστικό της κρύπτης του. Δέν είχε περάσει όμως πολύς καιρός, όταν άνεκαλύφθη σ' ένα από τά νησιά του Σέλτς μία κάσσα γεμάτη νομίσματα, αξίας πέντε εκατομμυρίων δραχμών, ή όποια προφανώς αποτελούσε μέρος του θησαυρου του πειρατού.

Στην ίδια άκτή εύρίσκονται θαμμένοι οί θησαυροί του Κάπταιν Κίντ, ενός από τούς πλέον αίμοθόρους πειρατάς. Πλησίον της πλάξ του Σάουθαμπτον Μπέυ έκρυψε τά προϊόντα τών «κόπων» του ό Τσάρλς Γκίμπς, ό όποιος πέθανε επίσης στην άγχόνη.

Ο Κάπταιν Κίντ, πού επί είκοσι δλόκληρα χρόνια λεηλατούσε άμελίκτα την Καρολίνα, την Φλωρίδα, την Γεωργία και τόν Μεξικανικό Κόλπο, αφού έκρυψε τά εκατομμύρια του σε κάποιο μυστηριώδες μέρος, έφώνευσε όλους τούς άνδρας του πληρώματος του καραβιού, με τό όποιον είχε μεταφέρει τούς θησαυρούς του. «Έτσι μόνο έγώ και ό διάβολος ξέρουμε πού τούς έχω παραχώσει...» είχε πεί. Σήμερα θεωρείται βέβαιον ότι ή κρύπτη τών άμυθητών θησαυρών του καπετάν Τήτς εύρίσκεται εις ένα νησάκι πού απέχει 50 μίλλια από την άκτή της Φλωρίδος.

Η Άννα Μπόννυ και ή Μαίρη Ρήντ, έκρυσαν τούς θησαυρούς τους σε διάφορα ξερονήσια τών Αντιλλών.

Ο Τελευταίος από τη σειρά τών αίμοθόρων πειρατών, ό Μπίλλυ Μπάουλογκ, πού είχε πειρατική σταδιοδρομία 60 έτών, έκρινε επίσης ότι ήτο άσφαλέστερον νά κρύψη τούς θησαυρούς του σε κάποιο απόμειρο σημείο της άμερικανικής άκτής. Οί «είδικοί» πιστεύουν ότι ή κρύπτη του Μπάουλογκ εύρίσκεται εις ένα κολλίσκον της Γεωργίας. Καί ότι ό θησαυρός πού περιέχει, άνέρχεται εις 120 εκατομμύρια δραχμών.

Τελευταίως παρατηρείται εις την Αμερικήν ζωηρά κίνησις διά την ανακάλυψιν όλων αυτών τών θησαυρών και τό κράτος επέτρεψε την ίδρυσιν ιδιωτικών Έταιρειών, πού έχουν ως σκοπόν την άνεύρεσιν τών εκατομμυρίων τών πειρατών.

Τό πράγμα ειναι σοβαρόν και διατίθενται σπουδαία κεφάλαια με την έλπίδα κολοσσίων κερδών.

Αλλά δέν ειναι μόνον αύτοί. Οί περισσότεροι πειραταί είχαν κρύψει τούς θησαυρούς των, τούς όποιους όμως δέν άπήλασαν, διότι έγνώρισαν τόν άτιμωτικόν θάνατον της άγχόνης.

Η Θεία δίκη τούς έδωσε ένα μάθημα διά την κακούργων άπληστία των.

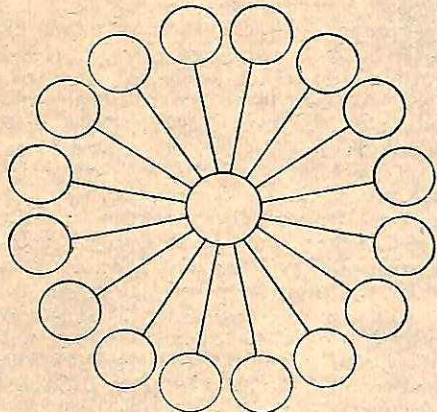

● Κίντ και Κίντ

ΜΕΡΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΗ ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ

Όπλισήτε με ύπομονη και θέληση και προσπαθήσατε να επιτύχετε εις το παρακάτω παιχνίδι, το όποιον, αν και είναι απλό, παρουν-

σιάζει τις δυσχέρειες ενός αγνώστου προβλήματος.

Όπως βλέπετε, εις το σχήμα υπάρχουν συνολικώς 17 κύκλοι, εκ των οποίων 8 εις ευρίσκονται εις το κέντρον. Εις αυτούς τους κύκλους πρέπει να τοποθετήσετε τους αριθμούς 1 έως 17 (1, 2, 3, 4, 5, 6 κλπ. μέχρι του 17), χωρίς καμμίαν σφαιρά, όπως νομίζετε ότι πρέπει να γίνη ή τοποθέτησις για να επιτύχετε τον σκοπόν σας.

Και σκοπός του παιχνιδιού είναι να παρουσιασθή το αυτό άθροισμα, από την πρόσθεσιν των αριθμών που περιέχονται εις τρεις κύκλους ευρισκομένους εις ευθείαν γραμμήν. Ο αριθμός δηλαδή που θα τοποθετηθή εις τον κύκλον του κέντρου, θα αποτελέη πάντοτε τον δεύτερον αριθμόν των τριών που θα προστίθενται.

Το όλον σχέδιον, το όποιον έχει κυκλικόν σχήμα, αποτελείται από 8 διαμέτρους. Κάθε μία απ' αυτές τις γραμμές, έχει κύκλους. Ένα εις το μέσον — ο οποίος είναι κοινός — και δύο εις τα άκρα.

Η τοποθέτησις των αριθμών πρέπει λοιπόν να γίνη ώστε και τα όκτα άθροισμα — εκ των αριθμών τριών κύκλων έκαστον — να είναι ίσα.

Καλή επιτυχία!

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Η ΤΑΥΤΟΤΗΣ...

Ένα παιχνίδι πολύ διασκεδαστικό, για τις χειμωνιάτικες συγκεντρώσεις:

Ντύουν μουσικά, από την κορυφή ως τα νύχια με παλινές μεγάλες ηχημερίδες δύο παιδάκια — ή και μεγαλύτερα — του αυτού, αν είναι δυνατόν, ύψους και πάχους. Έπειτα φέρνουν τα παιδιά στη μέση του δωματίου, όπου είναι συγκεντρωμένοι οι άλλοι, και τα καθίζουν δίπλα-δίπλα σε δύο καρέκλες. Από τα παιδιά αυτά δεν διακρίνονται τίποτε άλλο παρά τα μάτια τους από δύο τρυπούλες που ανοίγονται στην χάρτινη καλύπτρα της κεφαλής.

Τότε ένας — ένας πλησιάζουν εκείνοι που παίζουν με ένα κερδί ή ένα κλεφτοφάνερο στο χέρι και προσπαθούν, από τα μάτια μόνο, να γνωρίσουν ποιο είναι το ένα παιδί και ποιο το άλλο. Εκείνος που διευθύνει το παιχνίδι σημειώνει τα αποτελέσματα.

Έννοείται ότι τα δύο παιδιά πρέπει να κάθονται σοβαρά και να μη μιλούν. Οι άλλοι όμως δεν μένουν δίωλο σοβαροί με το θέαμα των και τα γέλια παίρνουν και δίνουν...

ΤΟ ΚΕΡΙ ΠΟΥ ΑΝΑΒΕΙ

Παίρνετε δυο κεριά, τα τοποθετείτε πάνω σ' ένα τραπέζι και τ' ανάθετε κατόπιν, ούτως ώστε να καίνε και τα δυο συγχρόνως.

Κατόπιν παίρνετε το ένα στο χέρι σας άναμμένο, ενώ συγχρόνως σβύνετε το άλλο, αφήνοντάς το πάνω στο τραπέζι.

Σχεδόν άμέσως, στους καπνούς που βγάζει το κερι που εσβύσατε, πλησιάζετε τη φλόγα του άναμμένου κεριού. Τότε το άλλο κερι ανάβει μόνο του.

ΕΝΑ ΤΑΞΕΙΔΙ

«Ήταν νύχτα, όταν το υπερωκεάνειο απέπλευσε απ' το λιμάνι, για το μεγάλο του ταξίδι. Ή πρῶμα του εσχίζε περήφανα την τρικυμωμένη θάλασσα και μέσα στο πηχτό σκοτάδι και τον θόρυβο της καταγίνος ξεχώριζε σαν γενναίος κατάφρακτος Ιππότης που ώρμούσε στη μάχη του Μαραθῶνος.

«Όλα ήσυχάζαν μέσα στο τεράστιο πλεούμενο. Το ταξίδι πήγαινε καλά. Ο αέρας ήταν πρῶμος και το καράβι με δλάνοικτα τά πανιά του, έφευγε με ταχύτητα 80 περίπου μιλίων. Ένα πουλάκι ήρθε να ξεκουραστή στο μεγάλο κατάρτι και με το τραγουδί του ναυνούριζε τους επιβάτες που το είχαν ρίξει στον ύπνο. Αλλά κακή του μοίρα! Ο σκύλος του καραβιού — ένα τεράστιο και άγριο ζώο — ώρμησε με μανία στο κατεσπάραιε.

«Όστόσο το ταξίδι έσυνεχίζετο. Στην λεία επιφάνεια της θαλάσσης αντίφειγγε ένα έξοχο φεγγάρι, που έκανε τη νύχτα εκείνη γοητευτική.

«Σε μία στιγμή οι επιβάται — θα ήσαν περίπου 2.000 — είδοποιήσαν προσωπικώς από τον πλοίαρχο ότι το τραπέζι ήταν έτοιμο. Το γεύμα διετέχθη με εξαιρετική εὐθυμία και έπηκολούθησαν εις την καμπίνα του πλοίαρχου μέγας χορός.

«Αυτοί όμως είχαν περάσει από τον απόπλυν του υπερωκεανείου, σε λίγο οι επιβάται είχαν φθάσει στον τόπο του προορισμού τους. Ένας λαμπρός ήλιος, που είχε βγη τρεις ώρες πρῖν, πλημμυρούσε με άπλετο φως το μέρος αυτό. Ήταν μία έρημη ακτή. Παντού έπεκράτει ήσυχια. Ούτε ήχος άν-

ΤΟ ΚΕΡΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΦΤΕΙ

Παίρνετε ένα πενήνταράκι. Το δείχνετε στο φίλο σας που παίζει μαζί, και έπειτα το κολάτε στο μέτωπό σας. «Αν το κέρμα είναι λιγάκι υγρό, στέκεται πολύ ώρα, χωρίς να πέση. Παίρνετε τότε ένα ποτήρι, το πλησιάζετε προς το μέτωπό σας, ζαρώνετε τα φρύδια σας και το κέρμα ξεκολλά μόνο του και πέφτει μέσα στο ποτήρι.

Ο φίλος σας εν τῷ μεταξύ σάς κυττάζει με περιέργεια.

— Σας φαίνεται εύκολο; του λέτε. Λοιπόν, βάζω στοίχημα ότι δεν θα τα καταφέρης εσύ να ρίξης το κέρμα κάτω, άμα σου το κολήσω εις το μέτωπόν σου. Κυττάξέ το. Ούτε κόλλα έχει, ούτε τίποτε. Κολλά μόνο με την ατμοσφαιρική πίεσι.

Ο φίλος σας άπορεί, παίρνει το ποτήρι και σείς του κολλάει το κέρμα στο μέτωπό και άμέσως του λέτε να το ρίξη. Προσπαθεί εκείνος, ζαρώνει τα φρύδια του, τινάζει το κεφάλι του, το κέρμα όμως μένει στερεά κολλημένο. Έπί τέλους χάνει την ύπομονή του, σηκώνει το χέρι του να ξεκολλήση το κέρμα και τότε βλῆπει έκπληκτος ότι κέρμα δεν υπάρχει!

Αυτό είναι το μυστικό του παιχνιδιού: Κέρμα δεν υπάρχει! Αλλά πῶς ο φίλος σας νομίζει ότι το έχει εις το μέτωπόν του; Απλούστατα, δια της ύποθεσής. Όταν σείς το έβάλατε εις το μέτωπόν σας, το κέρμα έμεινε κολλημένο εκεί και ο φίλος σας το είδε.

Όταν πάλι κάνετε ότι το κολλάει στο μέτωπό του (διότι το πιέζετε δυνατά εκεί επάνω, χωρίς όμως να το άφίσετε), εκείνος πιστεύει ότι το έχει, διότι αίσθάνεται ότι το έχει. Πραγματικῶς ή κρυβάς του νομισματος μένει πολλήν ώρα και ή πίεσις που έκαματε στην επιδερμίδα του μένει και αυτή αίσθητή, όσο άρκει για να επιτύχη το παιχνίδι σας...

ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ!

Πιθανόν, πολλοί, να εύρουν παιδιάρια — εις τας κατωτέρω ερωτήσεις. Άλλοι πάλιν, πολύ δύσκολες. Όστόσο δεν είναι ούτε άστείες, ούτε δύσκολες. Τα περισσότερα είναι πράγματα που έμαθαμε ή έπρεπε να τα μάθουμε. Εάν μάλιστα είναι άγνωστα — για όποιονδήποτε λόγο — μάς δίδεται ευκαιρία να άνοιξουμε το εγκυκλοπαιδικό λεξικό, να ρωτήσουμε ένα άνωτέρό μας, να λύσουμε με δυο λόγια τις άπορίες μας. Και αυτό είναι κάτι.

Α θ ε α ς : Είναι γλῶσσισμα, μαθηματικός όρος, όνομα στρατηγού, ίερωμένος, πτηνόν ή ποταμός; Β α α λ : Άγριον ζῶον, βουνό, άρχαία θρησκευτική εορτή, Κράτος της Ανατολής, θεότης ή φιλόσοφος; Γ α λ ε α ς α : Ίχθυς, Ιστορικόν γυναικείον πρόσωπον, λίμνη, παλαιόν πολεμικόν πλοίον ή κόρη του Λάτ; Δ α ν δ ο λ ο ς : Ποταμός, Δόγης της Βενετίας, Βασιλεύς των Άσσυρίων, είδος μοχλού ή πρωτοπυγμάχος; Ε θ α ν ς : Στρατηγός, όροσειρά, Σουλτάνος, όνομασία ναυμαχίας, άρχαιολόγος ή αεροπλανοφόρος; Ε μ ε ρ σ ο ν : Πολιτεία της Άμερικής, καταρράκτης, φιλόσοφος, διδωρὺς, όνομα θαρηκτού ή τέρας των βυθών; Ζ α μ α : Άγία της Δυτικής Έκκλησίας, είδος πιθήκου, λίμνη, ποιήτρια, όνομασία μάχης ή αγώνισμα; Η λ ι ο γ α θ α λ ο ς : Φυτόν, άσπρη, Ρωμαίος αυτοκράτωρ, ήμίθεος, ζῶον του Ίσμητινίου ή εφευρέτης;

Χρωματίσατε τα μέρη του σχεδίου ως έξης:
1: Κόκκινο άνοιχτό. 5: Μπλε άνοιχτό.
2: Κίτρινο. 6: Καφέ.
3: Γκρι. 7: Κόκκινο σκούρο.
4: Μώδ. 8: Μαύρο.
Τα μέρη που σημειούνται με 0, θα μείνουν λευκά.

θρώπου, ούτε σημάδι έγκαταστάσεως πολιτισμένου κόσμου. Έπρόκειτο περί ενός έξόχου και παρθένου τοπίου, το όποιον δια πρώτην φοράν θα εγνωρίζαν οι άνθρωποι.

«Οι επιβάται βήγαν στην ξηρά, υπό το φῶς των προβολέων του πλοίου. Άπεχαιρέτησαν με συγκίνησι τον πλοίαρχο και διενεμήθησαν εις τα ξενοδοχεία.»

Σ η μ. Σας άρέσει ή περιγραφή αυτή; Μην πητε ναί, γιατί ούδέποτε γράφικη πιο άνόητο πράγμα. Απ' την αρχή ως το τέλος έχει ένα σωρό άνακριβείες, άσυνέπειες, λάθη.

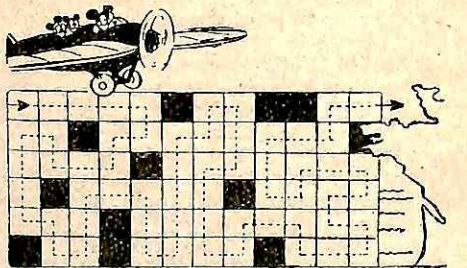
Μπορείτε να τα ξεχωρίσετε; Χρειάζεται λίγο — πολύ λίγο... — μυαλό και πολλή — πάρα πολλή... — προσοχή!...

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Διδάσκαλος: 3 επί 5 πόσα κάνουν;
Μαθητής: 15.

Διδάσκαλος: Και πῶς το βρήκες αυτό;

Μαθητής: Αυτό σκέπτομαι κι' εγώ και μου φαίνεται παράξενο.

Ο δρόμος που θα ακολουθήση ο αεροπόρος για να περάση απ' όλα τα λευκά τετραγωνίδια. (Βλ. προηγούμενο φύλλο).

Καί μία Εϋδυμη Σελίς

Η ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΛΖΑΚ

Ο Μπαλζάκ, ο μεγάλος Γάλλος συγγραφέας, υπεστήριζεν ότι ήμπορούσαν από το γράμμα ενός ανθρώπου να ανακαλύψη τον χαρακτήρα του, να μοντεύση το μέλλον του κλπ. Η άδυναμία του δηλαδή ήταν να παριστάνη τον σπουδαίο γραφολόγο.

Μία μέρα όμως συνέθε κάποιον κυρία να συζητήση μαζί του και να άμφισβήτηση την ακρίβειαν της έπιστήμης της γραφολογίας και την ειδικότητα του συγγραφέως σ' αυτήν.

Τού έφερε μάλιστα να εξέταση το τετράδιον ενός μωθιτού.

— Δέ μου λέτε κ. Μπαλζάκ, τί μέλλον θα έχη αυτό το παιδί;

Ο Μπαλζάκ έξήτασε με μεγάλη προσοχή το γράμμα, κύτταξε την κυρία με άνησυχία, ζάρωσε τα πυκνά του φρύδια και έλεγε:

— Δεν είναι βέβαια παιδί σας αυτός ο μαθητής, ούτε συγγενής σας...

— Καθόλου!

— Τότε λοιπόν θα σάς πῶ την πῶσαν αλήθειαν: αυτό το παιδί είναι ελαφρόμυαλο και χοντροκέφαλο. Δεν έχει ήχους άντιλήψεως και άσφαλῶς θα γίνη ένας μεγάλος βλάκας.

— Άλλο;

— Θέλετε κι' άλλο; Με δυο λόγια δεν θα προοδεύση, ποτέ δεν θα κάνη τίποτε στη ζωή του.

Η κυρία ξεκαρδίσθηκε στα γέλια.

— Σίγουρα πράγματα, κ. Μπαλζάκ;

— Σίγουρότατα! Μά γιατί γελάτε;

— Αχ! κύριε Μπαλζάκ, δεν το γνωρίζετε λοιπόν αυτό το γράμμα; Είναι δικό σας το τετράδιο, όταν παίρνατε μικρός στο σχολείο!

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Διά τον άστρονόμον Ίούλιον Καίσαρα λέγεται ότι ήρσεκετο να διανύη πεζή την Μεσόγειον Θάλασαν, κρατών δια της μίας χειρός βέλος μπαμπούνιου, δια της δεξιάς τον φίλον του Βρούτου, δια της άλλης χειρός τον Άχελών ποταμόν, δια της τελευταίας τον καταρράκτην Νιαγάραν. Έντοτε άπέθνησκε και άκολουθῶς έλῆτακραυγαζών υπέρ της Γης του Πιρῶς.

Ουδείς υπερέβαλεν εις στρατηγικά σχέδια τον γνωστόν ζωγράφον Ήρδοτον, ο όποιος όσάκις του παρουσιάζετο ευκαιρία έπινεν ένα ποτήριον ύδατος. Ο νέος οδτος συνήθειεν επίσης να κτυπά το κεφάλι του εις τον τοίχον και να πυροβολῇ κατά της καρδιάς του.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ

Έθδομηκοντούτης ποδοσφαιριστής, γνωρίζων και άστρονομίαν, δια να κραυγάζη μελωδικῶς το ρητόν: «Στο κουφού την πόρτα όσο θέλετε βρόντα».

Μεταγειρισμένος οδοστρωτήρ, γνωρίζων και καλλιμνήσιν. Άπαραίτητα πιστοποιητικά προύπηρετος. Μισθός ελάχιστος.

Νέος χλωός, κοφός και άόμματος, ως πλάσσει, δια να αναλάβη την πώλησιν άχύρων και υπερωκεανείων.

Κύων πολυτελής, με δίπλωμα Πανεπιστημίου και κάτοχος μίας ξένης γλώσσης τουλάχιστον.

ΑΠΟΡΙΕΣ

Γιατί συνήθως λέμε: «Σκούπισε τα πόδια σου», ενώ έπρεπε να λέμε: «Σκούπισε τα παπούτσια σου»;

Γιατί λέμε α χ λ α δ ι (άχ, λάδι) και όχι ή μ ι ε λ α ι ο ν (οίμοι, έλαιον);

ΓΕΛΑΣΤΕ!

Κάποτε ένας ευπατρίδης, φοβέρισε τον Τριβουλέτο, τον όνομαστό γελωτοποιο του βασιλέως Φραγκίσκου Α' της Γαλλίας, ότι θα τον έσκότωνε από το έζυλο, έπειδή τον είχε πειράξει πολύ με τις έξυπνάδες του.

— Αν τολμήση κανένας και σε κτυπήση — έίπεν ο βασιλεύς — θα τον κρεμάσω άμέσως ύστερα από ένα τέταρτο της ώρας!

— Αχ! Μεγαλειότατε, άπήντησεν ο

ΕΝΑΣ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ...

Ένας Άγγλος άστρονόμος, μεταβάς εις το Όπόρτο προς παρατήρησιν της έκλειψως του ήλιου, έπέστρεψε με τις τσάντες του γεμάτες από διάφορα πράγματα, τα όποια άγόρασε εις την Πορτογαλίαν. Μεταξύ των άλλων ήταν και ένα κιβώτιον γεμάτο μπουκάλα κραισού του Όπόρτο, το όποιον ο άστρονόμος, για να άποφυγή την καταβολήν φόρου, άπέφυγε να δηλώση στο τελωνείο.

Όταν οι τελωνοφύλακες ήρχισαν να έρευνον τις άποσκευές του, ο άστρονόμος άνησύχησε. Οι τελωνοφύλακες παρατήρησαν το κιβώτιον με το κραισί και τον ήρώτησαν:

— Τι έχετε εις το κιβώτιον αυτό;

— Εις το κιβώτιον αυτό:

— Μάλιστα, εδῶ.

— Α! Εκεί εδῶλα πῶν δ.τι χρειάζεσθαι για να βλεψη κανεις τους αστέρας διπλους.

— Καλά! Πολύ καλά! άπήντησαν οι τελωνοφύλακες χαίρετώντες τον άστρονόμον.

Έτσι ο άστρονόμος δεν έπτε ψέματα. Με την διαφοράν ότι με το περιεχόμενον του κιβώτιου θα έβλεπε διπλά όχι μόνον τα ούράνια σώματα, αλλά και τα επίγεια...

ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ

— Τρώγεται τρίς της ήμέρας όκτώ όκάδες κρέατος κροκοδεύλου και δίδετε άπας του έτους μίαν δραχμήν εις τους πτωχούς.

Ουδέποτε πρέπει να κοιμάσθαι επί της κλίνης σας. Προτιμάτε την έπιφανείαν του Πηνειού ποταμού, ως έπρωτε και ο Μέγας Ναπολέων.

— Πηγαίνετε εις τα θέατρα έπτά ώρας πρό της παραστάσεως, συνοδεύόμενοι από δυο καμηλους και ένα καναρίνι.

— Μετά το πέρας της εργασίας σας πρέπει να πρέχετε καθ' έκαστην, τούλάχιστον άπας, τον Μαραθῶνιον δρόμον.

— Καλόν είναι, περί το μεσονύκτιον, να πηδάτε εις τον δρόμον, από την ταράσαν όκταωροφου πολυκατοικίας.

— Ουδέποτε να πλένεσθαι με νερόν. Προτιμάτε το λάδι, το βούτυρον, το πετρέλαιον που είναι ούσαι θερμαντικά.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

Λαμβάνετε δυο όκάδες σφυογγάρια, τα παραγεμίζετε με τσιμέντο και ελεφαντας και τα ρίπτετε εις το βάθος της θαλάσσης. Θα ευχαριστηθήτε πολύ!

— Καταφι αλά νασάτα: Πέρνετε φύκια της θαλάσσης, άρκετο ραδικόζουμο, όλίγον ήλεκτρισμα και μιά όκτα κινίνη. Τα άνακατεύετε καλά και τα σερβίρετε.

— Εις την Άμερικην μαγειρεθουν ως έξης τη φασουλάδα: Αφού πηδήση ο μάγειρος 2 μ. 30 30 εις το δάμα εις ύψος, βράζει μερικους τόνους άνθρακίτου και τους τρώγει άνεπιστρεπτή.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

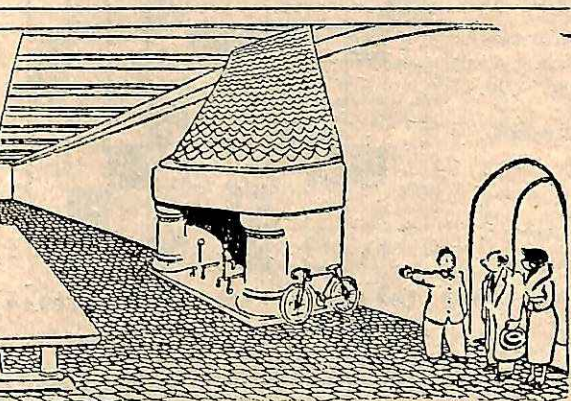
Μαοῦνα δυναμένη να διασκευασθῇ με όλίγην δαπάνην εις θαρηκτόν ή αεροπλανοφόρον ή χύτραν.

— Όκταόροφος πολυκατοικία 38 δωματίων, 16 γαλ, 11 κουζινών και λοιπών χρειωδών, εις μόνον ένοικον.

— Αυτοκίνητον ταξί διώροφον, κατωλήπων ως κατοικία πολυμελούς οικογενείας ή ως εργοστάσιον.

— Μικρός πίδαξ, ταχύτητος 30 μιλίων, ικανός να νικήση τον Τζιμ Λόντον.

Γνωρίζει και ήπιοδῆλατον.

Οι περιηγηται που επισκεπτονται την απεραντον αιθουσαν ενός Μεσαιωνικού πύργου, ερωτουν τον οδηγόν:
— Και αυτό το ποδήλατο σε τί χρησιμεύει;
— Για να πηγαίνουμε να κλείνουμε τις γρίλλες του παραθυριού που είναι στο βάθος της αιθούσης...

Τριβουλέτος, αν είχατε την καλοσύνη να τον κρεμάσετε ένα τέταρτο της ώρας πρωτίτερα!...

Ερωτούν κάποιον κύριον που έχει πένθος, αν πρόκειται να παραθερίση σε παραθαλάσσιο μέρος.

— Βέβαια, άπήντησε... Μόνο για να μη παρεξηγηθῶ απ' τον κόσμο, έπειδή έχω πένθος, θ' άναγκασθῶ να εύρω καμμία παραθαλάσσιο πόλι της Μαύρης Θαλάσσης.

Στο θηριοτροφείο:

— Και πότε θέλετε ν' αναλάβετε υπηρεσίαν θηριοδαμαστού;

— Και τώρα άμέσως.

— Πολύ καλά. Έμπα το λοιπόν πρώτα στο κλουβί του τίγρεως και και καθάρισε τα υπόλοιπα... του προκατόχου σας!

Ο τραπέζιτης στον υποψήφιο για τη θέσι του νυκτοφύλακος:

— Θα πρέπει όμως να μένης όλη τη νύχτα κλεισμένος μέσα στην Τράπεζα.

Θά μπορείς;

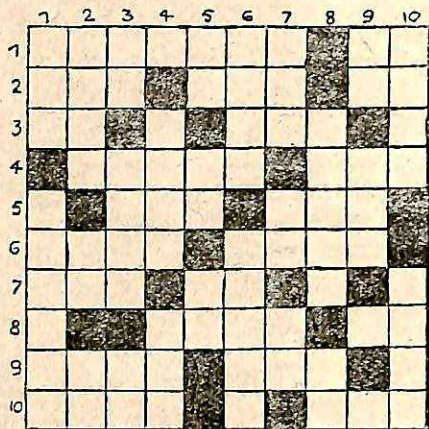
— Μένετε ήσυχος κύριε. Ήμουν όκτώ χρόνια στη φυλακή και συνήθισα...

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

- 1) Νήσος των Σποράδων. — "Αρβρον (πληθ.).
- 2) Κατάρτα. — "Αρχικά οργανισμοί που φροντίζει για την σταφίδα. — 19ος.
- 3) Δεικτική αντωνυμία. — Κλωστήν (αίτ.).
- 4) Πτηνά σαρκοθώρα. — Νήσος του Αιγαίου.
- 5) Τά αρχικά της οργάνωσώς μας. — Διότι (άρχ.).
- 6) "Απαράιτητον διά την μαγειρικήν. — Παγίς.
- 7) Τίτλος "Αθησυνού αρχοντος. — "Αρβρον.
- 8) Βγαίνει απ' τὰ ήφαιστεια. — Τόν όποιον.
- 9) "Ονομασία της μάχης εις την όποιαν ό Σκηπίων ό "Αφρικανός ενίκησε τούς Καρχηδονίους του "Αννίβα. — "Αρνησις.
- 10) "Οπως. — "Αγγλικός τίτλος εύγενείας.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

- 1) Κτητική αντωνυμία (πληθ.). — Δωρίζω.
- 2) Μας έρχεται με το χειμώνα. — Νότα. — ΑΣ.
- 3) "Ανθη. — Μητρο των θεών του "Ολύμπου (γενική). — Μόριον το όποιον χρησιμοποιούμε εις την καθομιλουμένην όταν δρκίζόμεθα.
- 4) Τετράποδον το όποιον προσφέρει ύπηρεσίας εις τόν άνθρωπον. — Γάλλος στρατηγός του Μ. Ναπολέοντος.
- 5) Μόριον του μέλλοντος. — "Αριθμητικόν. — "Αρβρον (πληθ.).
- 6) "Αγία. — Συναίσθημα άγνωστον εις τούς γενναίους.
- 7) Το έπίθετον του "Ιάπωνος "Ολυμπιονίκου εις τόν Μακραθώνιον δρόμον της "Ολυμπιάδος του Βερολίνου (1936). — ΓΑ. — "Επιφώνημα πόνου.
- 8) "Αγαθά, άγνά. — Κλωστή.
- 9) "Ερωτηματικόν. — Χρονική ύποδιαφρεσις.
- 10) "Όρος της Χαλκιδικής. — "Ονειρον (άρχ.).

Δίποδα και Τετράποδα.

"Ενας χωριάτης έστειλε τόν γυιό του στόν σταύλο νά μετρήση άν ήτανε μέσα όλα τα ζωντανά.

— Μέτρησέ τα σωστά κακομοίρη μου μπάς και μάς λείπει κανένα.

Σέ λίγο γυρίζει ό γυιός του και του λέει:

— Πατέρα. Μέτρησα όλα μαζί αγελάδες, μοσχάρια και κόττες. Μαζύ με τόν ταύρο και μ' έμένανε είχαμε όλο-όλο έκατό ποδάρια και 37 κεφάλια και ή αγελάδες ήτανε τριπλάσιες από τά μοσχάρια.

Πόσα δίποδα και πόσα τετράποδα, πόσες αγελάδες και πόσα μοσχάρια ήτανε μέσα στόν σταύλο;

"Ακροστιχίς.

Τά αρχικά των ζητούμενων λέξεων, αποτελούν ένδοξον άνδρα των αρχαίων "Αθηνών :

1) Νήσος του βορείου Αιγαίου, 2) χρονική μονάς, 3) περιφέρεια της "Ελλάδος, 4) όνομασία πελάγους, 5) αρχαίος νομοθέτης, 6) νήσος του Αιγαίου με θαυματουργόν εικόνα, 7) αρχαίος ποιητής, 8) Εύρωπαϊκή πόλις τῆς Τουρκίας, 9) θηρίον, 10) ήμίθεος, 11) αρχαίος τραγώδης.

"Αριθμητικόν.

3. 2: 5. 7. 4. + — × : = 0

Τά αριθμητικά σημεία, ή σειρά των όποιων μπορεί νά αλλάξη, πρέπει νά παρεντεθούν μεταξύ των αριθμών, ούτως ώστε νά σχηματισθή έξίσωσις δίδουσα 0

Διά νά λύετε τās άσκήσεις.

Είναι εύκολώτερον νά άντιληφθί κανείς μόνος του τόν μηχανισμόν των διαφόρων άσκήσεων, παρά νά οδηγηθί από της παρούσης στήλης.

Παρακολουθείτε τακτικά τās λύσεις τās όποιας δημοσιεύομεν κατωτέρω, συγκρίνετε τās λύσεις με τās άσκήσεις και θά μυηθίτε εύκόλως εις όλα τά είδη αυτών.

Τό αρχικόν γράμμα.

"Αν μις νήσου του Αιγαίου άλλαχθί το πρώτο γράμμα, οδηγόν των ναυτικών θέ νά δητε έν τῷ άμα.

Κί' άν αυτό το αρχικό το άλλάξετε ορθώς, του θανάτου θέ νά βγί ή ύπάλληλος, σαφώς.

Τρίγωνον

* * * * * = Μοῦσα
* * * * * = Μέρος λόγου
* * * * * = "Επύρρημα
* * * * * = "Αρβρον
* * * * * = Φωνήεν.

Και καθέτως τά ίδια.

Οι μαγικοί αριθμοί.

— 11 — —
4 — 10 — —
— 16 — — —

Τοποθετήσατε εις την θέσιν των γραμμών τούς αριθμούς 1-16, έφ' όσον έννοείται δέν έχουν χρησιμοποιηθί, κατά τρόπον ώστε νά εύρετε εις τās 4 όριζοντίους και 4 καθέτους γραμμάς το αυτό άθροισμα και δη τόν αριθμόν 34.

Σημειώτεον ότι δέν ύπάρχει παρά μίς μόνον λύσις.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Μολοντί είμαι υπό σκέπην, είμαι πάντοτε βρεγμένον, και πάντοτε καθαρόν.

(τί είναι;)

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

- Χειρόγραφα ή φωτογραφία αποστέλλόμενα εις το περιοδικόν δέν επιστρέφονται.
- Εις ανωνύμους έπιστολάς δέν δίδεται άπάντησις, ως και εις τās μη συνοδευόμενας υπό δελτίου ή μη καθαρωγεγραμμένας. Γράφετε συντόμως.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ, μαθητήν, ένταῦθα. — Πρωτίσως, παιδί μου, πρέπει νά αποκτήσης το θάρρος νά ύπογράψης τās έπιστολάς σου. "Επανελέθε λοιπόν ύπογεγραμμένους και έπειτα θά σās άπαντησωμεν. "Αν θά είχες γραφή στην Ε.Ο.Ν., θά είχες μάθει νά έχης το θάρρος της γνώμης σου, τι δηποτε και άν έλεγες, έφ' όσον ήτο αλήθεια.

Δαδ ΔΗΜΗΤΡΑΝ ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ, ένταῦθα. — Εύχαριστούμεν θερμώς διά τās καλās σās κρίσεις και τόν ένθουσιασμόν σās.

Κον ΙΩΑΝ. ΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΝ, Πολύλακκον. — "Ανταπόκρισις σās έλήφθη.

Κον Γ. ΤΣΟΚΑΝ. — Εύχαριστούμεν διά το ενδιαφέρον σās πρὸς το περιοδικόν. Συνεργασία σās έτέθη υπό κρίσιν.

ΛΕΣΧΗΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ. — Το ύπ' αριθμόν 5146 έγγραφόν σās έλήφθη και ή λέσχη ενεργά συνδρομητής. Εύχαριστούμεν θερμώς διά το ενδιαφέρον σās.

Κ. Κ. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΝ, μαθητήν, φαλαγγίτην, "Ηράκλειον Κρήτης. — Σās συγχάριμεν διά τόν ένθουσιασμόν σās.

Κον ΤΑΚΗΝ ΚΑΛΑΚΗΝ, Πολυθέσσα Σπάρτης. — Ποίημά σās έτέθη ύπ' όμιν έπιτροπής.

Κον ΓΕΩΡΓ. ΑΝΙΩΝΙΟΥ, φαλαγγίτην, Τρίκαλα. — Σās εύχαριστούμεν διά τās καλās κρίσεις σās διά το περιοδικόν. "Επιστολή σās έστάλη δι' ενεργειαν εις το αρμόδιον τμήμα της "Οργανώσεως.

Κον Ν. ΜΗΛΛΑΪΤΗΝ, μαθητήν Γυμνασίου, Χίου. — Σταυρόλεξον έλήφθη. "Ενεργάριστε συνδρομητής. Εύχαριστούμεν.

Κον Γ. ΣΠ. ΔΡΑΒΙΑΙΩΝ. — Εύχαριστούμεν διά πληροφορίαν.

Κον Κ. ΛΕΒΕΝΤΗΝ. — "Αποσταλέν δέν συνοδεύετο διά σχετικό δελτίου και, ως έδηλώσαμεν, δέν δύναται νά ληφθί ύπ' όμιν.

Κον Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΝ, Θεσ/νίκην. — Σās συγχάριμεν διά τās ένθουσιώδεις αίσθήματά σās και διά τās πρὸς το περιοδικόν κρίσεις σās. Διά την συνεργασίαν σās γράφομεν σχετικώς.

Ι. Μ. "Αλμυρόν. — Αυτούμεθα διότι δέν δύναμεθα νά σās έξυμνήσουμεν άνωνύμως, κατ' απαράδεικτον άρχην.

Κον ΝΙΚΟΝ ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΟΝ, μαθητήν, Πειραιά. — "Αποσταλέν ποίημά σās δεικνύει ότι έχετε πνοήν ποιητικήν, ανάγκη όμως νά μελετήσετε δοκίμους ποιητάς περισσότερο.

Κον Γ. ΣΤΡΙΜΙΛΑΚΟΝ, έμπορον, φαλαγγίτην, Ναυαρίνον. — Εύχαριστούμεν θερμώς δι' ενδιαφέρον σās.

Κον Π. ΡΟΥΦΟΓΑΛΗΝ, δημ/λον, ένταῦθα. — ΑΙ καλαι περί του περιοδικού κρίσεις σās μάς συγκινούν αλήθως.

Κον ΠΑΝΑΓ. ΡΙΤΣΟΝ, φαλαγγίτην, Κυπαρισσία. — "Αποσταλέν έλήφθη και σās συγχάριμεν διά τόν ένθουσιασμόν σās.

Κον ΑΧ. ΠΕΙΣΤΙΚΟΝ, ομαδάρχην, Λιτοχώριον. — "Αποσταλείσα συνεργασία έλήφθη και έτέθη υπό κρίσιν.

Κον ΒΑΣΙΛ. ΑΓΩΓΙΑΤΗΝ. — Έδωθε πρὸς κρίσιν. Εύχαριστούμεν.

Κον ΔΗΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Ριζανά, Κιλίκις. — Συνεργασία σās έλήφθη. Εύχαριστούμεν.

Κον ΝΙΚΟΛ. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗΝ, φαλαγγίτην, "Ιωάννινα. — Συνεργασία σās έλήφθη και έτέθη υπό κρίσιν έπιτροπής.

Κον ΕΥΑΓΓ. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΝ, φαλαγγίτην, "Ανδρον. — Σās εύχαριστούμεν διά τās ένθουσιώδεις διά το περιοδικόν κρίσεις σās. Είναι καθήκον όσον το άγαπών νά το διαδίδω. Τά παλινά σās έστάλησαν πρὸς κρίσιν.

Κον Σ. ΤΣΑΠΟΠΟΥΛΟΝ, ομαδάρχην. — "Η αναλογία της σόδας εις 2 λίτρας νερού θά είναι μικρά, 15-20 γραμμάρια.

Κον ΤΑΚΗΝ ΞΥΝΟΝ, ένταῦθα. — Συνεργασία σās έλήφθη και έτέθη υπό την κρίσιν της έπιτροπής.

Κον Κ. ΜΠΕΝΟΝ, "Αργυσόλιον. — Έλήφθη και έλαβε σειράν δημοσιεύσεως.

Εις τούς κ. κ. "Ιπποκρ. Δάκογλου, Ντόρα "Αρτελάρη, "Επαι. Χαράλαμπος (άντ)ρχην, Βασ. Παληγιάννην, Χαρίλ. "Αργύρη, Πέτρον Γολιθην, Πάνον Αδακλήν, Θεοφ. Γεωργάκη, Χρήστον Κουλούρη, Σ. Καλογεράτον, Γεώργιον Καρατάσιον, Τάσον Μαλατέστα, Γεώργ. Μενεγάκη, Λάκην "Ολύμπιον, Στρατήν Τσιρατζήδην, Διον. Κουνάδην, "Αλ. Μακρίδην, "Ιω. Παπαδόκη, "Ιω. "Αγγελόπουλον, "Ιωσήφ Γαλλίαν, "Ιω. Τζιμόπουλον, Βενέδ. Φαραντάτον, Μερκ. Δημητρίου, Μιχ. Περράκη, Δημητράν Χατζηδάκι, Σοφίαν Χρυσάφη, Μαρίαν Κουτέλου, "Εμ. Μαρκάκη, Νικ. Γούσιον, Θεόδ. "Ιωσηφίδη, Κ. Μπέον, Γεώργ. Μενεγάκη, Μάρκον Καραμέρη, Ν. Καψάλην, Εύστ. Δημόπουλον, Γ. Παράραν, Μιχ. Νεγροπόντην, "Ιω. Στυλιανίδη, Κούκη Παναγιώτου, Δημ. "Ιωαννίδη, Γ. "Αποστολόπουλον, "Αντ. Πασιάλην, Κ. Γιαννακόπουλον, "Ιω. "Ακινίδην, Γ. Γιόκαρη, Συμ. Συμεωνίδη, Πέτρον Παναγιώτου, Παν. Παπαδόπουλον, Κ. "Ανδρουλάκη, Τάκην Καλκήν, άπηνησάμεν δι' ιδιαίτεράς έπιστολής.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΝΕΟΣ ήλικίας 18 έτών με προύπηρεσίαν και καλās συστάσεις ζητεί θέσιν ύπαλλήλου εις οίονδήποτε κατάστημα, ή ύπηρετόν παρ' οικογενεία.

ΝΕΟΣ ήλικίας 17 έτών με προύπηρεσίαν και βιβλιάριον ζητεί θέσιν ύπαλλήλου ή ύπηρετόν.

ΝΕΟΣ 17 έτών με προύπηρεσίαν και καλās συστάσεις ζητεί θέσιν ύπηρετόν παρ' οικογενεία ή ύπαλλήλου όπουδήποτε.

ΝΕΟΣ ήλικίας 18 έτών, θ' γυμνασίου, τεχνίτης έπιπλοποιός ζητεί θέσιν εισπράκτορος, κλητήρος ή οίανδήποτε άλλην. Πληροφορία «Α. Κ.» Περιοδικόν.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ νέος 15-16 έτών καλλιγράφος. Πληροφορία «Δ. Μ.» Περιοδικόν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ "ΕΘΝ. ΝΕΟΛΑΙΑ,"

"Επαναλαμβάνομεν ότι το Περιοδ. «Νεολαία», έν τη έπιθυμία του όπως διευκολύνη τούς παλαιούς συνδρομητάς της προεκκιδομένης έφημερίδος «Νεολαία» νά παραμείνωσι τοιοῦτοι και τοῦ Περιοδικού δέχεται όπως :

1) Οί έκ των συνδρομητών ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ και ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ οί καταβαλόντες την έκ δραχμ. 100 συνδρομήν των, διά την έφημερίδα, καταβάλλωσι ως συνδρομήν από 1 "Οκτωβρίου 1938 — 1 "Οκτωβρίου 1939 δρχμάς 75 (άντι 100) διά το Περιοδικόν, συμψηφίζόμενων 25 δραχμών έκ της πρώτης καταβολής εις την νέαν συνδρομήν.

Οί ΟΦΕΙΛΟΝΤΕΣ την συνδρομήν των εις την έφημερίδα, διά νά έξακαθολήσουν νά λαμβάνουν τά τεύχη του περιοδικού «Νεολαία», ως συνδρομηταί πρέπει νά αποστείλουν δραχμάς 75 διά την όφειλομένην συνδρομήν εις την έφημερίδα που έλάμβανον, από 1 "Ιανουαρίου 1938 μέχρι 1 "Οκτωβρίου και δραχμάς 100 δι' έτησίαν συνδρομήν του Περιοδικού ή 50 δι' έξάμηνον ή 25 διά τρίμηνον.

2) Τά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, Δήμοι, Κοινότητες, Σχολικά Ταμεία κλπ., όσα είχον καταβάλει την συνδρομήν των εις την προεκκιδομένην έφημερίδα «Νεολαία» θά αποστείλουν ως συνδρομήν εις το Περιοδικόν δραχμάς 175, των 25 δραχμών συμψηφίζόμενων έκ της πρώτης καταβολής.

"Οσοι όμως όφείλουν την συνδρομήν της έφημερίδος «Νεολαία», θά αποστείλουν δραχμάς 75 διά την όφειλομένην συνδρομήν της έφημερίδος και δραχμάς 200 διά την συνδρομήν του Περιοδικού «Νεολαία» από 1 "Οκτωβρίου 1938 — 1 "Οκτωβρίου 1939.

"Η λύσις αύτη είναι δικαία διά τούς παλαιούς συνδρομητάς και την άπεδέχθημεν με την πεποίθησιν ότι ίκανοποιεί τούς κ.κ. Συνδρομητάς, και τοι ζημιοί την "Εκδοσιν.

ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ θά ΑΠΟΣΤΑΛΗ εις το ΜΕΛΟΝ το ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ εάν ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΒΑΛΗ την ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ του.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ είναι ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ, όπως εις ΟΛΑ τά ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ και τās ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ.

"Η "Εκδοσις

ΔΕΛΤΙΟΝ (Τεύχος 4) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

"Ονοματεπώνυμον (Γράψατε καθαρά όνομα και έπώνυμον)

"Επάγγελμα..... "Ηλικία.....

Διεύθυνσις (Πόλις, όδός, αριθμός ή χωρίον, έπαρχίας, νομού)

Φαλαγγίτης ή όχι (Σβύσατε το όχι όσοι είσθε φαλαγγίται και γράψατε εις τίνα φάλαγγα ανήκετε)

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ Ι. ΑΤΖΙΟΥ

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ Ε.Α., ΤΕΩΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΒΛΗΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑ ΤΑΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙΣ ΣΧΟΛΑΙΣ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΞΩΜΑΤΙΚΩΝ
ΣΟΛΩΝΟΣ 81 ΑΘΗΝΑΙ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΣΧΟΛΗΣ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Επί συνόλου 622 παρουσιασθέντων εις τὸ μάθημα τῆς Ἐκθέσεως προήρχοντο ἐκ τῶν ἡμετέρων Φροντιστηρίων 161, ἥτοι τὸ 1)4 περίπου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων.

Τὰ φροντιστήριά μας δηλονότι μὲ κανονικὸν ποσοστὸν ἐπιτυχίας ἔδει νὰ εἰσαγάγουν εἰς τὴν Σχολὴν τὸ 1)4 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐπιτυχόντων 309, ἥτοι 77 μαθητὰς τῶν.

Ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου εἰσῆχθησαν ἐκ τῶν Φροντιστηρίων μας 120. Ὑπερέβημεν οὕτω τὸ κανονικὸν ποσοστὸν ἐπιτυχίας κατὰ 56 τοὺς ἑκατόν.

Εἰς τῶν 60 πρωτευσάντων οἱ 30 εἶναι μαθηταὶ τῶν Φροντιστηρίων μας, ἐν οἷς καὶ ὁ ΠΡΩΤΟΣ (ΑΡΧΗΓΟΣ) Σγόντζος Γεώργ.

Παραθέτομεν τὰ ὀνόματα τῶν εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων εἰσαχθέντων μαθητῶν μας:

1) Σγόντζος Γ. ἀρχηγός 1ος	31) Βρέντζος Στέργ.	61) Ἀστέρης Νικ.	91) Ζερβουδάκης Ἐμ.
2) Μπονιάτος Θεόδ.	32) Σουμπασάκος Βασ.	62) Ραγκούσης Γεώργ.	92) Τσεπέτης Θεόδ.
3) Σπηλιωτόπουλος Γ.	33) Προφίλης Δημ.	63) Κουρκούτας Κωνστ.	93) Μακαροῦνης Γεώργ.
4) Γερομήτσος Λουδ.	34) Τσούπρας Γεώργ.	64) Ἀντωνόπουλος Κ.	94) Καβουριάκης Βασ.
5) Παπαθεοδώρου Ἀντ.	35) Σπεντζούρης Γ.	65) Πατσούρος Θεόδ.	95) Δαβουνέλης Ἀρ.
6) Κουρκούτας Νικ.	36) Θωμάδης Κωνστ.	66) Παπανικολάου Ὁδ.	96) Θεοδώρου Βασ.
7) Φαμπρικέζης Ὁσθ.	37) Κουτσοῦνης Θεόδ.	67) Σουσαῦδης Θεόδ.	97) Μαρσσαντώνης Κωνστ.
8) Ζαχαρόπουλος Παν.	38) Τριανταφύλλης Ἡλ.	68) Συμεών Γ.	98) Μακρῆς Ἀναστ.
9) Μάκος Χαρ.	39) Γαλάνης Καν.	69) Ζώτος Θεοτ.	99) Γαλατσάνος Ἀνδρ.
10) Προεστόπουλος Ἀλ.	40) Τζιζέλος Νικ.	70) Δούρης Γεώργ.	100) Πανάς Μιχ.
11) Λαμνιάτος Θεόδ.	41) Κλεώπας Γεώργ.	71) Μεταφῆς Ἀλέξ.	101) Φράγκος Ἰωάν.
12) Πιστικός Κωνστ.	42) Γιακουμάκης Ἐλ.	72) Ἀποστολόπουλος Π.	102) Πολυκανδριώτης Μιχ.
13) Τσουκαλὴς Κωνστ.	43) Ἀζαριάδης Χρ.	73) Σκανδάκης Γεώργ.	103) Κουρκουλάτος Ἰωάν.
14) Ἀποστολίδης Ἐμ.	44) Μίχας Παντ.	74) Βρανικός Μιχ.	104) Πολιουδάκης Ἰωάν.
15) Ζαγουράκης Ἐμ.	45) Γερογιάννης Ἐμ.	75) Στυλιανίδης Νικόλ.	105) Παπαποστόλου Δημ.
16) Θωμόπουλος Κωνστ.	46) Παπαθανασίου Ἀθ.	76) Νάθανηλ Ἀρ.	106) Χριστοδούλου Ἰωάν.
17) Χειλάρης Εὐάγ.	47) Μαντζάρας Ξεν.	77) Μαρινόπουλος Δημ.	107) Κουβάτσος Κωνστ.
18) Καραῖς Βασ.	48) Παπανικολάου Νικ.	78) Γιαγούλης Σπυρ.	108) Τζαβέκας Νικ.
19) Μιχαλάκης Χρ.	49) Μπούσιμπουρας Ἀντ.	79) Καλίτσας Παν.	109) Ἀντωνίου Δημ.
20) Ἀδαμόπουλος Γρηγ.	50) Ἀργυρόπουλος Δημ.	80) Μουντζούρης Ἰωάν.	110) Κολατζίτσας Ἐμ.
21) Πουλημένος Θωμ.	51) Κόκκοτας Παρ.	81) Γιαννακόπουλος Ν.	111) Σταματάκης Στυλ.
22) Ἀδαμόπουλος Ἀντ.	52) Παπαδημητρόπουλος Ἀλ.	82) Μπραβέκος Γεώργ.	112) Μαυρούκας Παν.
23) Κοντογιώργος Ι.	53) Χαρολάμπους Γ.	83) Πορῶτης Θεόδ.	113) Λυδάκης Σοφ.
24) Μπράδος Κωνστ.	54) Καραμπέλας Ἀντ.	84) Μπίτης Σπυρ.	114) Πόλης Σταυρ.
25) Βαλμής Ἀντ.	55) Κολιόπουλος Παν.	85) Κουτσογιάννης Παν.	115) Κυριακός Ἰωάν.
26) Θεοδωρόπουλος Σπ.	56) Ἀργυριάδης Ἀργ.	86) Κακορέλης Κωνστ.	116) Βενετσάνος Θεόδ.
27) Ντάδος Ἰω.	57) Παπαδημητρίου Ἀνδρ.	87) Τσακανίκας Ἀντ.	117) Χουχουλῆς Πλούτ.
28) Χαρολάμπους Γ.	58) Ἀγλαμίσσης Ἰω.	88) Κότσιρας Ἀντ.	118) Φωτεινόπουλος Δημ.
29) Ἀντωνιάδης Ἀρ.	59) Ματθαίου Κωνστ.	89) Σαμαρτζής Γεώργ.	119) Καμρινός Βασ.
30) Κορδούλης Γ.	60) Σαββάκης Παντ.	90) Χριστοδουλάκης Χρ.	120) Παππάς Δημ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΛΟΙΠΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ι) ΙΚΑΡΩΝ. — Ἐπὶ 12 παρουσιασθέντων μαθητῶν μας εἰσῆχθησαν 5 (εἰς ἐπιτυχὼν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος).

- 1) Νομικός Μιχ.
- 2) Τσιλιθάκος Νικ.
- 3) Κοσκινᾶς Νικ.
- 4) Βολαδάκης Κωνστ.
- 5) Κουμανάκος Ἡλ.

ΙΙ) ΔΟΚΙΜΩΝ. — Ἐπὶ 9 παρουσιασθέντων μαθητῶν μας ἐπέτυχον 3.

- 1) Δελαγραμμάτικας Νικ.

2) Καλλιωντζής Νικ.

3) Σκούρας Κων. (ἐπιλαχών)

ΙΙΙ) ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ. — Οἱ παρουσιασθέντες 3 μαθηταὶ μας εἰσῆχθησαν:

- 1) Καπόγιαννης Δημ.
- 2) Κουμιντάκος Γεώργ.
- 3) Παναγιουλᾶκης Ἡλ.

Ἐναρξέας τῶν Τμημάτων διὰ πάσας τὰς ὥς ἄνω σχολὰς τὴν 17ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. Ἐγγραφαὶ καὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ (Σόλωνος 81), 11—1 π. μ. & 6—8 μ. μ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἐσωτερικοῦ μέχρι Δραχμῶν . . . 100.000.— || Κεφάλαιον Καταθετῶν . . . Δρχ. 3.300.000.000
Ἐξωτερικοῦ » » . . . 500.000.— || » Ἀποθεματικὸν . . . » 280.000.000

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους.

Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιοῦνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.

Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὀρίου καταθέσεων, ἥτοι δραχ. 33.500, δὲν κατὰσχεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.

Οἱ κουμπαράδες τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου εἶναι τὸ καλῦτερον καὶ προσφορώτερον μέσον οἰκονομίας.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 1. (1938)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Πλατεία Συντάγματος, Καραγεώργη 4
ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ:
Ὁδὸς Σόλωνος Ἀριθ. 33
Ἀρ. Τεύχ. 4 — 5 Νοεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὁσὶς
καὶ ἐκπρὸς τοῦ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπὸ-
δειξὴν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγμα-
τάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 100
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 50
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 25
Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ
Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμου, Κοινοτήτας):
ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ-ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ:
Περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοί-
κησις Ε.Ο.Ν. Πλατεία Συν/τος, Ἀθήναι

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίς
1. Ἡ διὰ τοῦ συνόλου ἀνύψωσις τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος ἔργον τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου. Ὑπὸ Σ.	121
2. Λόγοι καὶ ὑποθήκαι τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τὴν Νεολαίαν	123
3. Ὁ ἀγὼν μας κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ	124
4. Συμβουλαὶ πρὸς τοὺς Νέους. Μάθετε νὰ εἰσθε παρατηρητικοί. Μὴ καπνίζετε. Διευθύνσεις τῶν ρευμάτων	125
5. Ἐκεῖνοι ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωὴν τῶν διὰ νὰ εἰμεθα ἡμεῖς ἐλεύθεροι. - Ὁ Γέρωσ τοῦ Μωρηά. - Μία συγκινητικὴ συνεννόησις	126
6. Ποῖα τὰ αἰτία τῆς νόσου καὶ πῶς ἀμύνεται ὁ ὀργανισμὸς κατ' αὐτῆς	127
7. Πρακτικαὶ καὶ ἐγκυκλοπαιδικαὶ γνώσεις. Φρέσκα χρώματα χαρὰ τῶν τοίχων. - Πρέπει νὰ εἰμαστε ἐπιτηδεῖοι. - Γνώσεις γιὰ τὴν δρειβασίαν	128
8. «Χωρὶς Οἰκογένεια» (συνέχεια)	129
9. Ἑλληνικὲς ἡθογραφεῖς. «Ναυάγια» Α. Καρκαθίτσα	130
10. Φοιτητικά. «Ἡ Ἑλληνὶς Φοιτήτρια καὶ τὰ ἰδανικά της»	131
11. Ἐγνώριζον οἱ ἀρχαῖοι τὰ ἀσφυξιογόννα ἀέρια;	132
12. Νεοελληνικὴ ποίησις: Παλαμᾶς - Πολέμης - Πετιμεζᾶς - Νιρβάνας.	133
13. Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα (συνέχεια)	134
14. Ἀγροτικὴ Ζωή: Ἀνθοκομία - Λαχανοκηπία - Ἀμπελοργία. Τὸ κρασί	135
15. Ὁ Δεκάλογος τῶν Νέων τῆς Ε.Ο.Ν. Σύντομη ἱστορία τῆς σημαίας	136
16. Σημασία τῆς ἀποταμιεύσεως. - Ὑγιεινὰ γνώσεις. - Πρόχειρος Ἱατρικὴ. - Ὁ κίνδυνος ἀπὸ τὶς μυῖγες καὶ ἀπὸ τοὺς ψύλλους	137
17. Δεύτερη Πατρίδα (συνέχεια)	138
18. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ: Αἱ μετὰ τῶν ζώων σχέσεις μας. - Τοῦ χαριοῦ (ποίημα). - Κοντὰ στὴ θάλασσα. - Γιατὶ ἐργάζεται ἡ Νεολαία μας. - Ἀπόσπασμα «Ἑλληνικὴ Ἀναδημιουργία». - Ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία καὶ ὁ Κωνσταντῖνος. - Ἀνάστασις τῆς Ἑλληνικῆς Ψυχῆς.	139-141
19. Σημειώσεις τοῦ Δασέβη. - Ἀνέκδοτα	141
20. Ἀθλητισμὸς	142
21. Κατάλογος συμμετασχόντων εἰς τὸν ποδηλατικὸν γύρον Ἀθηνῶν. - Ζωὴ καὶ κίνησις τῆς Νεολαίας. - Ἐνα δειγμὰ ἠθικῆς σκοπιμότητος τοῦ Νέου Κράτους	143-146
22. Οἱ θαμμένοι θησαυροὶ τῶν Πειρωτῶν	147
23. Μερικὰ εὐχάριστα παιχνίδια	148
24. Μία εὐθυμὴ σελίς	149
25. Γιὰ νὰ διασκεδάσετε	150
26. Ἡ ἀλληλογραφία μας	151

ΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΜΑΣ

Ἡ καταπληκτικὴ ζήτησις τῶν τευχῶν τῆς «ΝΕΟΛΑΙΑΣ» οὐ μόνον ὑπὸ τῶν νέων τοῦ Ἐσωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλληνοπαίδων τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἀξάνουσα συνεχῶς καὶ ὑπερέβασα ἤδη τὰς 100 χιλιάδας ἀντιτύπων, ρεκρὸρ τὸ ὅποιον οὐδέποτε παρουσίασε Ἑλληνικὸν περιοδικόν, ἀποδεικνύει ποῖαν ἐλπιὴν ἀνεπλήρωσεν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων ἡ ἔκδοσις τῆς. Ἐπιφυλασσόμεθα ὅπως εἰς ἰδιαίτερον πανηγυρικὴν ἔκδοσιν περιλάβομεν ὅλας τὰς συγ-

χαρητηρίους ἐπιστολάς τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀπὸ τὰς χιλιάδας ὧς λαμβάνομεν.
Ἡ «ΝΕΟΛΑΙΑ» εὐχαριστοῦσα τὸ Πανελλήνιον ἀναγνωστικὸν κοινόν τῆς ὑπόσχεται ὅτι δὲν θὰ παύσῃ νὰ ἀναζητῇ καὶ νὰ προσφέρῃ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης ζητεῖ, ἥτοι, τὰ καθήκοντά της πρὸς τὸ Νέον Κράτος, καὶ τὰς ἀναγκαῖας ἐπιστημονικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις ὁμοῦ μὲ μίαν πλουσίαν ψυχαγωγίαν.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

Ὁ Ἀρχηγός - Κυβερνήτης μας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Κανελλοπούλου καὶ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ κ. Παπαευθυμίου, ζητεῖ πληροφορίας ἀπὸ τὸν μικρότερον Σκαπανέα τοῦ 5^{ου} ὑποτομέως Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν Ἐπιθεώρησιν.